

حَمْدُ اللَّهِ الْعَالِيِّ
ظَاهِرٌ لِلَّذِينَ
أَنْشَأَهُ

БОБУР ХАЛҚАРО ФОНДИ

ЗАҲИРИДДИН МУҲАММАД БОБУР

ФАРИБИНГ АНДИЖОНИЙДУР

Сайланма шеърлар

«ШАРҚ» НАШРИЁТ-МАТБАА
АКЦИЯДОРЛИК КОМПАНИЯСИ
БОШ ТАҲРИРИЯТИ
ТОШКЕНТ – 2008

Б 79

*Нашрга тайёрловчи, сўзбоши ва лугат муаллифи
Вахоб Раҳмонов*

*Масъул мухаррир
Барнобек Эшпӯлатов*

*Нашрии бадиӣ безашда Захириддин Муҳаммад.
Бобур асарларига ишланган миниатюралар ва
Ўзбекистон халқ рассом Малик Набиев расмларидан
фойдаланилди.*

Бобур, Захириддин Муҳаммад.

Фарибинг андижонийдур. Сайланма шеърлар. /
Нашрга тайёрловчи, сўзбоши ва лугат муаллифи
Вахоб Раҳмонов. Масъул мухаррир Барнобек
Эшпӯлатов. // – Тошкент, “Шарқ”, 2008. – 288 б.

Буюк давлат арбоби ва шоир Захириддин Муҳаммад Бобур таваллуди 525 йиллигига батниланган ушбу китоб, биринчидан, оммабоп килиб нашрга тайёрланди; ҳар бир шеърда учрайдиган “кийин” сўзлар лугати ўша асар сахифасидаёк мукаммал бериб борилди, “тил” муаммоси бартараф этилди; иккинчидан, шоир шеърий мероси матний ва мазмуний аникликлар нуқтаи назаридан таҳлил ва таҳrir этилди, олдинги нашрларга жиддий тузатишлар киритилди. Мажмуа Бобур жозиб шеърияти мухлисларига муносиб совға бўлади, леб умид қиласиз.

Сарлавҳа олдида: Бобур халқаро фонди.

ББК 84(5Ў)1

ISBN 978-9943-00-325-5

© “Шарқ” националь-матбава акциядорлик
компанияси Баш таҳририяти, 2008.

1034924
A6986
Alisher Navciy
nomidagi
Сибекистон Мк

МУМТОЗ СОХИР ШЕЪРИЯТ

*Не ерда бўлсанги, эй гул, андадур чун жони Бобурнинг,
Фарибингга тараҳҳум айлагилким, андижонийдур.*

Улуғларнинг музafferияти хам, ҳасрати хам, дардлари хам, орзу-армонлари хам залворли бўлади, чўнг бўлади. Йўқса, Ҳиндистондай улкан мамлакат шаҳаншохи **Захириддин Муҳаммад Бобур** ўзини “андижонлик фарид”ман, деб ўксиганини шеърда нақшлармиди?! Агар у “фариблик”ни улкан шахсий фожиа ва фалокат деб хисобламаса, Ҳиндистонга юзланганини шахсий кисматидаги “юз қаролиғ” деб баҳолармиди:

*Толеъ йўқи жонимга балолиг бўлди,
Ҳар ишники айладим, хатолиг бўлди.
Ўз ерни қўйиб, Ҳинд сори юзландим,
Ё Раб, нетайин, не юз қаролиг бўлди?!*

Шаҳаншоҳ Захириддин Муҳаммад Бобур “толеъ йўқи” (баҳтсизлик)дан фарёд чекса, ўзининг хамма ишларини хато деб эълон килса-я?! Чунончи, бу иккинчи икрор — мусулмони комил эътирофидир. Чунки Бобур “Эйким, бори назм ахлиға сен хон янглиғ” деб улуғлаган даҳо **Алишер Навоий** хам ўз икрорномасида шу фикрни изхор этган эди:

*Ё Раб! Эшигингнда бир гадомен –
Ким: бошдин-аёққача хатомен.*

Одатда, илмда шоҳ ва шоир Захириддин Муҳаммад Бобур исмининг “Захириддин Муҳаммад” кис-

ми — исми, “Бобур” — тахаллуси” деган анъанавий фикр ҳукм суриб келади. Аслида, мазкур уч сўз унинг исмидир. Бунга амин бўлиш учун бир рубоий-сига кўз ташлайлик:

*Туз, оҳ, Захириддин Мұхаммад Бобур,
Юз оҳ, Захириддин Мұхаммад Бобур.
Сарриштаи айшдин күнгүлни зинҳор —
Уз, оҳ, Захириддин Мұхаммад Бобур.*

“Захириддин Мұхаммад Бобур” исмининг луғавий талқини: “Мұхаммад динининг шерсифат посбони (таянчи, паноҳи)” бўлади. Тарихчи **Мирза Олим мушрифнинг “Ансаб ус-салотин фии таворихи ҳавоқин”** (Султонлар наасблари ва хонлар тарихлари) китобидаги маълумотларга кўра, **Умаршайх мирзо** Самарқандга бориб, янги меҳмон — тўнгич ўғлига исем кўйиб беришни улув нир — **Хожа Убайдуллоҳ Ахрордан** илтимос килган. Хожа Ахрори вали аввал “Захириддин Мұхаммад” исмини айтган. Сўнгра, бироз ўйланиб: “Бу исм авом тилига талаффуз жихатидан оғирлик килади: улар Бобур мирзо дея қолсинлар” деган. Шундай қилиб, баҳтиёр ҳукмдор Умаршайх мирзо ўғлига уч сўздан иборат, маъноси “Мұхаммад дини ва шариат таянчи”ни ифодалайдиган “Захириддин Мұхаммад Бобур” исмини олиб келган...

Шундай теран маъниоли исмда номланган шахзода 1483 йил 14 февраляда Фарғона вилояти ҳукмдори темурийзода Умаршайх мирзо оиласида — Мовароуннахр мамлакати Фарғона вилоятининг пойтахти Андижонда дунёга келган. Онаси **Кутлуғ Нигор хоним**

Тошкент вилояти ҳукмдори Султон Махмудхоннинг опаси, Юнусхоннинг кизи эди. **Мирзо Муҳаммад Ҳайдарнинг “Таърихи Рашидий”** асарида ёзилишича, Юнусхон ўн уч ёшидан ўттиз ёшигача **Шарафиддин Али Яэдий** хонадонида яшаб, унинг тарбиясида ўсган. Бунга **Улугбек миран** шароит яратиб берган. Улуг донишманд тарбиясида ўсган, кейинчалик Мўғалистонга узок йиллар хонлик килган Юнусхон Умаршайх мирзонинг қайнотаси, Захириддин Муҳаммад Бобурнинг она тарафдан бобоси эди.

Захириддин Муҳаммад Бобур она тарафдан бувиси **Эсан Давлат бегим** қўлида тарбия тоғди. Бу аёлни **Биби хоним** – **Сароймулк хонимга** ўхшатиш мумкин. Эсан Давлат бегим Юнусхон билан ёвга асир тушганда, Юнусхонни жўнатиб юбориб, кечкурун унинг ёнига бир шахзода киритилади. Канизлари билан шайланиб турган аёл шахватпараст шахзодага ташланади. Аёллар қўплашиб уни халок қиласидар ва сахарлаб ҳовлига чиқариб қўядилар.

Бу воқеадан хабар топган хон Эсан Давлат бегимни сарой аъёнлари даврасида сўроқ қилганида аёл дадил туриб шундай дейди:

— Мен Юнусхоннинг маҳбубаси – шаръий хотиниман. Бу киши шариатни бузиб менинг билан бўлмоқчи эди. Мен уни – душманим ва шариатни бузган кишини ўлдирдим. Энди унинг қасосига мени ўлимга ҳукм этсангиз бўлади.

Хижолатда қолган ҳукмдор Эсан Давлат бегимни канизлари билан Юнусхон юртига эсон-омон жўнатиб юборади. Шундай мардона аёл қўлида Бобур ўсиб улгайди.

“Бобурнома”да 1494 йилги Умаршайх фожиасидан

кейинги тахликали пайтларда беклардан **Ҳасан Яъкуб** фитнасини бартараф этиш хусусида ёзиладики: Узун Ҳасанинг “бу фикридан бори эл вокиф бўлиб эдилар — **Хожа қози ва Қосим қавчин ва Али Дўст тағойи** ва **Узун Ҳасан** ва яна баъзи давлатхоҳлар менинг улуғ онам Эсан Давлат бегим қошида йиғилиб, сўзни бу ерга қўйдиларким, Ҳасан Яъкубни маъзул килиб, фитнасига таскин берилгай. Хотунлар орасида раъй ва тадбирда менинг улуғ онам Эсан Давлат бегимга монанди кам бўлғай эди. Бисёр оқила ва мудабирига эди. Кўпроқ иш-куч аларнинг машварати била бўлур эди”.

Андижон Бобур ҳаётида муҳим аҳамиятга молик. Чунки у Андижонда туғилиб ўёди. Шунинг учун Бобур ўзининг туғилиб (зод) ўсган (буд) шахри Андижон эканлигини “Бобурнома”да алоҳида қайд этган. 1510 йилда **Шоҳ Исмоил Сафавий** Марв шахри яқинида **Мухаммад Шайбоний** бошлиқ “ўзбаклар”ни тор-мор келтирганда, Бобур Қундузга боради. Шу пайт Андижондан элчилар ксладилар. Бу ҳақда Бобур “Вақеъ” (“Бобурнома”)да ёзадики: “**Султон Саъидхон** — Кошғар хони беш-олти яёғ-яланг била келди. Туққан иниларимдек қўруб, Ламғон туманларидин Мандировар туманини бердим. Шоҳ Исмоил Шайбонийхонни Марвда олғонда, Қундузгаким ўттум, Андижон вилояти менинг сори бокиб, баъзи доругаларини қавлаб, баъзи ерларини беркитиб, манта киши йибордилар. Мен Султон Саъидхонга бори навкарларимни топшурууб, кўмак қўшуб, **зоду буд Андижон вилоятини бағиплаб, хон килиб йибордим**”.

Темурийзода Захирилдин Мухаммад Бобур 1494 йилдан 1504 йилгача Андижон ва Самарқандда ўз

хокимиятини ўрнатиш учун муттасил курашди. Зифарлар шукухию мағлубиятларнинг аламлари хамда сарсон-саргардонликларни ўз яқинлари билан бошдан кечирди.

Тазкирачи **Ҳасанхожа Нисорий** Бобурнинг ушбу ўн йиллик харбий харакатлари ва уларнинг охир-оқибатда натижасиз бўлиб чиққани хусусида “**Музаккири аҳбоб**” тазкирасида ёзади: “(Бобур) чигатой султонларнинг энг сараси ва зўр шижаатлиси эди. Шамшир зарби билан Мовароунахр мамлакатига эга бўлиб, уни сақлаб қолишида хўп саъй-харакатлар ва жонини аямасдан жаҳду жадаллар кўрсатди. Мардона тўқнашувлар килди. Аммо тақдир ўқига тадбир қалқони дош бера олмади...” Бобур 200 дан ортиқ ўз қариндор-уруг, беск ва навкарлари билан Хисор орқали Кобулга борди. Хисордан Хисравшохнинг минглаб навкарлари Бобурга қўшилдилар. Бобур Кобулга бориб, меросий шаҳрига жанг-жадалсиз эга бўлди. Кейинги йигирма йил давомида теварак атро-фидан ўз хукмронлигига кўплаб шаҳарларни қаратиб, 1526 йили Хиндистонга юриш килди. 12 минглик лашкари билан **Султон Иброҳим Лўдийнинг** 100 минг кишилик лашкарини Панипат шаҳри ёнида ярим кунлик жангда енгди ва Бобур Хиндистоннинг буюк шаҳаншохига айланди.

Кейинги тўрт йил хам жанг-жадаллар ичida кечсада, Бобур Темурийларга хос бунёдкорлик анъаналарини Хиндистонга олиб борди: ариқ-каналлар қаздирди, бое-роғлар бунёд этди, мухташам улуғвор иморатлар тиклади.

Бундай буюк ишларни унинг ворислари — темурийзода Бобурийлар кейинги уч юз йилда давом

эттирдилар. Тож Маҳал каби ўз салобату кўрки билан жаҳонга кўз-кўз килинадиган муаззам кошоналар бунёд этдилар.

Бобур вафоти оддий ўлимлардан эмас. У тўнгич ўғли – валиахд **Хумоюн мирзо** учун фидо бўлиб қазо тоғди. Олти ойдан ортиқ иситмаси тушмаган Хумоюн ўлимини ота Оллоҳдан ўзига тилаб, фарзандининг саломатлигини Яратгандан илтижо қилди...

Захиридин Мухаммад Бобурнинг буюклиги маълум маънода шахсининг серкирралиги билан ҳам изоҳланади. У аввало подшоҳ, хукмдор, юрт ишини юргизадиган улуғ зот. Салтанат динда муқаддаслаштирилган. Султон – Оллоҳнинг ердаги сояси деб карапланган. Бу улуғ мартабага Бобурнинг буюк саркардалиги – лашкарбошилиги етказган. У жангни ҳам санъат деб билган ва “**Ҳарб иши**” номли китобида ҳарб санъатини ҳар томонлама ёритган. Таассуфки, бу асар ҳозирча топилмаган.

Захиридин Мухаммад Бобур – фикҳ олими. У “**Мубаййин**” номли шеърий усулда ёзилган асарида беш фарзнинг ҳар бирини бутун мукаммаллиги билан ўзбек тилида баён этган. Ўша замонларда фикхга доир асарлар асосан арабий ва форсийда ёзилганлигини инобатга олсан, Бобур “Мубаййин”нинг икки фазилатини алоҳида қайд этиш лозим бўлади. **Биринчидан**, асарнинг ўзбек тилида ёзилганлиги; **иккинчидан**, асарнинг шеърий усулда баён этилгани.

Бирор ҳукмдор ўз хаётини Бобурчалик санъат билан безамаган бўлса керак. Унинг “Бобурнома”сида Бобур саройи раккослари **Тенгриқули**, **Рамазон** ва хофизи **Руҳдам** хакида маълумотлар келтирилган.

Бугина эмас, у Руҳдамнинг қўшиқчилик санъатига олқиши сифатида унга куйидаги рубоийни ҳам бағишлаган:

*Гар Руҳдам этса эрди оҳанги нағам,
Мажлисда не ҳузн қолур эрди, не гам.
То борнали Руҳдам бизинг мажлисдин,
Мажлис элига не руҳ қолди-ю, не дам.*

Захирiddин Мухаммад Бобурнинг Хирот сафарига доир “Бобурнома” сахифаларида ҳам **Бадиъуззамон мирзо** ва **Муаффар мирзо** базмларида қатнашган раккос **Мир Бадр** ва хофиз **Миржон** ҳамда бошқа созандা, бастакор ва ҳофизлар хусусидаги маълумотларга дуч келамиз.

Бобурнинг мусиқийга оид маҳсус рисола ёзгани ҳақида мусиқа тарихига доир китобларда аник маълумотлар сакланган.

Захирiddин Мухаммад Бобур – жаҳоншумул аҳамиятга молик “Вакось” (“Бобурнома”) ижодкори бўлган улкан адаб. Ушбу қомусий асар ҳозиргача дунёнинг ўтизга якин тилига таржима бўлган. Яратилган даврида форсийга, XVII асрда голланд тилига, кейинчалик инглиз, француз, немис, испан, хитой, хинид, япон, турк, рус, козок ва бошқа тилларга ўтирилган.

XIX асрда Англия ва Америкада “Бобуршунослик” илми пайдо бўлган...

Биз Бобурни мумтоз шоир сифатида қадрласак, жаҳон уни “Бобурнома”си туфайли кўпроқ шарафлайди.

Захирiddин Мухаммад Бобур – мислсиз

адабиётинунос. Унинг аruz илмига доир “Муфасал” (“Мухтасар”) номли тадқиқоти номига яраша ўта илмий теран ва муфассалликка молик. Агар Алишер Навоий арузга доир “Мезон ул-авзон” рисоласида арузниң 144 вазнини тадқик этган бўлса, Бобур “Муфассал”да 536 вазнни аниқлаган ва ҳар бирига ўзбек тилида мисоллар келтириб, назарий талқинларини асослаган.

Бобур – буюк мумтоз шоир, Алишер Навоийдангина кейин турадиган йирик сўз санъаткори. Бунинг боиси Захириддин Мухаммад Бобур – шоирнинг ўзбек адабистидаги ўрни, унинг бу адабиётнинг турли жанрларига қўинган янгиликлари хиссаси, маҳоратининг мислсиз сеҳргарликкача юксаклиги, шеъриятининг ўта жозибадорлигидир.

Мумтоз шеъриятга шоир таржимаи холига оид маълумотлар ёки, бошқача айтганда, таржимаи холга дахлдор шеърлар асосан Алишер Навоийдан бошлиб учрай бошлиди. Навоийнинг китъаларида бу хол айникса яқол сезилади. У ўзи ва замондошлари ҳақида гоҳ салбий, гоҳ ижобий матьнода ўша китъаларда сўз юритган.

Захириддин Мухаммад Бобур ижодининг таржимаи холлик хусусияти аввало ғазалларида, айникса, рубоийларида кўпроқ якколроқ сезимли.

*Чархнинг мен кўрмаган жабру жафоси қолдиму?
Хаста кўнглум чекмаган дарду балоси қолдиму?*

матлаъли ғазални муаллиф Хиротдан қайта-ётиб, қор отнинг корнидан келадиган йўлларда юргани таас-суроти тарзида яратилганини “Бобурнома”да кайд этган.

Захириддин Мухаммад Бобурнинг бир рубоийси севимли завжалари **Моҳим бегим** ва **Гулрух бегим**-ларга, бир рубоийси **Комрон мирзога**, бир рубоийси **Хумоюн мирзога**, бир рубоийси хофизи Руҳдамга, бир форсий рубоийси Бажавр қалъа-сининг олиниши ҳакида, айрим қитъалари **Хожа Калон** ва **Фўлод сultonга** бағишлангани маълум. Айниқса, унинг қўйидаги сирли рубоийси адабиётшуносларни лол колдиради. Негаки, мана, бутун бир аср давомида олимларимиз Бобур шеъриятини ўнлаб маротаба нашр эттиридилар-у, қўйидаги рубоийдан унинг таржимаи ҳоллик хусусиятини пайқамай келдилар:

*Ҳижронда, сабо, етти фалакка оҳим,
Гар ул сори борсанг, бу дурур дилҳоҳим.
Ким арзи дуо ниёз ила қилгайсен,
Гар сўрса мен хастани гулрух моҳим.*

Дарҳақиқат, бу бадиий матн шу ҳолатида ҳам жуда ўқишли, гўзал, шинам: мазмунли, таъсирчан.

Биз “Бобурнома”, “Хумоюннома”, Бобур “Девони” ва бошқа манбаларни синчиклаб ўқиши натижасида бу шеърнинг яратилиш тарихини тахмин қилиб кўрдик. Ким билсин, бу рубоий Бобурнинг Ҳирот сафари вактида битилганми ёки Ҳиндистон учун беш маротаба юришларнинг бирида ёзилганмикан?..

Ҳарқалай, шеър шоҳ ва шоир хонадони Кобулда эканида, ўзининг сафардалик пайтида яратилган ва оиласвий мактубга шеърий илова бўлган. “Ул сори” деб ижодкор “Кобул томон”ни назарда тутган. Биз рубоийни қўйидагича уч хил ўқишига мойилмиз. Тўғрироғи, шеърнинг тўртинчи мисрасини яна уч хил янги мазмун иловаси билан ўқиймиз. Биринчиси:

*Ҳижронда, сабо, етти фалакка оҳим,
Гар ул сори борсанг, бу дурур дилхоҳим:
Ким арзи дуо ниёз ила қилгайсан,
Гар сўрса мен хастани гулруҳ Моҳим.*

Бунга кўра рубоий Бобурнинг жуфти ҳалоли гулозли **Моҳим бегимга** аталган.

Иккинчиси:

*Ҳижронда, сабо, етти фалакка оҳим,
Гар ул сори борсанг, бу дурур дилхоҳим:
Ким арзи дуо ниёз ила қилгайсен,
Гар сўрса мен хастани Гулруҳ мөҳим.*

Бу ҳолатда тўртлик шоирнинг хотини ойдай **Гулруҳ бегимга** багишланган.

Учинчиси:

*Ҳижронда, сабо, етти фалакка оҳим,
Гар ул сори борсанг, бу дурур дилхоҳим:
Ким арзи дуо ниёз ила қилгайсен,
Гар сўрса мен хастани Гулруҳ, Моҳим.*

Ушбу тарзда рубоий Бобурнинг иккала хотинига тегинидири.

Кўряпсизки, Бобурнинг бир рубоийсининг бир мисрасини тўрт хил талкин қилдик. Хўш, Бобурнинг ўзи бу нусхалардан қайси бирини назарда тутган экан? Шоир сенхгарлигини карангки, хеч ким қатъият билан: “Мана буниси!” дея олмайди... Балки маҳорат сирлари чўқкиларидан бири мана шундадир?!

Гап шундаки, мумтоз Шарқ поэтикасида “**ийхом**” номли бадий санъат бўлиб, буниш луғавий маъноси “гумонсиратиш” дир. Ийхом ўта нозик санъат бўлгани учун Алипер Навоий бу санъатни “хосса маъно” (энг нозик маънолар)ни ифодалайдиган санъат эканлигини уктирган:

*Агар хосса маъно гар ийхом эрур,
Анинг кунда юз байти ҳалвом эрур.*

дэя даҳо шоиримиз ўз чексиз имконияти билан фахрланган эди. Бобур ана шу санъатда қайта-қайта китобхон каршисида маъно-мазмун ранг-баранглигини намойишкорона уюстиради. Қуйидаги дилкаш, жозиб байтни ўқиб, зукколарча идрокини ишга сола олган китобхон “сўрорим бор” бирикмасини “сўрамоқчиман” ва “сўрмоқчиман” маъноларида фахмлай олади:

*Лабинг бағрични қон қилди, кўзумдин қон
равон қилди,
Нега ҳолим ёмон қилди, мен ондин бир сўрорим бор.*

Ушбу санъатда Алипер Навоийгача яшаган мумтоз шоирларимиз орасида энг кўп байтлар яратган шоиримиз **Мавлоно Лутфий Шоший** (Тошкандий) бўладилар.

Бобур маҳорати **тафреъ** санъатини қўллашда ҳам яққол намоён бўлади. Бу бадий санъатни қўллаган санъаткор кўриниб турган нарсани “бу эмас” дейдида, “мана бу” деб бошқа бир ўхшаш нарсани айтиб, ажойиб муболагали, ўта таъсирчан бадий воқеликни яратади:

*Сел эмасдур ер юзин түткән – күзүмнинг ёшидур,
Раъд эмасдур кўкка чирмашқон – кўнгул афғонидур.*

Мазмуни: Ер юзини тутиб кетган сел эмас, балки кўз ёшларимдир. Осмонга қасирғалар ташлаётган момоқалдириқ эмас, балки кўнглим фарёдидир.

Бу усулни Бобур Навоийдан ўрганган бўлиши мумкин:

*Лолазор эрмаски, оҳимдин жаҳонга тушти ўт,
Йўқ, шафақким, бир қироқдан осмонга тушти ўт...*

“Тафреъ” санъатининг таъсирчанлик имкониятларини Алишер Навоий **Саъдий Шерозий**дан кузатган бўлса хам ажаб эмас:

*Нест он лолаҳо, ки дар бодияҳо жилвагаранд,
Күштагонанд, ки зи хок бароварда саранд.*

Мазмуни: Даишларда жилваланаётган лолалар эмас, Сўйилган одамлар бошларини тупроқдан чиқариб турибдилар.

Бобур **харфий** санъатлар қўллашда хам Алишер Навоий билан беллаша оладиган санъаткор шоир. Унинг китобат қўллаган ушбу байти содда ва тушунарли, айни пайтда нафис ва жозиблиги билан диккатга сазовор. Кадни “алиф”, копни “ё” харфига ўхшатиш аиъанавий эски гап. Маъшукани ойга ташбех берини хам минг маротаба учраган. Аммо “алиф” ва “ё”ни ковуштириб, булар йифиндисидан “ой” сўзини келтириб чиқариш янги фикрий кашфиёт – нуктасидир:

Қаддинг чу “алиф”, қошиңг эрур “ē”,
Десам, не ажаб, агар сени “ой”?

Улур сўз санъаткорлари ҳарфий санъатлардан китобат матнда ҳарфни номлаш ва **истихроj** (сўз келтириб чиқариш)нинг риёзий мураккаб намуналарини ҳам яратадилар. Чунончи, “риёзий истихроj” санъати қўллаганда байтда ҳарф номланмай, айтилмасдан сўзлар ифодалаган ҳарфлар йигиндисидан бирор сўз ясалган бўлади. Масалан, куйидаги байтни таҳлил этайлик:

*Оғзию икки зулфу қади бўлмаса манга,
Райҳону сарву гунча кўрадин малолдур.*

Мумтоз адабий анъанага кўра оғиз — “мим” (м), икки зулф — икки “лом” (лл) ва қад — “алиф” (о)дир. Ҳолбуки, матнда бу ҳарфлар айтилмаган. Сеҳргар Бобур “Ақлинг етса, кашф этиб маза қил!” деб жилмайиб кўйган. Чунки у байтдаги “малол” сўзини оғзи, икки зулфи ва қадидан (м+л+о+л) ясагандир. Эски ёзууда малолда “а” ҳарфи ёзилмайди. Бундай байтни риёзий кашф этишга анча-мунча китобхонгина эмас, хозирги пайтда айрим олимлар ҳам кодир эмаслар.

Нега бу ишни қийин дедик? Чунки сеҳргар Бобур олим кўзини аввал лафф ва нашр санъати билан боғлаган. Адабиётшунос байтдан санъат кузатганда биринчи мисрада тизилган сўзлар: оғиз, зулф ва қадга иккинчи мисрадан ўхшатишлар излайди: оғиз — гунча, райхон — зулф, қад — сарв. Ана шу ҳолат лафф ва нашрдир.

Байтда истихрож борлиги “икки” сўзидан бироз сезилади...

Бобурнинг бу соҳадаги улкан кашфиёти мўъжизаси истихрожда “Оллоҳ” сўзини ифодалаган тубандаги байтдадир:

*Қадди била икки зулфу оғзи,
Жонимга бало бўлубтур, Оллоҳ!*

Истихрожда ёзилмай назарда тутилган ҳарфлар қад – “алиф”, икки зулф – икки “лом” ва оғиз – “ҳо”дир. Ушбу ҳарфлар йигиндиси Оллоҳдир. Бу ундов сўз улкан хайратни ифодаламокда.

Бобур шеърияти мавзулари ранг-барамглиги билан ҳам эътиборга молик. Шаркона маданият – яхшилик хақидаги таъсирчан ғазал ҳам, ҳазон япроғи сингари юзи сарғайган ошиқ оҳу зорлари талқини бўлган шеър ҳам, маданий дам олишнинг ажиб тўқисликдаги ифодаси бўлмиш:

*Ез фасли, ёр васли, дўстларнинг сұҳбати,
Шеър баҳси, ишқ дарди, боданинг кайфияти*

матлаъли шеър ҳам, ғиж-ғиж бадий санъатлар қоришган, айни пайтда маъшуқа юз тимсолининг жозиб тажассуми бўлган

*Гул жамолин ёпқон ул гулнинг икки раҳонидур,
Ғунча сиррин очқон ул икки лаби хандонидур.*

деб бошланадиган ғазал ҳам Заҳириддин Мухаммад Бобур инжа шеърияти тўплами “Девон”идадир.

Рубобий тимсолларнинг табиий – воқеликка мос

хатти-ҳаракатлари, ошиқ ва маъшуқаларнинг бири-нинг лобар сернозу ишвалигию иккинчисининг Фарходсифат ишқ машаққатларини тортиш ва Мажнун каби шайдолиги ишонарли ифодаланган. Шунинг учун Бобур лирик қаҳрамони ўзини Фарҳоду Мажнундан, маҳбубасини Ширину Лайлидан юқори қўяди:

*Қани Ширин била Лайлики, сендин ноз ўрганса?
Қани Фарҳоду Мажнунким, аларга ишқ ўргатсам.*

“Ишқ” шу даражада ажойиб ҳиссиётки, ошиқлар учрашганда ҳам баҳтиёр бўлишлари амри маҳол. Нозик ҳиссиёт иккаласини ҳам жиазаки ҳолатга солтандай. Бирор шоир Бобурдай бу “зиддият воқелигини” идрок этолмаган бўлса керак. Ҳар икки ёш сабр-тоқатлари тугаб бир-бирига зору, учрашгандарида эса ҳар лаҳзада аччиқ-тизиққа асослар топилиб қолади. Айрилиқда ўртаниб висолга зорикканлару, бирок учрашувда ҳам улар ўзаро яхши чикишолмаганликларига нима дейсиз:

*Агарчи сенсизин сабр айламак, эй ёр, мушкилдур.
Сенинг бирла чиқишишмоқлиқ дөғи бисёр мушкилдур.
Мизожинг нозику сен – тунду, мен –
бир беадаб телба,
Санга ҳолимни қилмок, эй пари, изҳор мушкилдур.*

Бобур шеърияти Шарқ поэзияси намунаси сифатида жаҳоннинг оддий ва нуктадон – нозик китобхонларию сўз санъаткорларини мафтун этади. Мумтоз адабиётимизнинг йирик билимдони академик **Азиз Қаюмов** Бобур таваллуди тантаналарининг бирида (чамаси 520 йиллиги) – Андижонда биз, шоир

мухлисларига қуидаги воқеани ҳикоя қилиб бердилар:

“1968 йил эди, чамаси, Болгариянинг Варна шахрида социалистик давлатлар кинофестивали бўлмоқда эди. Ўзбекистон Давлат кинематография қўмитаси раиси сифатида мен ҳам таклиф қилинган эдим. Бир куни фестивалга доғистонлик машҳур авар шоири **Расул Ҳамзат ўғли (Расул Гамзатов)** келиптилар, деб эшитиб, излаб чиқдим.

Шоирни таниқли рус кинорежиссёри **Григорий Чухрай** даврасидан топдим ва кўришиб, ўзимни танитдим. Табиатан руҳан жўшқин Расул Гамзатов:

— Мен янги дўст топганимни нишонлайман! — деб бизни пивохўрликка таклиф қилди. Куюқ адабий сухбат давом этмоқда эди. Шу пайт Чухрай тушмагур бундай таклифни орага ташласа бўладими:

— Оғайнилар! Биласизки, русларда, хусусан дворянлар тасаввурида гўзаллик оёқдан бошлаб кадрланган. Фестивалга жуда кўп қиз-жувонлар келинган. Келинглар, “Гўзал оёқлар” конкурсини ўтказамиз!

Даврада дворянларнинг нозик дидларию, санамлар оёқлари ҳакида гап-сўз жонланиб кетди. Мен ҳам беихтиёр мавзуга қизиқиб кетдим ва Захириддин Мухаммад Бобурнинг қуидаги байтини аслиятда ифодали қилиб ўқиб бердим:

*Ўпсам аёгинг қўюб юзумни,
Суртуб анга ҳар замон кўзумни.*

Ва шарҳлаб кетдим: — Шарқда ҳам аёллар гўзаллиги хусусида, айниқса, оёқлари ҳакида,

ошиқнинг маъшуқа оёқларини ўпиши ва кўзга суртиши хақида Бобуримиз шундай деган, — дея ўша байтни сўзма-сўз русчага таржима қилдим.

Сўзим пайтида даврага чўккан жимликни гумбурлашсимон стол қоқилиши бузиб юборди. Шу пайт Расул Гамзатов озод ўрнидан туриб икки қўллаб столни жон-жаҳди ва завқи билан қоқиб, деярли бақиради.

— Ана шеърияту мана сенга Шарқ! Ана, аёл оёғига муҳаббат! Қандингни ур, Бобур! Мана, Чухрай, сенинг шеъриятингда бунақаси борми??!

Менга шунчаки дилкашгина туюлган Бобур байти буюк шоирни бунчалик тўлкинлантирас деб мутлако кутмаган эдим”.

P.S. Биз Захириддин Мухаммад Бобур таваллудининг 525 йиллигига бағишлиб тайёрланган ушбу китобни тартиблашда ўсмирдан тортиб мўйсафид-ларгача, оддий кишидан олимларгача бўлган турли ёш ва адабий савиядаги китобхонлар ўкишини назарда тутиб, ҳар бир мисрадаги ҳозирги замон кишиларига қийин туюладиган қадими туркий, арабий, форсий сўзларга имкон қадар мукаммал луғат беришга уриндик.

Даҳо шоир **Мирзо Абдулқодир Бедил Азимободийнинг** куйидаги огохлантиришига катта аҳамият бердик:

*Айши юз донони бузган битта нодон шум эрур,
Англашилмас мисра, гар бир сўз унда мавҳум эрур.*

Луғат орқали ўкиш — бизда расм бўлмаганидек, бир сўз матнадаги ўрнига кўра ҳар хил маъноларда

келади. Айрим сўзлар луғатининг хар хиллиги шу холат билан изоҳланади. Чунончи, “яқин” сўзи масофа қисқалигидан ташқари кўпроқ “аник, муқаррар” маъносида, “ахли яқин” бўлса, хос кишилар, Оллоҳ азизлари маъносини беради. Ёки “хазон” сўзи қовжираган япроқ маъносидан кўра, кўпроқ “куз” маъносида учрайди... “Хазон япроғи янглиғ тул юзинг ҳажрида сарғардим” мисрасидаги “хазон япроғи” – “кузги япроқ” демакдир. Луғат кўплигининг иккинчи боиси – ёшларимизнинг сўз бойликларини оширишларини назарда тутдик.

Ушбу оммабоп тўпламни тузишда Захириддин Мухаммад Бобур шеърий асарларининг турли йилларда олимларимиз, филология фанлари докторлари – академик Азиз Қаюмов, профессорлар Абдурашид Абдуғафуров, Сайдбек Ҳасанов, Шафика Ёрқин (Афғонистон), филология фанлари номзодлари Ҳасанхўжа Муҳаммадхўжаев, Эргаш Очилов напрга тайёрлаган китоблардан фойдаланилди.

Ваҳоб Раҳмонов.

Fазаллар

Не кўрай тўбийни¹ қадди хунхироминг² борида?!
Не қиласай сунбулни хатти³ мушкфоминг⁴ борида?!

Ким Хиэр суйин⁵ оғизланай лабингнинг қошида?
Ким Масих⁶ алфозидин⁷ дегай каломинг⁸ борида?!

Ошиқингни давлати васлинг била қил муҳтарам,
Хусн аҳли ичра мунча эҳтироминг борида.

Биздин айру доим эл бирла ичарсен бодани⁹,
Бизни ҳам гоҳи соғин¹⁰ шурби¹¹ мудоминг борида.

Эй кўнгул, гар ғайр сўзи заҳри қотилдур, не ғам,
Лабларидин шарбати юхийл-изоминг¹² борида.

Тарки номус айлабон бадном¹³ бўлғил ишқ аро,
Ким сени ошиқ дегай номусу номинг борида?!

Бобур, ул гул қўйида булбул киби топтинг мақом¹⁴,
Бир навое рост қил мундок мақоминг борида.

¹ Тўбий — жаннатдаги чиройли дараҳт.

² Хиром — юриш.

³ Ҳат(т) — лаб устидаги майнин туклар.

⁴ Мушкфом — корамтири, мушк тусли.

⁵ Хиэр суйи — обиҳаёт, тириклик суви. Хиэр — Куръонда билвосита зикр этилган донишманд пайғамбар.

⁶ Масих — Ийсо алайхиссалом сифати, тирилтирувчи.

⁷ Алфоз — сўзлар.

⁸ Калом — сўз.

⁹ Бода — май, мусаллас.

¹⁰ Соғин — эсла.

¹¹ Шурб — ичимлик.

¹² Юхийл-изом — суюкни ҳам тирилтирувчи, жон бағишлиовчи. Мажозан: Оллоҳ.

¹³ Бадном — ёмонотлик.

¹⁴ Мақом — 1. Ўрин, маскан. 2. “Шашмақом” ўзубаси.

Келтурса юз балони ўшал бевафо манга,
Келсун агар юзумни эвурсам¹, бало манга!

Нетгаймен ул рафик² билаким, қилур басе³,
Мехру вафо — ракибға, жавру жафо — манга.

Бегона бўлса ақл мени телбадин, не тонг⁴,
Чун бўлди ул парисифатим ошино манга.

Оху ёшимдин ортадурур заъф⁵, эй табиб,
Билдим: ярашмас эмди бу обу хаво манга.

Дардим кўруб, муолажада зоеъ этма умр —
Ким, жонда дарди ишқдуур бедаво манга.

То ёр кимни истар-у, кўнглига ким ёқар,
Ташвиш бежихатдуур⁶ охир санго, манга.

Бобур, бўлубтуур икки кўзум йўлида тўрт,
Келса не бўлди қошима бир-бир манго, манга.

¹ Э в у р с а м — ўгирсам.

² Р а ф и к — ўрток, дўст.

³ Б а с е — жуда, роса.

⁴ Н е тонг — не ажаб, ажабланарли эмас.

⁵ З а ъ ф — хасталик.

⁶ Б е ж и х а т — ўринсиз.

Чун фалак қўймас мени бир лаҳза васл айёмида¹,
Тонг² йўқ, эй бемехр³, агар ўлсам фироқинг
шомида⁴.

Эй кўнгул, юзин қўруб, зулфи паришонин соғин,
Шоми хижрондин таваҳхум⁵ айла васл айёмида.

Зулфидаким маскан⁶ эттинг, кўр занахдон⁷
чоҳини⁸,

Воқиф ўлғилким, эрурсен аждахонинг комида.

Фунчадек оғзинг ғами кўнглумда гар йўқ,
бас недур,⁹
Чок¹⁰ кўнглум хайъати¹¹ гул ғунчаси андомида?¹²

¹ Айём — кун, кунлар.

² Тонг — ажаб.

³ Бемехр — меҳрсиз.

⁴ Фироқ — айрилик, жудолик.

⁵ Таваҳхум — 1. Ўйламоқ. 2. Қўркмоқ.

⁶ Маскан — макон, жой, туаржой.

⁷ Занахдон — ияқ чукурчаси (кулгич).

⁸ Чоҳ — чукурлик; кудук.

⁹ Бас недур — унда нега?

¹⁰ Чок — сўқилган, жароҳатли.

¹¹ Хайъат — тарз, шакл.

¹² Андом — шакл, тарз.

Ернинг пайғоми¹³ еткач, топти жон фарсуда¹⁴ тан,
Исо¹⁵ эъжози¹⁶ матар музмардуур¹⁷ пайғомида?

Бобур, ул гул зулфи остинда эмастур холлар,
Жон қүшин сайд¹⁸ айлар учун доналардур¹⁹

домида²⁰.

¹³ Пайғом — дарак, хабар.
¹⁴ Фарсуда — бедол, хөргин, ожиз.

¹⁵ Исо — пайғамбар.

¹⁶ Эъжоз — мўъжиза.

¹⁷ Музмар — йўғрилган.

¹⁸ Сайд — ов.

¹⁹ Дона — дон.

²⁰ Дом — тузок.

Ё¹лиғингким¹, жон била мен хастадурмен,
Хаста жонлар риштасидиндур² магар³ хар тор⁴ анга?

Эврулур⁵ бошингғаю тохи юзунга юз күяр,
Бу жиҳаттин⁶ от эмиш “гулпеч”⁷ у тах
“гулзор” анга.

Бир чамандур, сахниким, бўлғай бинафша
Теграси гулзордурким, бўлмағай бир хор⁸ анга.

Ё⁹лиғинг токим юзу кўзунгга тегмииш, бордуур —
Юз менингдек зору юз минг мен киби бемор анга.

Эй кўнгул, юз пора⁹ қилса ёр тифи, ғам ема,
Лутф¹⁰ этиб, гар боғлар ўлса ё¹¹лиғини ёр анга.

Кўнглум истар ё¹²лиғингни, балки андин бир насим —
Етса Бобурға эрур жон бирла миннатдор анга!

¹ Ё¹лиғ — рўмол, дурра.

² Ришта — ил (ўриш ё арқок).

³ Магар — балки, -микан?

⁴ Тор — ил.

⁵ Эврулур — айланади.

⁶ Жиҳат — боис, сабаб.

⁷ Гулпеч — чирмашиб ўсган гуллар.

⁸ Сарбасар — ялпи, бошдан-оёқ.

⁹ Хор — тикан.

¹⁰ Пора — парча, бўлак, бурда.

¹¹ Лутф — мулойимлик, раҳмдиллик.

Ул парининг тифидин кўрқутма мени, эй рақиб,
Ишқида бошимға менинг ҳар не келса, ё насиб!¹

Эврулуб² бошингға, эй ой, қилмишам тарки ватан,
Рахм қилғил мангаким, саргаштадурмен³,
хам ғариб⁴.

Телба бўлмоқлиғдин ўзга чорае⁵ йўқтур манга,
Ул парирў⁶ ногаҳон ар⁷ чиқса уйдин ёсаниб.

Жонда беркитган ўқин чекмак манга ранжедурур⁸,
Қўйғил ул ўқни, чекай деб ранж чекма, эй табиб!

Бобуро, ҳаргиз қулоқ шеърингға ул гул солмади,
Гулга не парвое, юз фарёд қилса андалиб?⁹

¹ Ё насиб — баҳтимдан кўрдим!

² Э в р у л у б — айланиб.

³ С а р г а ш т а — сарсон-саргардон.

⁴ Ф а р и б — ўзга юртда яшётган киши.

⁵ Ч о р а е — бирор илож.

⁶ П а р и р ў — пари юзли.

⁷ А р — агар.

⁸ Р а н ж — азоб, машаккат, оғрик.

⁹ А н д а л и б — булбул.

Эшикингга бош уармен телбалар янглиғ¹ юруб,
Эй пари, йўл бер висолингфаки, кетмай бош уруб.

Сарв қаддинг борида ўз қаддини чун қилди васф²,
Ўтқа ёқти боғон сарви сихисин³ синдурууб.

Ўлтурууб эрди, қўпуб⁴ кетмакка чун азм⁵ айлади,
Ёна⁶ тиргузди мени, алҳамдулиллаҳ⁷, ўлтурууб.

Кўзлари сайд⁸ айлар учун телба кўнглумни менинг
Қоши ёсини⁹ курууб, кирпик ўкини тўлдурууб.

То сабо зулфини ул гулнинг паришон¹⁰ айлади,
Жон била аклу кўнгулни елта бердим совурууб.

Топшурууб эрдим кўнгулни ёрға, чун борди ёр,
Хамраҳ¹¹ эттим хаста кўнглумни Худога топшурууб.

¹ Я н г л и ф — каби.

² В а с ф — мақтамоқ.

³ С и х и — тик, хушқомат.

⁴ Қ у п и б — туриб.

⁵ А з м — ҷоғланмоқ.

⁶ Е на — яна.

⁷ А л ҳ а м д у л и л л о ҳ — Оллоҳга шукрлар бўлсин.

⁸ С а й д — ов.

⁹ Е с и — камони, ёйи.

¹⁰ П а р и ш о н — тўзгиган.

¹¹ Ҳ а м р а ҳ — йўлдош.

Бўйнума занжири фам, ё бўғумга тифи ситам¹²,
Ҳар не келса ишқ йўлида турубмен телмуруб.

Мен билурмен кўзи қотил, лаъли¹³ жонбахш¹⁴
эрканин,
Чунки, Бобур, ҳажрида¹⁵ кўп йиғладим
оғзим қуруб.

¹² С и т а м — жабр, аулм.

¹³ Л а ъ л — лаб.

¹⁴ Ж о н б а х ш — тирилтирувчи.

¹⁵ Ҳ а ж р — айрилиқ.

Фофил¹ ўлма², эй сокий, тул чогин ғанимат тут!
Вакти аиш эмас бокий³, ол чогир⁴, кетур, бот⁵ тут!

Бу насиҳатим тингла: не бўлур киши ёнгла⁶,
Не бўлур экин тонгла⁷, сен бу кун ғанимат тут!

Фофил ўлма давлатта, ўзни солма меҳнатта⁸,
Тангри берур албатта, давлат иста, химмат тут!

Хуштуур висоли ёр, анда бўлмаса дайёр⁹,
Бўлса васл беагёр¹⁰ давлату саодат тут!

Фам черики¹¹ бехаддур¹², чораси будур, Бобур:
Бодани¹³ кўмак келтур, жомни¹⁴ химоят тут!

¹ **Фофил** — бехабар.

² **Ўлма** — бўлма.

³ **Бокий** — доимий.

⁴ **Чогир** — май, мусаллас.

⁵ **Бот** — тез, дархол.

⁶ **Ёнгла** — яна.

⁷ **Тонгла** — 1. Эртага эрталаб. 2. Қиёматда.

⁸ **Меҳнат** — азоб, машакқат.

⁹ **Дайёр** — уй эгаси.

¹⁰ **Беагёр** — ракибсиз.

¹¹ **Черик** — лашкар.

¹² **Бехад(д)** — хад-хисобсиз.

¹³ **Бодан** — май.

¹⁴ **Жом** — қадаҳ.

Эй юзи насрин¹, қомати шамшод²,
Неча қилурсен жонима бедод?³

Сен киби пуркор⁴, шеваси⁵ бисёр⁶,
Билмади, эй ёр, ҳеч киши ёд.

Жаврда нодир⁷, зулмда мохир,
Ишвада⁸ қодир⁹, ғамзада¹⁰ устод¹¹.

Ёр ғамидин, хажр аламидин,
Сабр қамидин нолаю фарёд!

Бобури бедил¹², эй бути¹³ қотил,
Жаврунга мойил, зулмунга мұътод¹⁴.

¹ Н а с р и н — ок гул.

² Ш а м ш о д — хушкомат бир хил дарахт.

³ Б е д о д — зулм, жабр.

⁴ П у р к о р — пухта-пишик, айёр.

⁵ Ш е в а — килик, ноз.

⁶ Б и с ё р — күп.

⁷ Н о д и р — ягона, ноёб.

⁸ И ш в а — ноз-карашма.

⁹ Қ о д и р — устаси фаранг.

¹⁰ Ғ а м з а — күз сузиш.

¹¹ У с т о д — устоз.

¹² Б е д и л — мағлиә, ошик.

¹³ Б у т — санам, гүзал.

¹⁴ М у ғ т о д — ўрганган, күниккан.

Шоҳ Султон Увайс бинни¹ Маҳмуд²,
Моҳ³ Султон Увайс бинни Маҳмуд.

Қадду оғзингдин айру⁴ тортармен —
Оҳ, Султон Увайс бинни Маҳмуд.

Мени ёд айла базми ишқингда
Гоҳ, Султон Увайс бинни Маҳмуд.

Хуштуур хамраҳим⁵ агар сенсен —
Роҳ⁶, Султон Увайс бинни Маҳмуд.

Подшахдур агарчи Бобур, лек,⁷
Шоҳ Султон Увайс бинни Маҳмуд.

¹ **Бинни** — ўғли.

² **Султон Увайс** — Бобурнинг холаваччаси.

³ **Моҳ** — ой.

⁴ **Айру** — жудоликда.

⁵ **Хамраҳ (хамроҳ)** — йўлдош.

⁶ **Роҳ** — 1. Йўл. 2. Май.

⁷ **Лек** — лекин.

Балои ишқки, хар дам манга жафоедур,
Бу ишқдин кеча олмон¹, ажаб балоедур.

Хати² лабига тутош бўлса, эй кўнгул, не ажаб —
Ки, Хизр чашмаи ҳайвонга³ раҳнамоедур⁴.

Ярар бу хаста кўнгул дардига ўқин яраси,
Магарки⁵ хар яраси ёрнинг давоедур.

Баҳор фаслидуру май ҳавоси⁶ бошимда,
Аёқ⁷ тут манга, сокийки, хуш ҳавоедур.

Ул ой рақибға бўлди рафиқу, Бобурнинг
Рафиқу⁸ ҳамдами хажрида оху воедур.

-
- ¹ Кеч ғолмон — кечолмайман.
² Хат(т) — лаб узра майин туклар.
³ Чашмаи ҳайвон — обиҳаёт булоғи.
⁴ Раҳнамо — йўл кўрсатувчи.
⁵ Магарки — балки.
⁶ Ҳавоси — ҳаваси.
⁷ Аёқ — кадаҳ.
⁸ Рафиқ — ўрток, қадрдан.

Янги ой ёр юзи бирла кўруб эл шоду хуррамлар,
Манга юзу қопингдин айру¹ байрам ойида ғамлар.

Менинг бу тори мў² янглиғ танимға тоблар³ солди
Ул ойнинг юзида сунбул киби зулфидағи ҳамлар⁴.

Ҳавоға дуди⁵ охин тутратур⁶ ишқ ахли ғайратдин⁷,
Сабо таҳрикидин⁸ ҳар гаҳ паришон бўлса
парчамлар⁹.

Очилди зулфисио ҳайлар¹⁰ намудор¹¹ ўлди юзида,
Гул узра чун¹² бўлур пайдо кеча очилса шабнамлар.

Мену кунжи¹³ ғаму оху фифону ашқи¹⁴ хунолуд¹⁵,
Не хушдур гўшаи холи¹⁶, майи софию ҳамдамлар.

¹ Айру — жудолик.

² Торимӯ — сочнинг бир толаси.

³ Тоблар — тўлғанишлар.

⁴ Ҳамлар — ҳалқа-ҳалқалар, бурам-бурам.

⁵ Дуд — туутун.

⁶ Тутратур — тарқатади.

⁷ Ғайрат — рашик.

⁸ Таҳрики — титратиши.

⁹ Парчам — зулф.

¹⁰ Хай — юздати тер.

¹¹ Намудор — кўринган.

¹² Чун — чунки.

¹³ Кунж — гўша.

¹⁴ Ашқ — кўёз ёпни.

¹⁵ Хунолуд — қонли.

¹⁶ Холи — овлоқ.

Күнгүлни ишқ бузди, не асиф¹⁷ панду насихатдин,
Менинг мажрух¹⁸ күнглумга ярашмас ушбу
марҳамлар.

Юзи наврўзию васли ийдини¹⁹, Бобур,
ғанимат тут —
Ки, мундин яхши бўлмас бўлса юз наврўзу
байрамлар.

¹⁷ А с и ф (асиф) — фойда.
¹⁸ М а ж р у х — жароҳатли.
¹⁹ И й д — хайит.

Очилиб икки сочи, юзига ёйилмишлар,
Ёрук жағонни күзумга қоронғу қилмишлар.

Чөпир¹ бағир қонидур барча ишқ ахлиға,
Зиҳи² аларки, бу майдин даме ойилмишлар³.

Не қилсам, айлама, эй ёр, айбким, мендә
Жунуну⁴ ишқу йигитлик бори котилмишлар⁵.

Салохқа⁶ хирад ахли⁷ мени ёвук⁸ дерлар,
Күрүнгки, ушбу чечанлар йирок ёңгилмишлар⁹.

Не суд¹⁰ ишқни элдин ёштурмок, эй Бобур,
Чу¹¹ холатингни бори олам ахли билмишлар.

¹ Чөпир — май.

² Зиҳи — ажаб!

³ Ойилмиш — йироклашган.

⁴ Жунун — телбалик.

⁵ Котилмиш — құшилиб кеттан.

⁶ Салох — пархездекорлик.

⁷ Хирад ахли — оқиллар.

⁸ Ёвук — яқин.

⁹ Ёңгилмиш — янглишган.

¹⁰ Суд — фойда, наф.

¹¹ Чу — чунки; чунончи.

Хати¹ — бинафша, хади² — лола, зулфи райхондур,
Баҳори ҳуснда юзи ажаб гулистондур.

Энгу³ менги⁴ ою доғи юзу сўзи гулу мул⁵,
Қади равону тани жону ирни⁶ маржондур.

Қошида чину⁷ кўзида кину ангубин⁸ лабида,
Сўзида заҳр ва лекин тилида дармондур.

Қопингға кўп бора олмон, нетай, ароликда,
Ёшим тишинг дуридин айру⁹ баҳри Уммондур¹⁰.

Ўтумни тез этасен ҳар тарағға секретиб от,
Саманди¹¹ ноз инонини¹² бир бери ёндор¹³.

Не навъ васф қиласи суратинг латофатини —
Ки, ҳуснунга сенинг, эй, руху ақл хайрондур.

Жафою жавр агар қилса, Бобуро, нетайин,
Не ихтиёр манга, ҳар не қилса, султондур.

¹ **Х а т(т)** — лаб узра майин туклар.

² **Х а д** — ёнок.

³ **Э н г** — юз, ёнок.

⁴ **М е н г** — хол.

⁵ **М у л** — май.

⁶ **И р н** — лаб.

⁷ **Ч и н** — чимирилиш.

⁸ **А н г у б и н** — бол, асал.

⁹ **А й р у** — жудоликда.

¹⁰ **Б а ҳ р и Уммон** — денгиз. **Б а ҳ р** — денгиз.

¹¹ **С а м а н д** — саман тулпор.

¹² **И н о н** — тизгин, жилов.

¹³ **Ё н д у р** — қайтар.

Заъфдин¹ түё менинг бу зор жисмим нолдур² —
Ким, онинг шарҳин демакта хома³ тили лолдур.

Заъфлик⁴ жисмим била бу нотавон⁵ кўнглум аро
Дард ёр эрканга ушбу эгма қаддим долдур⁶.

Мен дамодам⁷ қон ютармен ҳажр⁸ аёғидин⁹, нетай,
Ўзгаларнинг жоми васли гарчи моломолдур¹⁰.

Зулфиға вобастамен¹¹, васлиға йўқдур даstras¹²,
Эй хуш ул озодаким¹³, бекайду¹⁴ фориғболдур¹⁵.

Ул паридин мен нечук жон элтаменким, Бобуро,
Васли мушкил, ҳажри мухлик¹⁶,
ғамзаси қаттолдур¹⁷.

¹ Заъф — хасталик.

² Нол — камин ичидаги харирсизон қилтириқ.

³ Хома — қалам.

⁴ Заъфлик — бемор.

⁵ Нотавон — мадорсиз.

⁶ Дол — далил.

⁷ Дамодам — хар лахза.

⁸ Ҳажр — айрилик.

⁹ Аёғ — кадах.

¹⁰ Моломол — лиммо-лим.

¹¹ Вобаста — боғлик.

¹² Даstras — имкон.

¹³ Озода — озод, эркин.

¹⁴ Бекайду — бошвоқсиз.

¹⁵ Фориғбол — хотиржам.

¹⁶ Мухлик — ўлдирувчи.

¹⁷ Каттол — катл этувчи.

Кўк вусмада¹ ул ой коши гўё хаёлдур,
Ё ой бошида кўкта кўрунган хилолдур.

Не навъ² ўхиласун юзига офтобким,
Онинг заволи³ бордуру бу, безаволдур⁴.

Оғзию икки зулфу қади бўлмаса манга,
Райҳону сарву ғунча кўрардин малолдур.

Ушшоқ⁵ охи елидин осиб⁶ топмасун
Қаддингки, хусн боғида нозик ниҳолдур.

Кўнглумга дард келгали ҳам бўлди қоматим,
Қаддим магарки “дард” ёнидаи “дол”дур⁷.

Гарчи вафою меҳрни билмас менинг ойим,
Лекин жафою жаврда соҳибкамолдур⁸.

Хар неча беиноят⁹ эса ёр, Бобуро,
Сен кўйма хидматингниу¹⁰ они уёлдур.

¹ Н у с м а — ўсма.

² Н е н авъ — қандай?

³ З а в о л — ҳалокат.

⁴ Б е з а в о л — мангалик.

⁵ У ш ш о қ — опниклар.

⁶ О с и б (осийб) — озор.

⁷ Д о л — “д” ҳарфи.

⁸ С о ҳ и б к а м о л — етук.

⁹ Б е и н о я т — илтифотсиз.

¹⁰ Х и д м а т — хизмат, мулозамат.

Мендин ўзга хасталарға лаълидин¹ дармон берур,
Мен берурмен жону ул умр ўзгаларга жон берур.

Ошиқи мен, ул килур ағёрға² маҳбублук³,
Дардманди мен, vale⁴ ул ўзгага дармон берур.

Ўқида пайкон⁵ эмас, бир қатра хайвон⁶ суйидур,
Етгач-ўқ⁷ жонсиз танимға жон ўшал пайкон берур.

Кош ёшимни ҳажрида⁸, шеъримни васфида⁹ —
Ким, бу янглиғ дурру гавҳар қайси баҳру¹⁰
кон берур?

Бўлғали қаддиға мойил васлидин маҳруммен,
Бобуро, ул хусн нахли¹¹ бар¹² магар хирмон¹³ берур.

¹ **Лаъл** — лаб.

² **Ағёр** — ёт, рақиб.

³ **Маҳбублук** — севилганлик.

⁴ **Вале** — лекин.

⁵ **Пайкон** — камон ўки учи.

⁶ **Хайвон** — тириклик.

⁷ **Етгач-ўқ** — етган зоҳотиёқ.

⁸ **Ҳажр** — айрилик.

⁹ **Васф** — мактоб.

¹⁰ **Баҳр** — денгиз.

¹¹ **Нахл** — низол.

¹² **Бар** — мева, ҳосил.

¹³ **Хирмон** — маҳрумлик.

Күнглумни чу ул пари олибтур,
Девона бўлурға не қолибтур?!

Бедил¹ эканимни эмди билгай,
Чун² бир киши кўнглини олибтур.

Кўнглумни олиб, тағофулин³ кўр,
Билмасга ўзини не солибтур.

Зулфунг черигини⁴ йифки, жамъи
Бу фитнадин асрү⁵ қўзғолибтур.

Бобур, неча кун кўнгулни хуш тут,
Бу олам иши чун мунқалибтур⁶.

¹ Б е д и л — ошиқ.

² Ч у н — чунки; агар.

³ Т ағ о ф у л — ўзини билмаганга олиш.

⁴ Ч е р и к — лашкар.

⁵ А с р у — жуда; барчаси.

⁶ М у н қ а л и б — тескари.

Васлин ул ой манга муҳол¹ қилур,
Хажридин² мени хаастаҳол³ қилур.

Билмайин холатимни ул бемеҳр,⁴
Ўзгалардек мени хаёл қилур.

Ол⁵ юзи кўз ёшимни қон қилди,
Кўргач-ўқ⁶ деб эдимки, ол⁷ қилур.

Сарфароз⁸ этса даҳр, шод ўлма,
К-охирул амр⁹ поймол¹⁰ қилур.

Мен киму зухду¹¹ тавбаким, зоҳид¹²
Неча андишай маҳол қилур.

Тавба ишин буюрма Бобурға —
Ким, бу ишни ўшал ўсол¹³ қилур.

¹ М у ҳ о л — маҳол.

² Х а ж р — айрилик.

³ Х а с т а ҳ о л — бечораҳол.

⁴ Б е м е ҳ р — меҳрисиз.

⁵ О л — кизил.

⁶ К ў р г а ч-ўқ — кўрган зоҳотиёқ.

⁷ О л — хийла.

⁸ С а р ф а р о з — улуғвор.

⁹ О х и р у л а мр — охири.

¹⁰ П о й м о л — оёқости.

¹¹ З у ҳ д — муттасил тоат-ибодат.

¹² З о ҳ и д — тоат-ибодатни доим бажарувчи киши.

¹³ А н д и ш а — хаёл, фикр.

¹⁴ Ў с о л — ўсал, шарманда.

Қаро зулфунг фироқида¹ паришон рўзгорим бор,
Юзунгнунг ишиёқида не сабру не карорим бор.

Лабинг бағримни қон қилди, кўзумдин қон
равон қилди,²
Нега ҳолим ямон қилди, мен ондин бир
сўрорим бор³.

Жаҳондин манга ғам бўлса, улусдин⁴ гар алам
бўлса,
Не ғам юз мунча ҳам бўлса, сенингдек
ғамгусорим⁵ бор.

Агар муслиҳмен⁶, ар муфсид⁷ ва гар ошиқмен,
ар обид⁸,
Не ишинг бор сенинг, зоҳид⁹ менингки
ихтиёрим бор.

Фигоним ошти булбулдин, ғами йўқ зарра бу
кулдин,
Басе,¹⁰ Бобур, ўшал гулдин кўнгулда хорхорим¹¹
бор.

¹ Фироқ – айрилик.

² Равон қилди – оқизди.

³ Сўрорим бор – 1. Сўрамоқчиман. 2. Сўрмоқчиман.

⁴ Улус – ҳалқ.

⁵ Ғамгусор – меҳрибон.

⁶ Муслиҳ – ҳайрли ишлар қилувчи.

⁷ Муфсид – фисқ-фасодчи, ёмон.

⁸ Обид – ибодат қилувчи.

⁹ Зоҳид – доим тоат-ибодат қилувчи киши.

¹⁰ Басе – роса, жуда.

¹¹ Хорхор – иштиёқ, кучли истак.

Гул жамолин ёпкон ул гулнинг ики райхонидур,
Фунча сиррин очқон ул икки лаби хандонидур.¹

Ул мусалсал² икки зулфи гул юзининг даврида,
Гул уза ағнар, магар³ ул иккенинг давронидур.

Ўқи захмини⁴ кўруб хар ён танимда, эл дегай —
Ким, бу кўхи⁵ дарднинг ул лолаи Нуъмонидур⁶.

Сел эмасдур ер юзин тутқон — кўзумнинг ёшидур!
Раъд⁷ эмасдур кўкка чирмашқон — кўнгул
афғонидур!⁸

Ложарам⁹, бўлғай паришону ҳавои мен киби,
Зарра янглиғ¹⁰ кимки бир хуршид¹¹ саргардонидур.

Ул пари ишқида, Бобур, кўнглум андоқ телбадур —
Ким, сочи занжиридур, чохи зақан¹² зиндонидур.

¹ **Хандон** — кулиб турган.

² **Мусалсал** — бурам-бурам.

³ **Магар** — балки, -микан?

⁴ **Захм** — жароҳат.

⁵ **Кӯх** — тоғ.

⁶ **Нуъмони** — алвон, кизил.

⁷ **Раъд** — момокалдиrok.

⁸ **Афғон** — фарёд.

⁹ **Ложарам** — зотан.

¹⁰ **Янглиғ** — каби.

¹¹ **Хуршид** — куёш.

¹² **Чохи зақан** — ияқдаги кулгич.

Менинг күнглумки, гулнинг ғунчасидек тах-батах¹
кондур,
Агар юз минг баҳор ўлса,² очилмоғи не имкондур.

Агар ул қоши ёсиз³ боғ гаштин⁴ орзу килсам,
Кўзумга ўқдурур сарву кўнгулга ғунча пайкондур.⁵

Баҳору боғ сайрин не қилайким, дилситонимнинг⁶
Юзи — гул, зулфи — сунбул, қомати сарви
хиромондур.⁷

Висоли лаззатидин рух топмоғлик эрур душвор⁸,
Фироқи шиддатида йўқса жон бермаклик осондур.

Бошидин эврулур⁹ армони бирла ўлдум, эй Бобур,
Менинг наъшимни¹⁰ боре ул пари кўйидин¹¹
айлондур.

¹ Т а х-батах — қатма-кат.

² Ў л с а — бўлса.

³ Ё — ёй, камон.

⁴ Г а ш т — сайр.

⁵ П а й к о н — ўқнинг учи.

⁶ Д и л с и т о н — мафтункор.

⁷ Х и р о м о н — юрувчи.

⁸ Д у ш в о р — кийин.

⁹ Э в р у л у р — айланмок.

¹⁰ Н а ъ ш — тобут.

¹¹ К ў й — манзил, макон.

Агарчи сенсизин¹ сабр айламак, эй ёр, мушкилдур,
Сенинг бирла чиқышмоғлиқ доғи² бисёр³
мушкилдур.

Мизожинг нозику сен — тунду⁴,
мен — бир беадаб⁵ телба,
Санга ҳолимни қилмок, эй пари, изхор
мушкилдур.

Не осиг⁶ нолаю фарёд хоболуд⁷ баҳтимдин,
Бу унлар бирла чун⁸ қилмок ани бедор мушкилдур.

Манга осондурур бўлса агар юз минг туман⁹
душман,
Вале¹⁰ бўлмоқ жаҳонда, эй кўнгул, беёр
мушкилдур.

Висолинким тиласен, нозини хуш тортғил,¹¹
Бобур,
Ки, олам боғида топмоқ гули бехор¹² мушкилдур.

¹ С е н с и з и н — сенсиз.

² Д оғи — янада; ҳам.

³ Б и с ё р — жуда.

⁴ Т у н д — инжик.

⁵ Б е а д а б — адабсиз.

⁶ О с иғ — фойда.

⁷ Х о б о л у д — уйкусираган.

⁸ Ч у н — чунки.

⁹ Т у м а н — ўн минг.

¹⁰ В а л е — лекин.

¹¹ Т о р т — кўтар.

¹² Б е х о р — тикансиз.

Ичгуча жоми¹ ажал күнглумда ул соқий дуур,
Түлгуча паймонам² ул соқий била бокий³ дуур.

Бош күттармон⁴ бодадин⁵ чун ёр аёғи⁶ ўртада,
Кўймон илгимдин⁷ аёқ чун⁸ жилвагар соқий дуур.

Этма⁹ қаддим айб қилма қоши ёлар¹⁰ ишқида,
Янги ойдек хам¹¹ бўлур гар худ¹²
фалак тоқи¹³ дуур.

Ул ҳилолинг бирла хуршидинг¹⁴ сифотин ёзғали
Мухтасардур¹⁵ филмасал¹⁶ гар чарх¹⁷ авроқи¹⁸ дуур.

¹ Ж о м — кадах, пиёла.

² П а й м о н а — пиёла, кадах.

³ Б о к и й — ҳамишалик.

⁴ К ў т а р м о н — кўттармайман.

⁵ Б о д а — май.

⁶ А ё ғ, аёқ — кадах.

⁷ И л г и м — қўлим.

⁸ Ч у н — чунки; экан.

⁹ Э г м а — букик.

¹⁰ Ё — камон, ёй.

¹¹ Х а м — эгик.

¹² Х у д — 1. Худди. 2. Ҳатто.

¹³ Т о қ — гумбаз.

¹⁴ Х у р ш и д — қуёш; юз.

¹⁵ М у х т а с а р — қиска.

¹⁶ Ф и л м а с а л — масалан.

¹⁷ Ч а р х — фалак.

¹⁸ А в р о қ — вараклар; қаватлар.

Ишқ ила майдин кўнгулни тутмоғинг не судким,¹⁹
Дард нафъидур нечукким, захр тарёки²⁰ дурур.

Турклар хатти насибинг бўлмаса, Бобур, не тонг²¹,
Бобурий хатти²² эмасдур, хатти сифноқий²³ дурур.

¹⁹ Суд — фойда.

²⁰ Тарёк — заҳарни кесувчи дори.

²¹ Тонг — ажаб.

²² Бобурий хатти — Бобур ихтиро қилган ёзув.

²³ Сифноқий — Туркистондаги араб ёзувининг бир тури.

Ёрдин озор күнглум ичра бехад бордур,
Эй хуш ул күнгүл, анга не ёру не озордур.

Йўқтуур гар¹ ёр — йўқтур тоқату сабру шикеб²,
Ёр агар бордур, жафою жавру меҳнат³ ёрдур.

Неча кўрсатсан вафою меҳр, этар жавру жафо,
Нечаким мен зормен, мендин ул ой безордур.

Кўзи ҳажрида,⁴ юзи ёдида, сўзи шавқида,
Хотирим афгору⁵ жисмим⁶ зору кўз хунбордур⁷.

Сенда, Бобур, йўқ гунаҳ, ёрнинг итоби⁸ кам эмас,
Журмсиз⁹ доим итоб айлар — ажаб дилдордур.

¹ Гар — агар.

² Шикеб — тоқат; ором.

³ Меҳнат — машаққат.

⁴ Ҳажр — айрилик.

⁵ Афгор — эзилган.

⁶ Жисм — вужуд, тан.

⁷ Хунбор — қон оқизадиган.

⁸ Итоб — қаҳр, газаб.

⁹ Журмсиз — гуноҳсиз.

Юзида ул лаби хандон¹ күрунур,
Сутга күп боқса, бале,² кон күрунур.

Хатти³ мушкинмудурур⁴ тул юзида,
Е суман⁵ устида райхон күрунур?

Күрмагай хотирини жамъ⁶ ўзта,
Кимга ул зулфи паришон⁷ күрунур.

Ишкни эл не хаёл айлабдур,
Асру⁸ мушкилдуур — осон күрунур.

Сарв бўйлук санаминг, эй Бобур,
Рост айтай, сўзи ёлғон күрунур.

¹ **Хандон** — кулиб турган.

² **Бале** — ха-ха; шундай.

³ **Хатти** — лаб узра майин туклар.

⁴ **Мушкин** — қоп-кора, хушбўй.

⁵ **Суман** — ёсмин; ок гул.

⁶ **Жамъ** — осуда.

⁷ **Паришон** — ёйик.

⁸ **Асру** — ўта, жуда, роса.

Бахор айёмиdur,¹ доғи² йигитликнинг авонидур³.
Кетур, сокий, шароби нобким⁴, ишрат замонидур.

Гаҳи сахро узори⁵ лола шаклидин эрур гулгун⁶,
Гаҳи сахни чаман тул чехрасидин аргувонийдур⁷.

Яна сахни чаман бўлди мунаққаш⁸ ранга⁹
туллардин,
Магарким¹⁰ сунънинг¹¹ наққошиға ранг
имтиҳонидур.

Юзунг, эй сарв, жоним гулшанининг тоза гулзори,
Қадинг, эй гул, ҳаётим бофининг сарви равонидур¹².

¹ Айём — кун; пайт; фасл.

² Доғи — хамда.

³ Авон (овон) — пайт, вақт, замон.

⁴ Ноб — тиник, тоза.

⁵ Узор — юз, сатҳ..

⁶ Гулгин — гулранг, кизил.

⁷ Аргувоний — алвон, кизил.

⁸ Мунаққаш — нақш солинган.

⁹ Ранга — ранг-баранг.

¹⁰ Магар — балки; -микан?

¹¹ Сунъ — улуғ кудрат. Оллоҳ таолога ишора.

¹² Равон — юрадиган.

Не ерда бўлсанг, эй гул, андадур¹³ чун жони
Бобурнинг,
Фарибингға тараҳхум¹⁴ айлагилким,
андижонийдур¹⁵.

¹³ А и д а — ўша ерда.

¹⁴ Т а р а ҳ х у м — раҳм, шафқат.

¹⁵ А н д и ж о н и й — андижонлик. Аввалги нашрлар кўпчилигига ушбу ғазал мактаъси: “Не ерда бўлсанг, эй гул, андадур чун жони Бобурнинг, Фарибингға тараҳхум айлагилким, анда жонидур” зълон қилиб келинган эди. Фақат “Ўқитувчи” нашриётида Бобур “Танланган асарлар”ининг 1976, 1983 йилги нашрларида тубандагидек тузатиб нашр этилган эди: “Не ерда бўлсанг, эй гул, андадур чун жони Бобурнинг, Фарибингға тараҳхум айлагилким, андижонийдур”. (*Масъул муҳаррир*).

То узулди кўнглум ул ой қаддидин афсурдадур¹ —
Ким, узулган ғунча гулнинг шохидин
пажмурдадур².

Кўксум ичра таҳ-батаҳ³ конни бағир қилманг
хаёл —
Ким, анинг ишқин йўлида бир таҳ этган⁴ гурдадур⁵.

Хусн кўрмас кўзларим, кўнглум доғи⁶
ишқ истамас,
Гўйёким кўзларимдур кўру кўнглум мурладур⁷.

Тан хижобин⁸ рафъ⁹ кил, гар ёр васлин истасант,
Эй кўнгул, билким, арода ҳойил¹⁰ ушбу бурдадур¹¹.

Борму эркин¹² ишқ элинда, балки олам ахлида
Мунча чоғлиғ¹³ ҳасрату андухким¹⁴ Бобурдадур¹⁵!

¹ А ф с у р д а — сўлғин, рухсиз.

² П а ж м у р д а — сўлғин.

³ Т а ҳ-батаҳ — қаватма-қават.

⁴ Т а ҳ эттан — ззилган.

⁵ Г у р д а — буйрак.

⁶ Д о ғ и — ҳам.

⁷ М у р д а — ўлик.

⁸ Х и ж о б — ёпинчиқ, парда.

⁹ Р а фъ — бартараф.

¹⁰ Ҳ о й и л — осигилиқ тўсик.

¹¹ Б у р д а — мато, матоҳ.

¹² Э р к и н — экан.

¹³ М у н ч а ч оғлиғ — шунчалик.

¹⁴ А н д у ҳ — ғам, қайғу.

Сочиу қошию күэидин бошта ҳаводур,¹
Не бошда хаво — ҳар бириси бошқа² балодур.

Қош ёси³ била ул кора күэ ғамза⁴ ўкини
Ушишоқдин⁵ ўзга сорига отса хатодур.

Гар чин десангиз, күэи онинг оҳуи Чиндур⁶,
Хаттини,⁷ хато қилмасангиз, мушки⁸ Хитодур⁹.

Эврулсам¹⁰ онинг бониға, топшурсам онга жон,
Жонимда ҳавас улдуру бошда бу ҳаводур.

Ишқ ичра ёшурғон юраким қонини, вахким,¹¹
Бу сели сиришким¹² бори оламға ёёдур¹³.

Бобур деса ойини, не тонг,¹⁴ жавру жафолик —
Ким, хусн эли ойини¹⁵, бале,¹⁶ жавру жафодур.

¹ **Ҳ а в о** — ҳавас, майл.

² **Б о ш қ а** — 1. Башга. 2. Ўзга, ботка.

³ **Ё** — ёй, камон.

⁴ **Ғ а м з а** — күэ сузиш.

⁵ **У ш и ш қ** — ошиклар.

⁶ **Ч и н** — Хитой.

⁷ **Х а т(т)** — лаб узра майин түклар.

⁸ **М у ш қ** — кора хушбўй модда.

⁹ **Х и т о** — Шаркий Туркистон, Уйгуристон.

¹⁰ **Э в р у л с а м** — айлансан.

¹¹ **В а х** — эвоҳ, афсус.

¹² **С и р и ш қ** — күэ ёши.

¹³ **Ё ё д у р** — ёядир.

¹⁴ **Т о н г** — ажаб.

¹⁵ **О й и н** — одат, расм.

¹⁶ **Б а л е** — ха-ха, шундай.

Улки юз Лайливаш¹ онинг ишқидин
Мажнундуур,²
Хўблар³ султони Мирзо Қосими Арғундуур⁴.

Тирборонидин⁵ ул чобукнинг,⁶ эй кўнгул, не бок?⁷
Гарчи беҳад тездур, юз шукрким, ўткундуур.⁸

Зухд сахросига туштум ишқ йўлидин озиб,
Бобури гумрахни⁹ эмди ким бу йўлга кўндуур?¹⁰

¹ **Лайливаш** — Лайлисимон.

² **Мажнун** — 1. Телба. 2. Машхур абадий қаҳрамон исми.

³ **Хўблар** — яхшилар; гўзаллар.

⁴ **Мирзо Қосими Арғун** — “Бобурнома”да зикр этилган шоир замондоши.

⁵ **Тирборои** — ўқ ёмғири.

⁶ **Чобук** — чавандоз.

⁷ **Бок** — хадик, тахлика.

⁸ **Ўткун** — 1. Тез. 2. Ўткинчи.

⁹ **Гумрах** — йўлдан озган; адашгаган.

¹⁰ **Кўндумоқ** — бошқармоқ.

Чу дод¹ берди манга шох, юз умиди вафодур,
Не суд² рашки ҳасудоки³, дод доди⁴ Худодур!

Не тонг⁵, қотинда⁶ агар бўлса лаълу дур тошу
туфрок —
Ки, маъдані⁷ караму⁸ жуду⁹ баҳри¹⁰ лутфу¹¹
саходур¹².

Агарчи даҳр¹³ аламидин тўкулди сели сиришким¹⁴,
Валек шах карамидин умидим асру¹⁵ тўлодур.

Язид¹⁶ элига не микдор ғозийлар¹⁷ қотидаким¹⁸,
Ул элдур асру юраксиз, бу хайл¹⁹ асру баҳодур.

¹ Д од — илтифот, адолат.

² С уд — наф, фойда.

³ Ҳ а с у д о — ҳасадчилар.

⁴ Д од и — бергани, атоси.

⁵ Т он г — ажаб.

⁶ Қ оти нда — олдида.

⁷ М аъдан — кон.

⁸ К а р а м — марҳамат, олижаноблик.

⁹ Ж у д — сахийлик.

¹⁰ Б а ҳ р — денгиз.

¹¹ Л у т ф — раҳмдиллик.

¹² С а х о — саховат, қўл очиқлик.

¹³ Д а ҳ р — дунё.

¹⁴ С и р и ш к — кўё ёши.

¹⁵ А с р у — жуда.

¹⁶ Я з и д — Умавия сулоласига мансуб бир араб халифаси.

¹⁷ Ғ о з и й — ислом жангидаги болиб.

¹⁸ Қ оти нда — наздида.

¹⁹ Х ай л — жамоа, тўда.

Адоват оди²⁰, мухаббат нишони колғуча, Бобур,
Адув²¹ хайли Язиду²² мухиби²³ оли абодур²⁴.

²⁰ **О д** — ном. Озарбайжон, турк, туркман тилларида, Хоразм ўзбек лајжасида хозир ҳам шундай кўлланади.

²¹ **А д у в** — душман.

²² **Х а й л и Я з и д** — “Язид эли” ва “Хайли Язид” деярли бир маънодаги бирикма истилоҳ: Умавия халифаси Язидга бўйсуниб, пайғамбар Муҳаммад ва халифа Али авлодларига карши курашган мусулмон тоифасини англатади. Умуман, 660—750 йилларда хукмдорлик қилган Умавия хонадони халифалари “ғозийлар” ва “фотихлар” даври хукмдорлари бўлиб, Йислом Атлантика океани шарқий соҳилларидан Буюк Хитой деворигача, Шаркий ярим шардаги уч китъада тарқатилди. Муовия, Язид, Марвон каби забардаст халифалар гайрат ва шиҷоатда тенгсиз ғозийлар бўлишган. Аббосия халифалари 750—1258 йилларда хукмдорлик килиб, “Йислом олтин асри”да Умавия хонадони забт этган минтақалар ва мамлакатларда ўзидан олдинги хукмрон сулолага нисбатан салбий муносабатни объектив тарзда шакллантирган. Тарих илмида Умавия сулоласи муносабат эндиликда ўзгармоқда. Умавия сулоласи мусулмон мамлакатдаги халифаликни чинакам монархиятга айлантириди, халифалик отадан ўғилга ва бир хонадон мансубларига ўта бошлади, давлатчиликка асос солинди. Газалдаги кейинги икки байт ҳар томонлама илмий таҳлил ва ирфоний талқинга муҳтож. (*Масъул мұхаррір*).

²³ **М у х и б(б)** — дўст, севимли.

²⁴ **О л и а б о** — буюк хонадон. Пайғамбар Муҳаммад хонадонига мансублар: Муҳаммад алайхиссалом, қизи Фотима, күёви Али, неваралари — Ҳасан ва Ҳусайн.

Фурбатта¹ ул ой ҳажри² мени пир³ қилибтур,
Хижрон⁴ била ғурбат⁵ манга таъсир қилибтур.

Мақдур⁶ боринча қилурам саъий⁷ висолинг,
То Тенгрини, билмонки, не тақдир қилибтур?

Тақдирдур ул ёну бу ён солғучи, йўқса,
Кимга ҳаваси Санбалу⁸ Татийир⁹ қилибтур?

Бу Хинд¹⁰ ери ҳосилидин кўп кўнгул олдим,
Не судки¹¹, бу ер мени дилгир¹² қилибтур.

Сендин бу қадар қолди Йироқ — ўлмади Бобур,
Маъзур тут, эй ёрки, тақсир¹³ қилибтур.

¹ **Фурбат** — ватандан йироқлик.

² **Ҳажр** — жудолик.

³ **Пир** — кекса, кари.

⁴ **Хижрон** — айрилик.

⁵ **Фурбат** — бунда: ғариблик.

⁶ **Макдур** — мадор.

⁷ **Саъй** — харакат.

⁸ **Санбал** — Хинdistондаги вилоят.

⁹ **Татийир** — Хинdistондаги вилоят.

¹⁰ **Хинд** — Хинdistон.

¹¹ **Суд** — фойда.

¹² **Дилгир** — сиқилган, хафакон.

¹³ **Тақсир** — хато, нуксон.

Сендең менә бир ёри жафокор топилмас,
Мендең сенә бир зори вафодор топилмас.

Бу шаклу шамойил била худ¹ хуру парисен —
Ким, жинси башар ичра бу миқдор топилмас.

Ағөр² күз оллидаю ул ёр аён йүк,³
Фам хори⁴ күнгүл ичраю ғамхор⁵ топилмас.

Эй гул,⁶ мени зор этмаки, ҳуснунг чаманида,
Күзни юмуб-очкунча бу гулзор топилмас.

Бобур, сени чун ёр деди — ёрлиғ этгил,
Оlamda кишига йүк эса ёр топилмас.

¹ Х у д — худди, айнан.

² Ағ ё р — ёт, ракиб.

³ А ё н йүк — күринмайды.

⁴ Х о р — тикан.

⁵ Ғ а м х о р — ғамхүр, меҳрибон.

⁶ Г у л — мажозан: севгили, маҳбуба.

Кўй, эй оқил,¹ насиҳат сўзларинким, дилписанд²
эрмас,
Менинг девона кўнглумга насиҳат судманд³ эрмас.

Неча девона кўнглумни қилурсен нафий⁴, эй оқил,
Агарчи телбадур, бори сенингдек худписанд⁵ эрмас.

Қилурсен талх⁶ айшим⁷ комини бехуда сўзлардин,
Саросар⁸ сўзларинг захредур, эй носиҳки⁹, панд¹⁰
эрмас.

Бўлубмен бир парининг анбарин¹¹ сочиға вобаста¹²,
Мени телбага эмди ҳожати занжиру банд¹³ эрмас.

Жаҳонда кўп гадо гарчи лаванд¹⁴ авторлик бордур,
Ва лекин, Бобуро, харгиз сенингдек шаҳ лаванд
эрмас.

¹ Оқил — ақлли киши.

² Дилписанд — ёқимли.

³ Судманд — фойдали.

⁴ Нифий — инкор, рад этмок.

⁵ Худписанд — худбин.

⁶ Талх — аччиқ, тахир.

⁷ Айш — осудалик, фарорат.

⁸ Саросар — бошдан-оёқ.

⁹ Носиҳ — насиҳат қилувчи киши, насиҳаттўй.

¹⁰ Панд — насиҳат, ўтит.

¹¹ Анбарин — анбар ҳидли, тимкора.

¹² Вобаста — боғланган.

¹³ Банд — кишан, бўғов.

¹⁴ Лаванд — 1. Бўш-баёв. 2. Бебош, салт-сувой.

Ул ойнинг иттифоки¹ нифоқиға² арзимас,
Айёми васли шоми фироқиға арзимас.

Бу дахр³ ичра бистари⁴ роҳат тиларни кўй,
Ул фарш⁵ чун бу кўхна равоқиға⁶ арзимас.

Айшеки⁷ ўтти — ўзга ани зикр айлама,
Хар нимаики итти⁸ — сўроқиға арзимас.

Килмок умиду бийм⁹ ила хидмат шаҳ олида,
Дарбонининг¹⁰ сўкунчу таёқиға арзимас.

Бобур, висолни не тиларсен, чу ҳажр¹¹ бор,
Бир лаҳза айши меҳнати¹² боқийға¹³ арзимас.

¹ Иттифак — ярашмок, келишмок.

² Нифоқ — келишмовчилик.

³ Даҳр — жаҳон, дунё.

⁴ Бистар — кичик кўрпа.

⁵ Фарш — тӯшак.

⁶ Равоқ — пешайвон.

⁷ Айш — роҳат-фароғат.

⁸ Итти — йўқолиб кетди.

⁹ Бийм — кўрқув, ҳадик, таҳлика.

¹⁰ Дарбон — энгиз олдидаги сокчи, посбон.

¹¹ Ҳажр — жудолик, айрилик.

¹² Меҳнат — азоб-машқкат.

¹³ Боқий — ҳамишалик, доимий.

Олди күнглумни, соғиндимким¹, манга дилдор
эмиш,

Билмадим, бу нағы² мендин ул пари бэзор эмиш.

Ошик ўлғоч, күрдүм ул шамшод³ қаддин юз бало,
Оллох-Оллох, ишк аро мундок⁴ балолар бор эмиш!

Илтифот этмаслигин бозий⁵ хаёл айлар эдим,
Эмди билдимким, анга мендин бу янглиғ⁶ ор эмиш.

Ул пари ишкіда йўқ ўлмоқдин ўзга чораे⁷,
Чун ўзи — қотил, сўзи — мухлик⁸, кўзи — хунхор⁹
эмиш.

Хусн ахли¹⁰, эй күнгул, олам аро ишқ ахлининг¹¹
Күнглини сохлар эмиш, хар кимгаким, дилдор
эмиш.

Ул нафосиз ёрдин чекмак не, яъни мунча ғам,
Хусн ахли, чунки, Бобур, дунёда бисёр¹³ эмиш.

¹ Соғиндим — ўйладим, ҳисобладим.

² Бу нағы — бунчалик, шунчалар.

³ Шамшод — хушкомат дараҳт.

⁴ Мундок — бундай.

⁵ Бозий — 1. Үйинқароқлик. 2. Алдов.

⁶ Бу янглиғ — бундай.

⁷ Чорае — бир чора.

⁸ Мухлик — ҳалок қилувчи.

⁹ Хунхор — конхур.

¹⁰ Хусн ахли — гўзаллар, судувлар.

¹¹ Ишқ ахли — ошиклар, маъшуклар.

¹² Бисёр — кўп.

Неч¹ даврон ғуссаси бўлғай менинг жонимға хос²,
Кошки ўлсам, доғи³ бу ғуссадин бўлсам халос!

Оҳу вовайло⁴ — сурудум⁵, дарду ғам
хамсухбатим⁶,
Бода⁷ — ашким⁸ қони, ким кўрди мунингдек
базми хос⁹?

Гар шикастим¹⁰ бўлса суст афёрдин, татьн этмангиз —
Ким, шикастига сабаб олмоснинг бордур расос¹¹.

Ошик ўлғоч, бехуду¹² девона бўлдум, билмадим —
Ким, парирухсоралар¹³ ишқига бу эрмиш хавос¹⁴.

Хубларни¹⁵ кўз кўруб, кон қилди Бобур бағрини,
Эмди кўздин кон тўкарменким, будур анга қасос.

¹ Неч а — қачонгача? Қанча?

² Хос — тегишли, мансуб.

³ Доғи — ҳамда.

⁴ Вовайло —войвойлаш, афсус.

⁵ Суруд — кўшик.

⁶ Хамсухбат — сухбатдош.

⁷ Бода — май.

⁸ Ашк — кўз ёши.

⁹ Хос — маҳсус, дабдабали.

¹⁰ Шикаст — синикиш, мағлублик.

¹¹ Расос — қалайи.

¹² Бехуд — ўзидан кетган.

¹³ Рухсор — юз, чехра.

¹⁴ Хавос(с) — хос.

¹⁵ Хублар (хўблар) — гўзаллар, яхшилар.

Ким күрүбдүр, эй күнгүл, ахли жаҳондин¹
яхшилиғ?
Кимки, ондин яхши йўқ, кўз тутма² ондин
яхшилиғ!

Гар замонни нафий³ қилсам, айб қилма, эй рафиқ⁴,
Кўрмадим ҳаргиз, нетайин, бу замондин яхшилиғ!

Дилраболардин ёмонлик келди маҳзун⁵ кўнглума,
Келмади жонимға ҳеч ороми жондин яхшилиғ.

Эй күнгүл, чун яхшидин кўрдунг ямонлик
асру⁶ кўп,
Эмди кўз тутмақ не маъни⁷ хар ямондин яхшилиғ?

Бори элга яхшилиғ қилғилки, мундин яхши йўқ —
Ким, дегайлар даҳр⁸ аро қолди фалондин⁹ яхшилиғ!

Яхшилиғ аҳли жаҳонда истама Бобур киби,
Ким күрүбдүр, эй күнгүл, ахли жаҳондин
яхшилиғ?!

¹ Аҳли жаҳон — шахс дуч келган одамлар.

² Кўз тутмоқ — мутлак туркӣ ибора: истамок, хоҳламок.

³ Нафий — инкор, рад қилмоқ.

⁴ Рафиқ — ўртотк.

⁵ Маҳзун — ҳазин, хафа.

⁶ Асрү — жуда.

⁷ Немаъни — маъноси йўқ, мавриди эмас.

⁸ Даҳр — жаҳон, дунё.

⁹ Фалон (фалоний) — мумтоз адабиётта хос барқарор тусмоллаш санъати. "Фалончи" тарзида хозир ҳам тилда яшаб келмокда.

Сўрма ҳолимники, бўлдум бурногидин¹ зоррок.
Жисм жондин зору жоним жисмдин афгоррок².

Банда³ тақрир⁴ айлай олмон банд-бандим⁵ дардини,
Юз темурбанд⁶ ўлса, ондин бу эрур душворрок⁷.

Масту бехудлук⁸ била умрунгни ўткардинг, дариф⁹,
Эй кўнгул, мундин бери бўл бир нима¹⁰ хушёрок.

Фафлат уйқусидин уйғон — гар тилар бўлсанг
мурод —
Ким, етар мақсадфа ҳар ким бўлса ул бедорроқ.

Ўлгали еттим, менинг жоним ғамин е, эй рафиқ¹³,
Даҳр аро чун йўқ киши сендин манга ғамхорроқ.

Келмас ўхшар заҳматинг¹⁴ ислоҳға¹⁵, Бобур, магар,
Ҳар давоким қилдилар, бўлдунг тақи¹⁶ bemорроқ.

¹ **Б у р и о г и** — аввалги, олдинги, бурунги.

² **А ф г о р** — жароҳатли.

³ **Б а н д а** — 1. Кул. 2. Мен.

⁴ **Т а қ р и р** — айтмоқ, изхор этмоқ.

⁵ **Б а н д - б а н д и м** — бўғин-бўгиним.

⁶ **Т е м у р б а н д** — занжирбанд.

⁷ **Д у ш в о р** — кийин, мушкил.

⁸ **Б е х у д л у к** — хушизалик.

⁹ **Д а р и ф** — афсус, аттанг.

¹⁰ **М у н д и н б е р и** — бундан буён, бундан кейин.

¹¹ **Б и р н има** — бир оз.

¹² **Р а ф и қ** — ўртқоқ, ошна.

¹³ **Д а ҳ р** — жаҳон, дунё.

¹⁴ **З а ҳ м а т** — ҳасталик, касаллик; мاشакқат.

¹⁵ **И с л о ҳ** — тузалмок.

¹⁶ **Т а қ и** — яна, янада.

Бир пари мен телбани ҳусниға мойил қилғудек,
Күзүм ичра ер тутуб, күнглумда манзил қилғудек.

Күнглому күзүм юзига волаю¹ ҳайрон бўлуб,
Жонима юз минг ғаму меҳнатни² ҳосил қилғудек.

Нотавон³ күнглумға ишқи қайғуни келтургудек,
Айшу ишратни кўнгулдин қайғу зойил⁴ қилғудек.

Қилмади Фарҳоду Мажнун⁵ ўзни расво мен киби —
Ким, бу навъ иш — иш эмастур ҳеч оқил қилғудек.

Ул пари ишқида Бобур жон бериб, эй аҳли ишқ⁶,
Ишқ атворини⁷ ишқ аҳлиға мушкил қилғудек.

¹ В о л а — шайдо, мафтун.

² М е х н а т — азоб, машақкат.

³ Н о т а в о н — мадорсиз.

⁴ З о й и л — йўқотмоқ, кеткизмоқ.

⁵ А ҳ л и и ш қ — ошиклар.

⁶ Ф а р ҳ о д ғ а М а ж н у н — мумтоз адабиёт анъанавий образлари.

⁷ А т в о р — йўсин, расм.

Ёр юзумни кўруб, дарду ғамим билса керак,
Юз кўруб, дарду ғамим чорасини қилса керак.

Эй сабо¹, жону кўнгулни ўзининг² чун қилди,
Кўнгли бирла дегасен, жони учун келса керак.

Васлини не қилайн — ғайрдин³ айрилмади ҳеч,
Ёр васли менга, у ағёрдин⁴ айрилса керак.

Васлининг қадрини чун билмади бу телба кўнгул,
Хажрининг⁵ тифи онинг юрагини тилса керак.

Шукр, Бобурни билурмен, деган эрмиш ул ой⁶,
Ложарам⁷, бандаларин⁸ шоҳлари билса керак.

¹ С а б о — тонгти сарин ел.

² Ў з и н и н г — ўзиники.

³ Ф а й р — ёт, ракиб.

⁴ А ғ ё р — ракиб.

⁵ Х а ж р — айрилик.

⁶ О й — махбуба.

⁷ Л о ж а р а м — шубҳасиз.

⁸ Б а н д а — кул.

Чиқса қуёш фалакка, сен отқа чиққанингдек,
Бўлғайму ул сенингдек, ул бири тавсанингдек?¹

Кўксумни чунки ёрдинг, киргил кўнгулгаким, бор —
Ул ёра² эшигингдек, кўз анда равзанингдек.³

Гар сийм⁴ барги гулни қилса либос ўзига,
Бўлғайму, эй гуландом⁵, кўнглак⁶ била танингдек?

Ул ёр ҳазратинда⁷ бисёр⁸ яхшидур ғайр⁹,
Мен хам ямон эмон¹⁰, лек, яхши эмон анингдек.

Даъвои ишқ этиб, ғайр, Бобурни айб қилма —
Ким, мен эдим сенингдек, сен бўлғасен манингдек.

¹ Тавсан — асов от.

² Ёра — яра, жароҳат.

³ Равзан — туйнук.

⁴ Сийм — кумупи.

⁵ Гуландом — гул юзли.

⁶ Кўнглак — кўйлак.

⁷ Ҳазрати — хузури, олдида.

⁸ Бисёр — кўп.

⁹ Ғайр — ёт, бегона, ракиб.

¹⁰ Эмон — эмасман.

Ўзни, кўнгул, айш¹ ила тутмок керак,
Бизни унутқонни унутмоқ керак.

Айшу тараф² гулбуниға³ сув бериб,
Фусса ниҳолини қурутмоқ керак.

Тийрадурур⁴ зухд⁵ дамидин кўнгул,
Ишқ ўти бирла ёрутмоқ керак.

Хар нимаға ғам ема — ғам кўптуур,
Айш била ўзни овутмоқ керак.

Кўйма машаққат аро, Бобур, кўнгул,
Ўзни фароғат⁶ била тутмок керак.

¹ Айш — роҳат, фароғат, ишрат.

² Тараф — шодлик.

³ Гулбун — гул туши.

⁴ Тийра — коронги, хира.

⁵ Зухд — муттасил тоат-ибодат.

⁶ Фароғат — эмин-эркин.

Кўнгулга бўлди ажойиб бало қаро сочинг,
Шикаста¹ кўнглума эрмисш қаро бало сочинг.

Бошимға чиқти тутун рапқдин қора сочдии,
Аёққа тушгали, эй сарви ноз, то сочинг.

Муяссар ўлди жунун² мулки³, эй жунун аҳли⁴,
Нисори⁵ ашкни⁶ эмди бу кун манго сочинг!

Сочинг тикастида⁷ бордур шикаста кўнгуллар,
Кўнгуллар очилур, очилса ул қаро сочинг.

Очилди кўнгли, чу очтинг сочингни, Бобурининг,
Не айб, агар деса дилбанду⁸ дилкушо⁹ сочинг!

¹ Шикаста — синик, мажрух.

² Жунун — телбалик.

³ Мулки — мамлакати.

⁴ Жунун аҳли — телбалар, ошиқлар.

⁵ Нисор — соччи.

⁶ Ашк — кўз ёши.

⁷ Шикаст — (соч) бурами.

⁸ Дилбанд — юракни банд этадиган.

⁹ Дилкушо — кўнгилочар.

Ўлтуур¹ гарчи мени гуфторинг²,
Тиргузур ул лаби шакарборинг³.

Куйдуур ҳасратида мени, нетай,
Оташин⁴ гулдек ики рухсоринг⁵.

Эй кўнгул, яхши ики дунёдин
Бир назар килса санга дилдоринг!

Хор кўрма ғамин ул ойнингким,
Будуур фурқатида⁶ ғамхоринг.

Қилди то гул юзида зохир хат⁷,
Бобуро, бўлди хати безоринг.

Хираду⁸ сабр келиб албатта,
Ишқидин эмди мени куткоринг!

-
- ¹ Ўлтуур — ўлдиради.
² Гуфтор — сўз, сўзламоқ.
³ Шакарбор — шакар ёғилувчи, ширинсўз.
⁴ Оташин — оловранг.
⁵ Рухсор — юз.
⁶ Фурқат — жудолик, айрилик.
⁷ Хат(т) — юкори лабдаги майян туклар.
⁸ Хирад — акл.

Оллида гўйин¹ кўрунг, илгида² чавгонин³ кўрунг,
Юзида зулфи била гўйи занахдонин⁴ кўрунг!

Секретиб елдурганида тавсаниға⁵ кўз солинг,
Ёйқолиб⁶ йўл юруса, сарви хиромонин кўрунг!

Ул пари майдон аро жавлонда⁷ юз минг ноз ила,
Орқасинда юз менингдек зору хайронин кўрунг.

Ишқида жонни маломат⁸ ўқиға қилманг хадаф⁹,
Кошининг ёсини¹⁰ кўзланг, тийри¹¹ мужгонин¹²
кўрунг!

Дерки, Бобур, илтифот айлай санга етган замон,
Менга етгач, қопида юз чину¹³ ёлғонин кўрунг.

¹ Гўй — чавгон ўйини тўпчаси.

² Илги — қўли.

³ Чавгон — чавгон ўйинидаги учи эгри таёк.

⁴ Занахдон — ияк.

⁵ Тавсан — асов от.

⁶ Ёйқолиб — солланиб.

⁷ Жавлон — ғайрат, шижаот.

⁸ Маломат — қасдма-қасд ҳаракат.

⁹ Хадаф — нишон.

¹⁰ Ё(й) — камон.

¹¹ Тийр — ўқ.

¹² Мужгон — киприклар.

¹³ Чин — чимирилиш.

Қайси бир озорин айтай жонима ағёрнинг?¹
Қайси бир оғрітқонин күнглумни дей дилдорнинг?

Қайси бир берәхлиғини² толеи гумрохнинг?³
Қайси бир кажравлиғини⁴ чархи кажрафторнинг?⁵

Қайси ҳасрат бирла армонин вафосиз васлнинг?
Қайси меҳнат⁶ бирла ранжин фурқати⁷
хунхорнинг?⁸

Фурбат⁹ ичра, эй күнгүл, элдин вафо истарни кўй¹⁰,
Чун вафосин кўрмадинг ҳаргиз диёру ёрнинг.

Бобур, ул гул жавр этар, ағёрдин не яхпилиғ?
Гулнинг озори бу бўлса, вах,¹¹ не бўлғай хорнинг?¹²

¹ Ағёр — ракиб.

² Берәхлиғ — йўлсизлик, йўлдан озиш.

³ Гумроҳ — йўлини йўқоттан.

⁴ Кажрав — тескари айланувчи.

⁵ Кажрафтор — терс юрувчи.

⁶ Меҳнат — азоб-машаққат.

⁷ Фурқат — жудолик.

⁸ Хунхор — конхур.

⁹ Фурбат — ўзга юрт; ғариблиқ.

¹⁰ Кўй — воз кеч, баҳридан ўт.

¹¹ Вах — эвоҳ.

¹² Хор — тикан.

Кимки, бўлғай сен киби оламда дилдори анинг,
Хар қаён¹ азм айласа², бўлғай Худо ёри анинг!

Кўйидин³ мен азм этармен — колғудектур хотирим,
Хотиримни сахласа, Тенгри нигахдори⁴ анинг!

Келдим эрса, келмади ҳаргиз анинг кўнглига раҳм,
Бордим⁵, аммо бормади кўнглумдин озори анинг.

Ул қуётидин не асиғ⁶ чекмак жафою жаврким,
Майли йўқтур заррае меҳру вафо сори анинг.

Борғай эрдим бош ила кўйига, найлай, Бобуро,
Хар қачон борсам эшигига, келур ори анинг.

¹ Қаён — қай ён? Қаер?

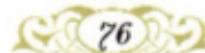
² Азм айласа — отланса.

³ Кўй — манзил, макон.

⁴ Нигахдор — сакловчи.

⁵ Бордим — кетдим.

⁶ Асиғ — фойда, наф.

Телба күнглумким, сенинг чангингдадур¹,
ёд айлагил,
Бир навозиш² бирла күнглумни менинг шод
айлагил!

Ишрат ичра ҳар қачонким, чант олсант илгинга³,
Фуркатингда⁴ қолғон этри коматим ёд айлагил.

Соз айлаб бир нишотангез⁵ чанг, эй дилрабо,
Бенаво⁶ күнглумни ғам чангидин⁷ озод айлагил.

Мажлис ичра чанг бирла тортиб овоз, эй пари,
Сабру хушим жузву⁸ авроқини⁹ барбод¹⁰ айлагил!

Чангда ҳар кун күк¹¹ чолур ёринг чу йўқтур,
Бобуро,
Ерга бош чолмок¹² била ўзунгни мутьод¹³ айлагил.

¹ Чанг — 1. Кўл. 2. Чолғу асбоби.

² Навозиш — 1. Чолмок. 2. Алқамок, эркаломок.

³ Илгинг — қўлинг.

⁴ Фуркат — жудолик.

⁵ Нишотангез — хушхол килувчи, яйратувчи.

⁶ Бенаво — маҳзун, камбағал.

⁷ Чанг — кўл; асарлик.

⁸ Жузв — қисм.

⁹ Авроқ — вараклар.

¹⁰ Барбод — елга совурмок.

¹¹ Кўк — мотам куйи.

¹² Чолмок — урмок.

¹³ Мутьод — ўрганмок, одатланмок.

Не фикреким, сенинг фикринг эмас — ул фикр
эрур ботил¹,
Не умреким, ўтар сенсиз — эрур ул умр бехосил².

Таолаллох³, не кўзу қошдуурким,
Гахи кўнглум бўлур бехуд⁴, гахи аклим бўлур
хар қачон кўрсам,
зойил⁵.

Жафою жавр тавридин⁶ эрурсен асру⁷ кўп воқиф⁸,
Вафою меҳр расмидин бўлурсен асру кўп ғофил⁹.

Қуёш янглиғ юзунгга мендуурмен волаю¹⁰ хайрон,
Янги ойдек қошингға мендуурмен ошику майил.

Кечурдунг ою йилни масти бехудлук била, Бобур,
Неча ғафлат била умр ўткарурсен, неча кун ойил!¹¹

¹ **Б о т и л** — бехуда, бекор.

² **Б е х о с и л** — самарасиз, хосилсиз.

³ **Т а о л а л л о х** — эй буюк Оллоҳим!

⁴ **Б е х у д** — хушсиз, ўзидан кетган.

⁵ **З о й и л** — йўколадиган.

⁶ **Т а в р** — йўсин, равиш.

⁷ **А с р у** — жуда, росаям.

⁸ **В о к и ф** — хабардор.

⁹ **Ғ о ф и л** — бехабар.

¹⁰ **В о л а** — шайдо, маҳлиб.

¹¹ **О й и л** — хушёр тортгин, ўзингта кел.

Жонимдин ўзга ёри вафодор топмадим,
Кўнглумдин ўзга маҳрами асрор¹ топмадим.

Жонимдек ўзга жонни дилафгор² кўрмадим,
Кўнглим киби кўнгулни гирифтор³ топмадим.

Усрук⁴ кўзига токи кўнгул бўлди мубтало,
Ҳаргиз бу телбани яна хушёр топмадим.

Ночор фуркати била хўй⁵ этмишам, нетай,
Чун васлиға ўзумни сазовор топмадим.

Боре⁶ борай эшигига бу навбат, эй кўнгул,
Нечаки бориб эшигига бор⁷ топмадим.

Бобур, ўзунгни ўргатакўр ёрсизки, мен
Истаб жаҳонни, мунча қилиб, ёр топмадим.

¹ М а ҳ р а м и а с р о р — сирдош.

² Д и л а ф г о р — юраги зэилган.

³ Г и р и ф т о р — маҳлиё, асир.

⁴ У с р у к — масти, хумор (кўз).

⁵ Х ў й — одат, кўнникмоқ.

⁶ Б о р е — яна бир маротаба.

⁷ Б о р — қабул. Масалан, "дарбор" — "қабулхона"ни англатади.

Сенинг ишқингда, эй номехрибон, бехонумон¹
бўлдум,
Демон² бехонумон, овораи икки жаҳон бўлдум.

Лабинг гар бермаса бўса³, нечук жон элта
олғайман,
Бу йўлдаким, адам⁴ сахросиға эмди равон⁵ бўлдум.

Сўруб ул ой лабидин, оғзининг рамзини англадим,
Бир оғиз сўз била, кўрунгки, мунча хурдадон⁶
бўлдум.

Нечаким, коши ёлар⁷ ишқида тузлукни⁸ кўрсаттим,
Вале⁹ охир маломат¹⁰ ўқлариға-ўқ¹¹ нишон бўлдум.

¹ Н о м е х р и б о н — меҳрсиә, шафкатсиз.

² Б е х о н у м о н — уй-жойсиз, мосуво.

³ Д е м о н — демайман, асло айтмайман.

⁴ А д а м — йўклиқ, номавжудлик.

⁵ Р а в о н — жўнамоқ, юрмок.

⁶ Х у р д а д о н — заковатли, қилни кирқ ёрувчи.

⁷ Ё(к) — камон.

⁸ Т у з л у к — тўғрилик.

⁹ В а л е — аммо, лекин, бироқ.

¹⁰ М а л о м а т — ёмонотлик.

¹¹ Ў қ л а р и г а - ў қ — ўқларигагина.

Кулар эрдим бурун Фарходи мискин¹² достонига¹³,
Бу Шириндурки, онинг бирла-ўк¹⁴ хамдостон¹⁵
бўлдум.

Висолинг давлатига етмасам Бобур киби,
не тонг¹⁶ —
Ки, хажринг¹⁷ меҳнатида¹⁸ асру¹⁹ зору нотавон²⁰
бўлдум.

¹² **М и с к и н** — бечора, бояқиши, шўрлик.

¹³ **Д о с т о н** — кисса.

¹⁴ **Б и р л а - ў к** — (ўша) биланок.

¹⁵ **Х а м д о с т о н** — киссадош, қисматдош.

¹⁶ **Н е т о н г** — не ажаб, ажаб эмас.

¹⁷ **Х а ж р** — айрилик.

¹⁸ **М е х н а т** — азоб, машаққат.

¹⁹ **А с р у** — жуда.

²⁰ **Н о т а в о н** — мадорсиз.

Хазон¹ яфроғи янглиғ гул юзунг ҳажрида²
сарғардим,
Күруб раҳм айлагил, эй лоларух, бу чехраи
зардим³.

Сен, эй гул, қўймадинг саркашлигингни⁵ сарвдек
харгиз⁶,
Аёғингға тушуб, барги хазондек мунча ёлбордим.

Латофат тулшанида гул киби сен сабзу⁷
хуррам⁸ кол,
Мен арчи⁹ даҳр¹⁰ боғидин хазон яфроғидек¹¹
бордим¹².

¹ **Хазон** — кузги; куз.

² **Ҳажр** — айрилик, жудолик.

³ **Лоларух** — лола юзли.

⁴ **Зард** — сарик, захил.

⁵ **Саркаш** — қайсар, ўжар.

⁶ **Харгиз** — ҳамиша; ҳеч қачон.

⁷ **Сабза** — яшил.

⁸ **Хуррам** — гуркираган, яшнаган.

⁹ **Арчи** — гарчи, шундай эса-да.

¹⁰ **Даҳр** — жаҳон, дунё.

¹¹ **Хазон япроғидек** — кузги япроқдек.

¹² **Бордим** — кетдим.

Хазондек қон ёшим, сориғ юзумдин эл
Ба ҳар ранг¹⁴, бихамдиллах¹⁵, улусдин¹⁶ ўзни
танаффурда¹³,
куткордим.

Не толеъдур¹⁷ мангаким, ахтари¹⁸ баҳтим
Фалак авроқини¹⁹ ҳар нечаким дафтардек
топилмайди,
ахтардим.

Улуснинг таъну таърифи²⁰ манга, Бобур,
Бу оламда ўзумни чун ямон-яхпидин ўткардим.
баробардур²¹,

¹³ Танаффур — нафрат.

¹⁴ Ба ҳар ранги — ҳарқалай, бир илож қилиб.

¹⁵ Бихамдиллоҳ — Оллоҳга шукурлар бўлсин!

¹⁶ Улус — эл, халқ.

¹⁷ Толеъ — қисмат.

¹⁸ Ахтар — юлдуз.

¹⁹ Авроп — вараклар; осмон қаватлари.

²⁰ Таъриф — мактоб.

²¹ Баробар — баравар, тенг, бир хил.

Файр¹ тоши захмидин² дардимни изҳор этмадим,
Ичтаги пинҳон ғамим тоштин³ намудор⁴ этмадим.

Кондин⁵ элта ёйди тифли⁶ апк⁷ сирримни менинг,
Чунки мен ул ёшни⁸ харгиз сохибасрор⁹ этмадим.

Келмади кўнглумга ишқининг суруру¹⁰ давлати,
То ўзумни меҳнату¹¹ ғамға сазовор этмадим.

Юзи хуршиди, тиши дурридин¹² айру жисмда
Колмади бир зарра ерким, тишдин афгор¹³ этмадим.

Толеимдин не осиғ¹⁴, Бобур, фифону нолаким,
Уйкулук бахтимни бу ун¹⁵ бирла бедор этмадим¹⁶.

¹ **Файр** — ёт, бегона, рақиб.

² **Захм** — жароҳат.

³ **Тошдин** — ташқаридан.

⁴ **Намудор** — кўрсатмок.

⁵ **Кондин** — 1. Кондан. 2. Қаердан?

⁶ **Тифл** — бола, ёш.

⁷ **Ашк** — кўз ёши.

⁸ **Ёш** — 1. Бола. 2. Кўз ёши.

⁹ **Сохибасрор** — сирдош.

¹⁰ **Сурур** — шодлик.

¹¹ **Мехнат** — азоб-мапакқат.

¹² **Дурр** — гавҳар.

¹³ **Афгор** — жароҳат.

¹⁴ **Асиғ (осиғ)** — фойда, наф.

¹⁵ **Ун** — товуш.

¹⁶ **Бедор этмадим** — уйғотмадим, уйғотолмадим.

Оёгин ўпсам, етишгай арш тоқиға¹ бошим,
Даст бергай² давлатим, гар тутса илгим³
махвашим⁴.

Күймөгүмдүр этагинг кетсам иликдин⁵ ҳар неча,
Бормоғумдүр останингдин⁶ агар борса бошим⁷.

Үтти эл бўлмоқдин ул ёш, мен қариғум ишқида,
Ўлганим яхши бу навъ⁸ ар ўтса элликдин ёшим.

Дўстлар, кўнглумдагин қабрим тошиға ёзғасиз,
Токи бирдек бўлғай ул ой ишқида ичу тошим.

Ёр ити, қичқирма гар Бобур деса ҳолин санга,
Найлайин, бу фурбат⁹ ичра сендин ўзга йўқ кишим.

¹ Т о к — том, шифт.

² Д а с т бергай — қўлга киради.

³ И л г и м — қўлим.

⁴ М а х в а ш — ойдай.

⁵ И л л и к — қўл.

⁶ О с т о н и н г д и н — останнингдан.

⁷ Б о р с а бошим — бошим кетса.

⁸ Н а въ — хил; тара.

⁹ Ф у р б а т — вариблиқ юрти, ўзга эл-юрт.

Не хуш бўлғайки, бир кун уйқулук баҳтимни
уйғотсам,
Кечалар тори мўйидек¹ белига чирмасиб ётсам.

Гаҳи гулдек юзини ул шакар сўзлукнинг исласам,
Гаҳи шаккар киби ул юзи гулнинг лаълидин²
тотсам.

Кани Ширин била Лайлики³, сендин ноз ўрганса?
Кани Фарҳоду Мажнунким⁴, аларға ишқ
ўргатсам?!⁵

Ёруқ кундуз, коронғу кечада анжум⁶ киби бўлғай,
Чекиб гар ох дудини⁶, кўнгул ўтини тутратсам⁷.

Кўзум равшанлиғида⁸ бўлғай, эй Бобур, басе⁹
камлиғ¹⁰,
Агар қоши била юзин ҳилолу¹¹ кунга ўхшатсам.

¹ Торимӯ — соч толаси.

² Латъл — лаб.

³ Лайли, Ширин — мумтоз адабиёт анъанавий образлари.

⁴ Фарҳод, Мажнун — мумтоз адабиёт анъанавий образлари.

⁵ Аңжум — юлдуз.

⁶ Дуд — тутун.

⁷ Тутратсам — буркиратсам.

⁸ Кўзум равшанлиғида — кўзим очиқлигида, тириклигимда.

⁹ Басе — жуда, роса.

¹⁰ Камлик — оз; хато.

¹¹ Ҳилол — янги чиққан ой.

Хажр аро ишрат аёғин¹ борму нўш² айлар чоғим,
Сенсизин юруб аёқ³ ичкунча синсун аёғим!⁴

Ишқ беморимену сен ҳуснунга мағруру масти,
Мен нечун бормай ўзумдинким, даме⁵ йўқтур

соғим⁶.

Доғлар кўйдум дирамлар⁷ киби кўксумни ёриб,
Не осигим⁸, ёрға тушмас қабул ул ёрмоғим⁹.

Даст бермас¹⁰ васлу келмас ёру раҳм этмас, не суд?¹¹
Бормоғим¹² бўғузумға элтиб, бормоғим ёлбормоғим.

Истарам, эй ишқ, мендин қолмағай ному нипон,
Туфрок эт жисмимни, доғи елга бергил туфроғим!

Кўзларимдин борғали ёшим таним бўлди низор¹³,
Билмадим, ул ёш¹⁴ экандур, Бобуро, менинг ёғим¹⁵.

¹ И ш р а т а ёғи — роҳат-фароғат майи.

² Н ў ш — ичмок.

³ А ё қ — май.

⁴ А ё ғ — 1. Кадах. 2. Оёқ.

⁵ Д а м е — бир лахза, бирор лахза.

⁶ С оғ — 1. Саломат. 2. Хушёр (маст эмас).

⁷ Дирам (дирхам) — танга (пул).

⁸ О с иғ — фойда.

⁹ Ё р м оғ — 1. Пул, маблағ. 2. Жароҳатламок, чок килмок.

¹⁰ Да ст бермас — имкони йўқ.

¹¹ С у д — фойда, наф.

¹² Б о р м оғ и м — бармоғим.

¹³ Н и з о р — озрин, суст; заиф.

¹⁴ Ё ш — 1. Кўз ёши. 2. Бола.

¹⁵ Е ғ(ий) — душман, ёв.

Фурбату¹ ҳижронға² қолдим, ох, ул жон илгидин⁴,
Жонға еттим¹ әмди фурбат бирла ҳижрон илгидин.

Күрсатур гах тиғу⁵ гах ўқ — холатимни билмайин,
Не балолар күрадурмен ёри нодон илгидин.

Эл фифонимдин бажону⁶ мен бу жондин, эй ажал,
Кил халос элнию, мени жону афғон илгидин.

Бобур, ул ой⁷ хажрида⁸ ишиңг басе⁹ душвор¹⁰ эди,
Шукрким, күтқарди ўлум сени осон илгидин.

Фурбат — 1. Фариблик. 2. Бошқа көртда яшаш.

Ҳижрон — жудолик, айрилик.

Илгидин — дастидан.

Жонға еттим — жондан бездим, яшашдан түйиб кетдим.

Тиғ — пичок, ханжар, килич.

Бажон — жонидан түйган, жонидан безтан.

Ой — мажозан: севимли ёр, сулув.

Хажр — айрилик.

Басе — жуда, ўта, роса.

¹⁰**Д**ушвор — қийин, мушкул.

Яна күз уйида маъво¹ қилибсен,
Күнгүл кошонасида² жо³ қилибсен.

Яна савдои⁴ зулфунгдин, нигоро⁵,
Мени ошуфтаю⁶ шайдо қилибсен.

Фаминг йўқ жон агар берсам фамингда⁷,
Ўзунгни мунча бепарво қилибсен?!

Қопингдин мени ўқдек таiplар учун,
Янги ойдек қошингни ё қилибсен.

Кўзумдин ёшунуб, эй баҳри⁸ алтоф⁹,
Кўзумнинг ёшини дарё қилибсен.

Софинмас¹⁰ жаннат ул-маъвони¹¹ Бобур,
Анинг кўнглида то маъво қилибсен.

¹ **М а ъ в о** — макон, маскан.

² **К о ш о н а** — хона.

³ **Ж о** — жой, ўрин.

⁴ **С а в д о** — иштиёқ.

⁵ **Н и г о р о** — эй гўзал!

⁶ **О ш у ф т а** — паришон.

⁷ **Ф а м** — ишқ.

⁸ **Б а ҳ р** — денгиз.

⁹ **А л т о ф** — лутф-мархаматлар.

¹⁰ **С о ф и н м а с** — эсламас.

¹¹ **Ж а н н а т у л - м а ъ в о** — диний истилоҳ: бехишт.

Не вафо умрумда ул жону жаҳондин кўргамен,
Ким вафо жондин кўрубтурким, мен ондин
кўргамен?!

Кўз йўлидин ул пари хуснин назар айлар эдим,
Кон ёшим ул йўлни тутти, эмди қондин¹ кўргамен?!

Ё Раб², ул кун шум толеъдин манга бўлғаймуким,
Жонима ором ул оромижондин кўргамен?

Кўз кўрар, лекин солур мени балоға бу кўнгул,
Бу балони неча чашми³ хунфишондин⁴ кўргамен.

Бартараф қилғил вафо истарни элдин, Бобуро,
Ул ғалаттурким⁵, вафо ахли жаҳондин⁶ кўргамен.

¹ Қондин — 1. Кондан. 2. Каердан?

² Раб(б) — Оллоҳ.

³ Чашм — кўз.

⁴ Хунфишон — кон сочадиган.

⁵ Ғалат — хато.

⁶ Ахли жаҳон — хаётдаги одамлар.

Такаллуф¹ хар неча суратда бўлса, ондин ортуқсен!
Сени жон дерлар, аммо, бетакаллуф, жондин
ортуқсен!

Парининг ҳусн ичра гарчи оти² бенихоятдур,
Мени девона қошимда ва лекин ондин ортуқсен!

Пари бу ҳусн бирла кўрса юзунгни, бўлур телба,
Сени таъриф этар, лекин сифат қилғондин
ортуқсен!

Қадам ранжида қил³ кўнглум учун, эй ёрнинг ўқи,
Менинг бу нотавон⁴ кўнглумга чун дармондин
ортуқсен!

Иқомат⁵ чунки қилдинг, Бобуро, ул хур кўйида⁶,
Мақоминг⁷ равзадин⁸ авло⁹, ўзунг ғилмондин¹⁰
ортуқсен!

¹ Т а к а л л у ф — хижолатпазлик; юзакилик.

² О т и — сифат ва номлари.

³ Қ а д а м ранжида қил — қадам кўй, кел.

⁴ Н о т а в о н — мадорсиз.

⁵ И қ о м а т — яшамок.

⁶ К ў й — манзил, макон.

⁷ М а қ о м — манзил.

⁸ Р а в з а (т) — бор.

⁹ А в л о — афзал, устун, яхширок.

¹⁰ Ф и л м о н — жаннатдаги йигитлар.

Бу янглиғ¹ билсам эрди хажрнинг² мухлик³ қаро
шомин,
Берурму эрдим ўлгунча иликдин⁴ васл айёмин?⁵

Жаҳонда айшу ишратдин кўнгул ором топқайму,
Кипи то кўрмагунча ёнида маҳваш⁶ дилоромин?

Кўнгулда ҳасрати ул ойнинг оғзининг чу бехаддур,
Кўнгул гўёки мундиндур тутубтур ғунча андомин⁷.

Масих⁸ анфоси⁹ янглиғ жон берур фарсада¹⁰
жиссимиға,
Сабо¹¹ келтурса ногаҳ ҳажр аро ул ёр пайғомин¹².

Мувофиқ ёрлар¹³ бирла бу дамни хуш кечур,
Бобур,
На учунким, келур дамга бўла олмас кини зомин¹⁴.

¹ Б у янглиғ — бундай, бу каби.

² Ҳ а ж р — айрилик.

³ М у х л и к — ҳалокатли.

⁴ И л и к — қўл, даст.

⁵ А й ё м — дамлар маъносида.

⁶ М а х в а ш — ойдай.

⁷ А н д о м — шакл.

⁸ М а с и х — Ийсо алайхиссалом лақаби: жон бағишловчи.

⁹ А н ф о с и — нафаси.

¹⁰ Ф а р с у д а — сўлғин.

¹¹ С а б о — тонг ели.

¹² П а йғ о м — хабар.

¹³ М у в о ф и қ ё р л а р — ўрта асрларда кент тарқалган “улфатлар” маъносини англатувчи истилоҳ. (*Масъул мұхаррір*).

¹⁴ З о м и н — кафил.

Сўзлаб ул лаъли¹ шакархони² шакаррэз³ этасен,
Очиб ул зулфи сумансони⁴ диловез⁵ этасен.

Гах қошинг секретибу⁶ гоҳи кўзунгни ўйнатиб,
Не бало фитна менинг жонима ангез⁷ этасен.

Сув киби тифинг чекиб, тунд⁸ самандингни⁹ миниб,
Елдуруб хар сориға, менинг ўтум тез этасен¹⁰.

Кўзларинг ҳажрида bemормену боқмайсен манга,
Мени оғриққа магар боққали парҳез этасен?

Ҳажр шоми меҳнатидин¹¹ кутула олмай чу сен,
Бобуро, хар нечаким ўзни сахархез¹² этасен.

¹ **Лаъл** — лаб.

² **Шакархо** — шакарчайнар.

³ **Шакаррэз** — шакар сочувчи.

⁴ **Сумансо** — ёсминсимон.

⁵ **Диловез** — дилкаш.

⁶ **Секретиб** — бунда: копингни учирив.

⁷ **Ангез** — қасд, тезлаш; фитна; ўйин.

⁸ **Тунд** — асов.

⁹ **Саманд** — саман от.

¹⁰ **Ўтии тез этмоқ** — оловни баландлатиш.

¹¹ **Мехнат** — машаккат.

¹² **Сахархез** — барвакт уйғонувчи, эрта турувчи.

Хуршид¹ юзунг бирла бу кун, эй мохи тобон²,
Даъво гар этар бўлғуси кун, сўнгра пушаймон.

Сен гул киби то ғамзадасен³ хуснунга мағур,
Булбул киби мен ғамзадамен⁴ хуснунга хайрон.

Гул юзунг эрур лола, vale⁵, лолаи худрўй⁶,
Тор оғэинг эрур ғунча, vale, ғунчаи хандон⁷.

Гоҳи қулогинг тўлғади, таҳ юзунга келди,
Зулфунгни йиғиштурки, басе⁸ бўлди паришон⁹.

Чун бўлди сочи торига¹⁰ жон риштаси¹¹ пайванд,
Бобур, кўнгул узмак сочидин эмди не имкон?!

¹ Хуршид — Қуёш.

² Моҳи тобон — порлок ой.

³ Ғамзада — кўз сузаётган.

⁴ Ғамзада — ғам адойи тамом қилган.

⁵ Вале — лекин.

⁶ Худрўй — ёввойи, табиий.

⁷ Хандон — кулиб турган.

⁸ Басе — жуда, росаям.

⁹ Паришон — ёйилган.

¹⁰ Тори — толаси.

¹¹ Ришта — ип, чилвир.

Қадду хатинг¹ била күзу юзунг, эй сарви
сиймиттан²,
Бири сарву бири райхон, бири наргис, бири
гулшан.

Хадису³ лаълу⁴ рафтору⁵ жамолингдин эрур ҳар дам
Тилим гүёө⁶, сўзум рангин⁷, кўнгул хуррам⁸, кўзум
равшан.

Мени мадхушу⁹ мискин¹⁰, найлай¹¹, ул шўхи бало
бирла,
Мен асру¹² бедилу¹³ бехуд¹⁴, ул асру пурдилу¹⁵
пурфан¹⁶.

¹ **Х а т(т)** — устки лабда ўсган майнин туклар.

² **С и й м и н тан** — кумушбадан, оқ танли.

³ **Х а д и с** — сўз.

⁴ **Л а ъ л** — лаб.

⁵ **Р а ф т о р** — юрмок.

⁶ **Г ў ё** — сўзамол.

⁷ **Р а н г и н** — таъсирчан, ифодали.

⁸ **Х у р р а м** — шод, кувончда.

⁹ **М а д х у ш** — хушсиз.

¹⁰ **М и с к и н** — бечораҳол.

¹¹ **Н а и л а й** — нима қилай?

¹² **А с р у** — жуда.

¹³ **Б е д и л** — мафтун, ошиқу шайдо.

¹⁴ **Б е х у д** — хушсиз.

¹⁵ **П у р д и л** — ботир, дадил.

¹⁶ **П у р ф а н(и)** — ҳийлакор.

Фалак жавру жафосидин, ул ой дарду балосидин
Чекармен нолау аффон¹⁷, қилурмен гиряю¹⁸ шеван¹⁹.

Балои ишку ёлғузлук, дағы хижрону²⁰ ғурбатда²¹
Отим — Мажнун, кишим — мөхнат, ишим — зори²²,
ерим — гулхан.

Үкүнг бирла хаёлинг, дардингу меҳрингга
Бобурдек,
Таним — манзил, күзум — маскан, кўкс* —
маъво²³, кўнгул — махзан²⁴.

¹⁷ А ф е о н — фифон.

¹⁸ Г и р я — йиги.

¹⁹ Ш е в а н — нола, мунг.

²⁰ Х и ж р о н — жудолик.

²¹ Ғ у р б а т — ғариблиқ.

²² З о р и — ёлбормоқ.

²³ М а ъ в о — макон, маскан.

²⁴ М а х з а н — хазина.

* К ў к с — кўкрак.

Ишк элининг¹ охидин ул сарв қад **ҳам**² бўлмасун,
Фам елидин ул муанбар³ зулф дархам⁴ бўлмасун.

Кўп жафою жавр кўрдук, эй қуёш⁵, хажринг⁶ қуни,
Бошимиздин сояи сарви қадинг кам бўлмасун!

Даҳри дундин⁷ тегмасун озор нозик жисминга,
Даҳр аҳлидин⁸ муборак кўнглунга ғам бўлмасун.

Оlam аҳли бирла оламдин манга сенсен бараз⁹,
Зоти покинг^{*} бўлмаса, оламда одам бўлмасун!

Гар ҳаводорим¹⁰ эрурсан, эй сабо¹¹, арз айлаким,
Ул юзи гул сарв ҳар ҳас¹² бирла ҳамдам**

бўлмасун.

Гарчи ошик лозими*** оламда расволиқдуур,
Ишк аро Бобур киби расвои олам бўлмасун!

¹ Ишк эли -- ошиклар.

² Ҳам -- эгик, эгилган.

³ Муанбар -- анбар хидли, хушбўй.

⁴ Дархам -- паришон, тарқоқ, ёйилган.

⁵ Қуёш -- севимли ёр.

⁶ Ҳажр -- айрилик.

⁷ Даҳри дун -- ярамас дунё.

⁸ Даҳраҳли -- дунё одамлари.

⁹ Фараз -- мақсад.

¹⁰ Ҳаводор -- парвоздаги.

¹¹ Сабо -- тонг ели.

¹² Ҳас -- таги паст, ярамас.

* Зоти пок -- бузилмаган насл; асл, покиза насл-насаб.

** Ҳамдам -- ҳамнафас, шерик, йўлдош.

*** Ошик лозими -- маъно тақозосича "oshiк босиб ўтадиган йўл".

Тушумда чун қүёшдек оразингни кўрдум ўтрудин¹,
Тилармен то қиёмат очмағаймен кўзни уйкудин.

Сенинг васлингдин айру² тушгали борғон сори³
Таҳассур⁴ — орқадин, меҳнат⁵ — ёнимдин, хажр⁶ —
ортар
ўтрудин.⁷

Кўнгулдин қатъи⁸ уммид айладим ул вақтким,
бидим,
Кесилди риштай⁹ жондин, осилди тори⁹ гисудин¹⁰.

Тия олмон йифини кўргач ул ёшни, vale¹¹, ул ҳам
Кўзум ёшини кўргач, асрай олмас¹² ўзни кулгудин.

Кўзум ёшики, емрулди шикебу¹³ сабр уйи ондин,
Зиёнлар санга, эй Бобур, бу янглиғ билмадим
судин¹⁴.

¹ У т р у — карши — рўпара.

² А й р у — жудо.

³ С о р и — сайин.

⁴ Т а х а с с у р — ҳасрат.

⁵ М е х н а т — азоб, мاشақкат.

⁶ Х а ж р — айрилик.

⁷ Қ а тъ — узмок, кесмок.

⁸ Р и ш т а — тола, ип.

⁹ Т о р — тола.

¹⁰ Г и с у — соч ўрими.

¹¹ В а л е — аммо, бирок, лекин.

¹² А с р а й олмас — тутолмайди.

¹³ Ш и к е б — токат.

¹⁴ С у д и н — 1. Фойдасини. 2. Сувдан.

Күёшім¹ хар сориға² азм қылса³, заррае⁴ қолмон,
Не учунким, агар айрилсам ондин, күн күра олмон.

Онингдек бўлмишам ҳайрон күёш янглиғ
юзунгаким,
Күёшдек найзалар тегса кўзумга, кўз ола олмон.

Агарчи ёр ишқи нотавон⁵ кўнглумга ўт солди,
Вале, мен нотавон ул ёр ишқида кўнгул солмон⁶.

Ибодат вақти бўлса, хар неча меҳроб ўтрумда⁷,
Қошин нақшин тасаввур қилмағунча ерга бош
чолмон⁸.

¹ Күёшім — севгилим.

² Сориғ — томон, тараф.

³ Азм қылса — жўнаса.

⁴ Заррае — бирор қадам, хеч.

⁵ Нотавон — мадорсиз.

⁶ Солмон — кеча олмайман.

⁷ Ўтрум — каршим, рӯпарам.

⁸ Бош чолмон — бош кўймайман.

Ироқу Форс^{*} гар етса, сенинг бу шеъринг, эй
Бобур,
Ани хифз⁹ этгуси Ҳофиз¹⁰, мусаллам¹¹ тутқуси
Салмон¹².

⁹ **Хифз** — ёдламок.

¹⁰ **Ҳофиз** — машхур форс-тожик шоири **Хожа Шамсиддин Мұхаммад Ҳофиз Шерозий** (1326—1389). Хожа Ҳофиз ўзбек шеъриятига самарали таъсир ўтказган, китобхонларга анчайин кенг таниш шоир.

¹¹ **Мусаллам** — маъкулламок.

¹² **Салмон** — ироқлик (совалик) форс тилида хам ижод килган машхур араб шоири ва мутасаввуфи **Хожа Калимиддин Мұхаммад Масъуд Салмон ал-Ирокий** (1300—1376). Алишер Навоий (1441—1501) ҳам Масъуд Салмон ижоди ва истеъодиги юксак баҳор берган. Араб ва форс шеъриятида аруз коидаларига асосланған, ўзига хос маънодор ва сержилло "сабки ироқий" усули асосчиси Хожа Масъуд Салмон шеърияти фақат шинавандаларга, тор доирада таниш, холос. Бобур шеъриятида "сабки ироқий" усули таъсири анча сезилади. Юкоридаги мисрада шунга ғойибона ишора мавжуд. Уч "сабк" — "ироқий", "хуресоний" ва "хиндустаний" мавжуд. Энг мураккаби Бобурий шаҳаншохлар хукмронлиги даврида (1526—1858) анча кенг тарқалған "сабки жиндий", энг машхур намояндайлари **Мирза Абдулкодир Бедил Азимободий** (1644—1721), жумладан, Бобур авлоди **Зебуннисо** (1643—1721) ва бошқалардир. Байт «фаҳр» санъати ноёб намунасидир. (*Масъул мұҳаррір*).

* **Ироқу Форс** — шоир Еарбий Эрон ва Шаркий Ироқни назарда тутмокда.

Менинг күнглумни ҳар дам¹ оғритиб, парвое
қилмайсен,
Сен, эй бедард², найлайким, күнгүл дардини
билмайсен.

Не билтайсен менинг дарду ғамим ҳар соату —
хар дам —
Ки, хусн усруклуғидин³ ою йил, эй ой,
оийлмайсен.

Вафо мактуби бирла ғамза ўқин ҳеч ёзмайсен⁴,
Жафо расмию жавр ойинини⁵ ҳаргиз ёнгилмайсен⁶.

Қотилма⁷, ишқ әли ҳолин чу билмассен, манга,
эй шайх,
Не билгайсенки, ҳартыз бу жамоатқа қотилмайсен.

Бўлубтур ишқинг ичра гарчи хасдек жисми
Бобурнинг,
Вале⁸, не фойдаким, хасча чоғлиқ⁹ кўзга илмайсен.

¹ Ҳар дам — доим, ҳар лахза.

² Бедард — дардсиз, лоқайд.

³ Усрук — масть.

⁴ Ёзмайсен — хато қилмайсан.

⁵ Ойин — қоида, одат.

⁶ Ёнгилмайсен — янгишмайсан.

⁷ Қотилма — қўшилма, дахл этма.

⁸ Вале — лекин.

⁹ Хасча чоғлиқ — хасчалик.

Жамолинг васфини¹, эй ой², неча элдин
Эшитгаймен,
Не кун бўлғай, висолингға мени дилхаста³
етгаймен!

Тараҳҳум⁴ юзидин юзунгни кўрмакка буюргайсен,
Хуш улким, оразингни⁵ кўргамен, сўзунг
Эшитгаймен!

Итингдурмен, сочинг занжирини бўйнумға
маҳкам қил —
Ки, водийи фироқинг⁶ ичра, қўрқарменки,
Йитгаймен⁷.

Тараҳҳум қилмасанг ё боқмай, истиғно⁸ била
Үтсанг,
Тазарруъ⁹ қилғамен ё йиғлағаймен — ўзга
Нетгаймен?

Муяссар бўлмаса бошимни қўймоғлиғ аёғиға,
Бошимни олиб, эй Бобур, аёқ етганча кетгаймен!

¹ В а с ф — мактоб.

² О й — севимли ёр.

³ Д и л х а с т а — дили вайрон.

⁴ Т а р а ҳ ҳ у м — раҳм, шафқат.

⁵ О р а з — юз, чехра.

⁶ Ф и р о қ — айрилик.

⁷ Й и т г а й м а н — йўқолиб кетаман.

⁸ И стиғно — нописандлик, писанд қилмаслик.

⁹ Т а з а р р у ъ — ёлбормоқ.

Бу кеча кулбамға келди ул қүёшім ёнурун,
Карнларда¹ келмади ҳаргиз мунингдек кечкурун.

Оғзидек тор² фурсати васли, вале³, хажри⁴ туни
Ул муанбар⁵ сочи янглиғ ҳам коронғу, ҳам узун.

То хаёли оразинг⁶ тушти күнгүлга, эй қүёш,
Бўлди кўнглум бир ёнар ўту сўнгакларим⁷ — ўтун.

Бўлди кўнглумда гирих⁸ ҳасрат ўти тор⁹ оғзидин,
Бор магар жисмим менинг тору¹⁰ кўнгул анда
тутун.

Олғали жонимни хижронға¹¹, ҳавола қилди ёр,
Кўйма хижронға, ажал, жонимни ол, Тентри учун!

¹ **Карн** — бир авлод умри муддати, аср.

² **Тор** — қисқа, оз.

³ **Вале** — лекин.

⁴ **Хажр** — айрилик.

⁵ **Муанбар** — анбар ҳидли, тимқора.

⁶ **Ораз** — юз, чехра.

⁷ **Сўнгак** — суюк.

⁸ **Гирих** — чигил, тутун.

⁹ **Тор** — кичик, ихчамгина.

¹⁰ **Тор** — тола, ип толаси. **Яна қаранг:** айни шу ғазалга 2- ва 9- изоҳлар.

¹¹ **Хижрон** — жудолик.

Сарвдек қадди фироқида¹² фифонимдур¹³ баланд,
Гул киби рухсори¹⁴ хажрида ёшимдур лолагун¹⁵.

Ишқ ила девоналиғда бўлмишам соҳибкамол¹⁶,
Ишқ ахли, эмди Бобурни дегайсиз зуфунун¹⁷.

¹² **Фироқ** — айрилиқ.

¹³ **Фифон** — фарёд.

¹⁴ **Рухсор** — юз, чехра.

¹⁵ **Лолагун** — лола ранг, қизил; қирмизи.

¹⁶ **Соҳибкамол** — камолга етган.

¹⁷ **Зуфунун** — кўп хунарларга моҳир киши; билимдон.

Шохи гулу настаран^{*} ёд берур бүйидин¹,
Атрни мүшкі² Хұттан^{**} касб қилур³ мүйидин⁴.

Гул — юзидин мунфаил⁵, сарв — қаддидин хижил⁶,
Ранг олур муттасил⁷ лолаю гул рүйидин⁸.

Жонға қилур юз ситам⁹, күнглума юз онча ҳам,
Көз оқизур жүйи¹⁰ ғам шүхі баложүйидин¹¹.

Равзаға¹² гар етгамен, онсиз ани нетгамен?
Мумкин эмас кетгамен ул қаро күз күйидин¹³.

Гарчи қилур юз қарам, васли этар мухтарам¹⁴,
Лек¹⁵, басе¹⁶, қўрқарам, Бобур, онинг хўйидин¹⁷.

¹ **Бүй** — 1. Қад-комат. 2. Ҳид, ис.

² **Мушк** — қора хушбүй модда.

³ **Касб қилур** — олади, ўрганади.

⁴ **Мүй** — соч.

⁵ **Мунфаил** — хижолат.

⁶ **Хижил** — уялиб колган.

⁷ **Муттасил** — доим.

⁸ **Рүй** — юз, чехра.

⁹ **Ситам** — зулм.

¹⁰ **Жүй** — арик.

¹¹ **Баложүй** — фитначи; бадбаҳт.

¹² **Равза(т)** — жаннат.

¹³ **Күй** — манзил, макон.

¹⁴ **Мухтарам** — азиз, хурматли.

¹⁵ **Лек** — лекин.

¹⁶ **Басе** — жуда.

¹⁷ **Хўй** — феъл-атвор.

^{*} **Настаран** — оқ ёки нофармон хушбүй гул. Сирень.

^{**} **Хұттан** — Марказий Осиёдаги чегараси ноаниқ, кўпроқ мажозий маънодаги бир вилоят номи. **Мушк и Хұттан** — бўгу мугузидан олинадиган шифобаҳш доривор бўлгани учун хатто Сибирь ёки Тибетни ҳам англатади.

Қаёнға борсанг, итингмен, ўзумни еткуройин,
Етипмасам санга, бокиб дуо қилиб хуройин.

Юзум бўсағангта сурсам — не яхши айшдуурүп¹,
Иноят² эт, эшигингда бу айшни суройин.

Фироқинг³ ичра йигидин нечук йигай ўэни,
Ёшим бош урди жаҳонға, не навъ⁴ ёшуройин.

Неча тағофул⁵ этиб, менга боқмайин юрар ул,
Неча тазарруъ⁶ этиб, мен анга бокиб туройин.

Күёшға зарра⁷ назар солмағай севунмакдин,
Кутулса ғам тунидин, кўрса ёна Бобур ойин⁸.

¹ А й ш — роҳат-фароғат.

² И н о я т — лутф, марҳамат.

³ Ф и р о қ — айрилик.

⁴ Н е навъ — қандай қилиб?

⁵ Т а ғ о ф у л — билиб-билмасликка олиш.

⁶ Т а з а р р у ъ — ёлбориш.

⁷ З а р р а — ҳеч.

⁸ О й — севикли гўзал ёр.

Неча ҳусн ахлидин¹, маҳзун² кўнгул, озор
топқайсен?
Неча гулчехралардин бағринг ичра хор³ топқайсен?

Неча ишқу фироку⁴ раҳмсиз ағёр⁵ илгидин⁶
Ўзунгни ҳору⁷ жонни зору кўз хунбор⁸ топқайсен?

Неча макдур⁹ боринча аниг ройича¹⁰ борғайсен?
Неча борғон¹¹ сойи ўзунгни бемиқдор¹² топқайсен?

Танимға нечаким наззора қилсанг¹³, доғ кўргайсен,
Кўнгулда ҳар нечаким истасанг, озор топқайсен.

Бу маҳвашларға¹⁴ кўнглунг бермағилким, асрай
олмаслар,
Кўнгулни асрағил, бўлғайки, бир дилдор
топқайсен.

¹ Ҳ у с н а х л и — сулувлар, тўзаллар.

² М а х з у н — мунгли, ғамгин.

³ Х о р — тикан, озор.

⁴ Ф и р о қ — айрилик.

⁵ А ғ ё р — ракиб, ёт.

⁶ И л г и — кўли, дасти.

⁷ Х о р — хўр.

⁸ Х у н б о р — консочар.

⁹ М а к д у р — мадор.

¹⁰ Р о й — раъй, ихтиёр.

¹¹ С о й и — сайин.

¹² Б е м и қ д о р — ўтибурсиз, назардан қолган.

¹³ М а ҳ в а ш — ойдай санам.

¹⁴ Н а з а о р а қ и л с а н г — назар ташласанг.

Хатинг¹ била юзунгу кокулунг сенинг, эй жон,
Бири — бинафша, бири — ёсуман², бири — райхон.

Такаллум³ айларида тилию тишию лаби,
Бири — ақиқү⁴ бири — инжую, бири — марジョン.

Күнгүлни зору, мени хору, танни тор этган⁵
Бири — жафою, бири — фурбату⁶, бири — хижрон⁷.

Тану күнгүл била күз васлу нозу хусни учун
Бири — харобу, бири — волаю⁸, бири — хайрон.

Тамоми умрида Бобурға уч сўз айтибтур:
Бири — сўкунчу, бири — каттиқу, бири — ёлрон.

¹ **Х а т(т)** — лаб узра майин туклар.

² **Е с у м а н** — ёсмин, оқ гул.

³ **Т а к а л л у м** — сўзламок.

⁴ **А к и қ** — лаъл; кизил қимматбаҳо тош.

⁵ **Т о р этган** — сиккан.

⁶ **Ф у р б а т** — ғариблик.

⁷ **Х и ж р о н** — айрилиқ.

⁸ **В о л а** — шайдо.

Неча лаълингдин¹ менинг бағрим тўла қон
қилғасен?
Хотиримни неча зулфунгдек² паришон³ қилғасен?

Неча еткургайсен эл бошини кўкка меҳр ила,
Неча мени жаврдин ер бирла яксон⁴ қилғасен?

Кўнглума дашному⁵ таънинг⁶ улча мақдур⁷ этгасен,
Жонима бедоду⁸ зулмунг улча имкон қилғасен.

Манга бормок мушкилу, келмак санга осондуур,
Ушбу мушкилни манга, ё Рағ⁹, сен осон қилғасен.

Демагай ахсант¹⁰ лафзин¹¹, Бобур, ул ёринг сенинг,
Нечаким Ҳассон¹² киби ўзни сухандон¹³ қилғасен.

¹ **Лаъл** — “лаб” маъносида.

² **Зулф** — гажак.

³ **Паришон** — тарқоқ.

⁴ **Яксон** — бир хил, битта.

⁵ **Дашном** — дакки.

⁶ **Таън** — таъна.

⁷ **Макдур** — иложи борича.

⁸ **Бедод** — адолатсизлик.

⁹ **Рағ(б)** — Оллоҳ.

¹⁰ **Ахсант(а)** — яхши!

¹¹ **Лафз** — сўз.

¹² **Ҳассон** — Мұхаммад пайғамбарга замондош таникли араб шоири Ҳассон ибн Собит (563—672).

¹³ **Сухандон** — ширин сўз; сўзамол; билимдон.

Келди ул вактки, бошимни олиб кетгаймен,
Оlam ичра аёғим етганича йитгаймен¹.

Истарам ўэни азиз элга күрунмасликтин,
Неча ўзумни улус² күзида хор этгаймен?

Халқ юз жавр ила ишлар буюур, кош³ элнинг
Не юзин күргамену, не сўзин эшитгаймен!

Хар сори борса бу девона кўнгул, айб этма,
Ўйла девона эмаским, ани беркитгаймен.

Дема Бобурга, нетарсен, бош олиб кетмакни?
Тенгрининг хости⁴ мундок эса, мен нетгаймен?

¹ Й и т г а й м е н — йўқолиб кетаман.

² У л у с — эл, халқ.

³ Ко ш — кошки.

⁴ Х о с т — истак, хоҳиш.

Бу ғамда менки, ишим фикрини не навъ¹ этайин?
Не ерда сокин ўлай², не қилай, қаён кетайин?

Не дайрдин³ эшигим очилур, не масжидтин,
Нече эшикдин эпикка гадо киби етайин?

Жаҳон эли била гуфту шунуд⁴ қилмасмен,
Нече сўзумни дейин, неча қаттиқ эшитайин?

Замона ахлиға котилдим-у,⁵ қота қолдим,
Ўзумни куч била⁶ бу данг⁷ элга не қотайин?

Дема не бўлди иппинг, фикр қилғил, эй Бобур,
Не бўлса, ул бўлур эркин⁸ ишим, не фикр этайин?

¹ Н е навъ — қандай? Қандок?

² С о к и н ў л а й — тинчib яшай.

³ Да й р — бутхона, черков.

⁴ Г у ф т у ш у н у д — айтиб эшитмоқ; мунозара, баҳс.

⁵ Қ о т и л м о қ — қўшилмоқ.

⁶ К у ч б и л а — зўрлаб.

⁷ Да н г — гаранг, онгсиз, идроксиз.

⁸ Э р к и н — экан.

Файра¹ неча вафо қилғайсен?
Жонима неча жафо қилғайсен?

Бехато² элга отиб ғамза³ ўқин,
Бизга етганда хато қилғайсен.

Күрмагайсен аламу дард юзин,
Дардима, эйки, даво қилғайсен!

Тиларам сарви равонинг⁴ радишин⁵,
Тилагим, кош⁶, право қилғайсен⁷.

Бобур, ул умр⁸ сени сўккан учун,
Умр боринча дуо қилғайсен.

¹ **Файр** — ёт, бегона.

² **Бехато** — адашмай, хато қилмай, нуксонсиз.

³ **Ғамза** — кўз сузиш.

⁴ **Сарви равон** — мажозан ёр қомати.

⁵ **Радиши** — юриш, харакат.

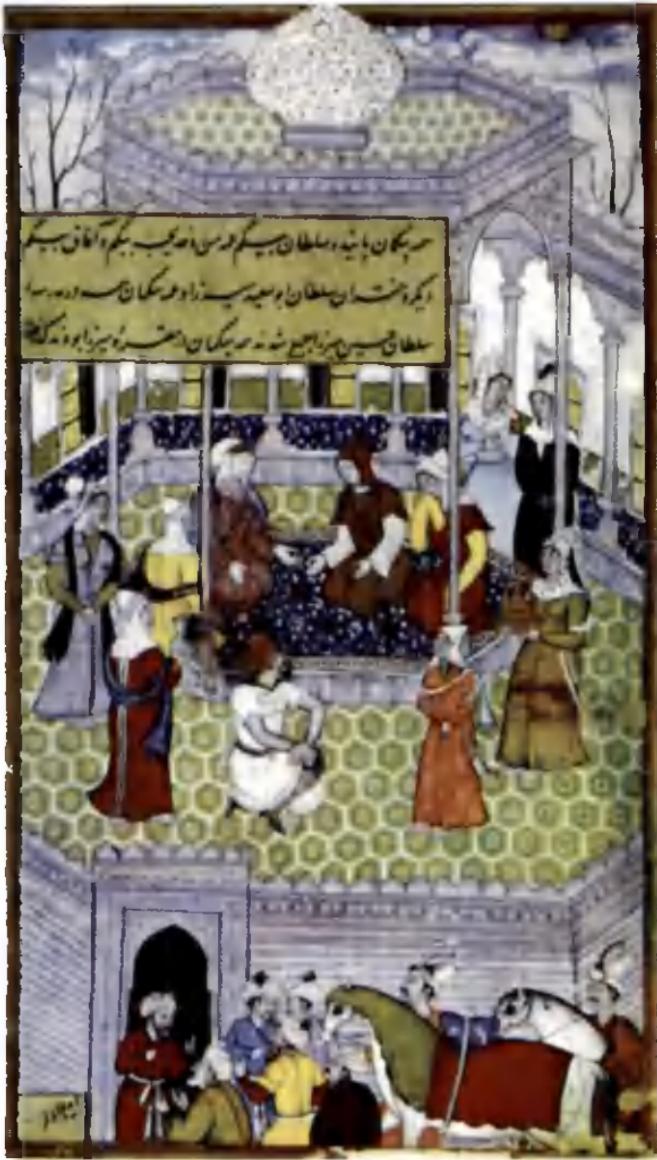
⁶ **Кош** — кошки.

⁷ **Право қилмоқ** — бажармок.

⁸ **Умр** — севикли ёр.

سپهکان پاینید، سلطان بیشتر کرد من اصریب بخوب آف بیس
دیگر هفتاد سلطان این سیمه پسر نادیورگان است داده
سلطانی سیمین زد ایشان شد سپهکان داشتند هر زاده داده

سیان غرب و جنوب دن خوش داد و می اپت بلطف تو
دختهای نارنج اپت درختهای نارنگ است کرد اکر دهندام
که بر زراست جای عین نع عینت در وقت زرد شدن
دختهای بسیار خوب می باید عین نع عین پلخ شده و هر

دیا فریادی پیش می‌بیند از خواهان طلاق آن از ادبار سخنی ک

من قدر کوکانی بود و نمایش آش داشتند بعد از آش شدید نگاه

دیگان پنچ هزار نفرهای همراه بچه و کوکاک می شوند

بینده راه را درست نمایند و از پیش و پیغامبر ای می بند راهی

Сендин нафасе¹ мурод топмон²,
Ишқингда кўнгулни шод топмон.

Ишқ ахлиға³ илтифот кўрмон,
Хусн ахлида эътиқод топмон.

Килсам санга хар неча тазаллум⁴,
Фарёду фиғонки, дод⁵ топмон!

Фарёдки, дерга ишқ розин⁶,
Бир кишини эътимод⁷ топмон.

Қошинг ғами шарҳини ёзарға
Кўз корасидек мидод⁸ топмон.

Мен банда⁹ жуз¹⁰ инқиёд¹¹ билмон,
Сен шоҳда жуз инод¹² топмон.

¹ Н а ф а с е — бир лаҳза.

² Т о п м о н — топмайман, тополмайман.

³ Ишқ ахлии — ошиклар.

⁴ Т а з а л л у м — зулмдан шикоят.

⁵ Д о д — адолат.

⁶ Р о з — кўнгил сири.

⁷ Э ъ т и м о д — ишончли киши; ишонч.

⁸ М и д о д — сиёҳ.

⁹ Б а н д а — кул.

¹⁰ Ж у з — ... дан ўзга.

¹¹ И н қ и ё д — бўйсунмок; итоат.

¹² И н о д — қайсарлик; итоатсиэлик.

Хуш улки, ёна¹ муборак юзунгни кўргаймен,
Юзум била қадаминг гардини супургаймен.

Демаки, жавр келур санга ёр кўрмактин,
Мени не кўрқутасен, хар не келса кўргаймен.

Гаҳи жафою гаҳи жавр этиб, юз эвруласен²,
Мен ул эмонки³, булар бирла юз эвургаймен⁴.

Неча фирок⁵ хумори^{*} аро азоб чекай,
Қачон висол майдин даме⁶ усургаймен⁷?

Фирок ўтида овунсам чоғир⁸ била, не ажаб,
Магар бу сув била ул шуълани ўчургаймен.

Деминисенки: иттим, хайр, гулшанда кўргумдур,
Неча бу ваъда била, Бобуро, юргаймен.

¹ Ёна — яна.

² Эвруласан — товланасан.

³ Эмон — эмасман.

⁴ Эвургайман — ўгираман, бураман.

⁵ Фирок — айрилик.

⁶ Даме — бирор лаҳза.

⁷ Усургайман — маст бўламан, кайф қиламан.

⁸ Чоғир — май.

* Фирок хумори — айнан: айрилик хумори; айни бирикма ҳали кенг талқин этилмаган. (*Масъул муҳаррир*).

Келки, сенсиз тобакай¹ мақтули² хижрон бўлғамен?
Чорае қилким, сенинг оллингда қурбон бўлғамен!

Эй хуш улким, турғасен келиб кўзум ўтрусида³,
Мен тикиб икки кўзум юзунгта, хайрон бўлғамен.

Неча сенсиз дарду ғам бўлғай менинг кўнглумда
жамъ⁴,
Неча зулфунг иштиёқидин паришон⁵ бўлғамен?

Кўюнг ичра гар сақар⁶ бўлса, мақар⁷ жаннатча бор,
Жаннат ўлса гар макон, сенсиз не имкон
бўлғамен?!*

¹ Тобакай — качонгача?

² Мақтул — катл этилган, катл этиладиган.

³ Ўтру — рўпара.

⁴ Жамъ — йиғилмок.

⁵ Паришон — тарқок; мунгли.

⁶ Сақар(р) — дўзах.

⁷ Мақар(р) — макон, манзил, қўналға.

^{*} Сенсиз не имкон бўлғамен — иборани “сенсиз не имкон булғаман” деб ҳам ўкиш мумкин. “Булмоқ” — ўғиз туркчасида “топмоқ” бўлиб, Бобур озарбойжон, турк, туркман тилларига хос бу феълни бошқа ўғиз сўз ва иборалари каби қўллаши табиий эди. “Булмоқ” Ахмад Яссавий ва Алишер Навоий томонидан ҳам қўлланилган феълдир. (*Масъул мұҳаррир*).

Баякногох¹ кўзумга учраб ўтру²,
Мени девона қилдинг, эй пари рў³.

Жаҳонда ҳар кишига бор муроде⁴,
Менинг йўқтур муродим сендин айру.

Магар уйкуда юзунг кўргай эрдим,
Вале⁵, ҳажрингда⁶ кўздин учти уйку.

Ики сочинг била юзунг қуёшин
Кечалар ёд этармен тонгга тегру^{*}.

Тараххум⁷ айлаким, бечора Бобур
Сенинг ишқингда бўлди зор асру⁸.

¹ **Б а я к н о г о х** – бирданига, ногахон, қўккисдан. Ушбу равиш
кейинчалик “баногох”га шакл ўзgartирган. (*Масъул
муҳаррир*).

² **У т р у** – юзма-юз, рўпара.

³ **Р ѿ** – юз, чекра.

⁴ **М у р о д** – мақсад, орзу.

⁵ **В а л е** – бирок.

⁶ **Х а ж р** – айрилик.

⁷ **Т а р а х х у м** – раҳм, шафқат.

⁸ **А с р у** – роса, жудаям.

^{*} **Т е г р у** – қадар, -гача.

Чархнинг* мен кўрмаган жавру жафоси қолдиму?!
Хаста кўнглум чекмаган дарду балоси қолдиму?!

Мени хор этти-ю, қилди муддайни¹ парвариш,
Дахри² дунпарварнинг³ ўзга муддаоси қолдиму?

Мени ўлтурди жафою жавр бирла ул қуёш⁴,
Эмди тиргузмак учун меҳру вафоси қолдиму?

Ошик ўлғач, кўрдум ўлумни ўзумға, эй рафиқ**,
Ўзга кўнглумнинг бу оламда ҳароси⁵ қолдиму?!

Эй кўнгул, гар Бобур ул оламни истар, қилма айб,
Тенгри учун де, бу оламнинг сафоси қолдиму?

¹ М у д д а и й — даъвогар; ошиқлик даъвогари.

² Да х р — дунё, жаҳон.

³ Д у н п а р в а р — ёмонларни тарбиялайдиган.

⁴ Қ у ё ш — мажозан: ёр.

⁵ Ҳ а р о с — қўрқув.

⁶ С а ф о — шодлик.

⁷ Ч а р х — дунё; олам; Кажкашон; Борлик.

^{**} Кейинги байт шу таҳлит ўқилишида маъно тўлиқ чикмайди.
Бизнингча, "Ошик ўлғач, кўрдум ўлумни ўзумга рафиқ",
ўқилиши мумкин. "Ошик бўлганимдан кейин ўлимни
ўзимга дўст, ўрток ва ўйлдош деб билдим" да маъно мавжуд.
(*Масъул мұҳаррір.*)

То олғали күнглумни ул юз била ул гису¹,
Кундуз манга не ором, кеча менга не уйқу!

Хар ёнғаки азм² этсам, ёнимда борур меңнат³,
Хар сориға юзлансам, ўтрумға⁴ келур қайғу.

Юз жавру ситам күрган, минг меңнату ғам күрган,
Осоити кам күрган мендек яна бир борму?!

Ул юзи қуёш ҳажри, бу саъб⁵ бало дарди,
Күнглумга урубдур ўт, холимни қилибдур су(в).

Хар нечаки муҳлиkdir⁶, дардингни дема элга —
Ким, йиғламоғинг, Бобур, бу элгадурур кулгу.

¹ Г ису — соч ўрими.

² А зм — отланмок.

³ М еңнат — азоб, машаққат.

⁴ Ў т р у — рўпара, юзма-юз.

⁵ С аъб — каттиқ.

⁶ М у ҳ л и к — ҳалок қилувчи.

Сочининг савдоси¹ тушти бошима бошдин² яна,
Тийра³ бўлди рўзгорим⁴ ул каро қопдин яна.

Мен худ⁵ ул тифли⁶ паривашға⁷ кўнгул бердим,
вале⁸,

Хонумоним ногаҳон бузулмағай бошдин яна.

Юз ямонлиғ кўруб ондин, телба бўлдунг,
эй кўнгул,
Яхшилиғни кўз тутарсен ул паривашдин яна.

Тош урар атфол⁹ мени, уйида фориг¹⁰ ул пари,
Телбалардек кичкиурмэн хар замон тошдин¹¹ яна.

Оёғим етганча Бобурдек кетар эрдим, нетай,
Сочининг савдоси тушти бошима бошдин яна.

¹ Савдо — фикр, ташвиг, хаёл.

² Бощдин — қайта бошдан, қайтадан.

³ Тийра — коронги.

⁴ Рўзгор — хаёт.

⁵ Худ — ўзим; ўз; хам.

⁶ Тифл — ёш.

⁷ Париваш — парисимон.

⁸ Вале — аммо, лекин, бирок.

⁹ Атфол — болалар.

¹⁰ Фориг — хотиржам, бамайлихотир.

¹¹ Тош — 1. Маълум каттиқ жисм. 2. Ташқари.

Кўзумда муттасил¹ ул эгма қоп керак бўлса,
Кошимда кўз ёруғи ул қуёш² керак бўлса.

Сужуд³ вақтида меҳроб бўлмасун ҳаргиз —
Ки, бош кўярда ўшал эгма қоп керак бўлса.

Ҳабиб⁴ ишқида бошдин кеч, эй кўнгул, йўқ эса*,
Бу йўлға қўйма оёқ, санга бош керак бўлса.

Кўюб оёғига бош, сўрса лаълидин хар ким,
Бошиға туфроку оғзиға тош, керак бўлса!

Сенинг била бори эл нохуш⁶ ўлса, эй Бобур,
Не бўлғуси санга ул ёри хуш керак бўлса?

¹ М у т т а с и л — хамиша, доим.

² Қ у ё ш — мажозан: сулув, гўзал қиз.

³ С у ж у д — сажда.

⁴ Ҳ а б и б — дўст, суюкли киши.

⁵ Л а ъ л — мажозан: лаб.

⁶ Н о х у ш — муросасиз, ёктирмаслик; шод эмас.

^{*} Й ў қ э с а — ҳозир ҳам ўзбек тилида фаол киритма: кўпроқ
“йўқса”, “йўмаса” шаклида ишлатилади.

Ким күрар хуршидни¹ — ул моҳ сиймо² бўлмаса?!
Ким сўпар шаккарни — ул лаъли шакархо³
бўлмаса?!

Гул тикандур кўзларимга ул юзи гулдин йирок,
Сарв ўқтур бағрима ул сарви боло⁴ бўлмаса.

Жаннат ул-маъвони⁵, эй зоҳид*, нетай мен зорким,
Истарам кўйидин⁶ ўзга манга маъво бўлмаса.

Тиймагил девона кўнглумники, расво бўлма деб,
Ошик ўлғайму эди ул телба, расво бўлмаса?!

Гар бошингни кессалар ишқида, эй Бобур, сенинг,
Ёрдин кўнглунг, керакким, ўзга қатъо⁷ бўлмаса.

¹ **Х у р ш и д** — қуёш.

² **М о ҳ** — ой.

³ **Л а ъ л и шакархо** — шакарчайнар лаб, ширинасўз лаб.

⁴ **Б о л о** — баланд, юксак. **С а р в и боло** — бўйчан сарв
(сулувдан киноя).

⁵ **М а ъ в о** — макон, манзил.

⁶ **К ў й** — манзил, макон.

⁷ **Қ а тъо** — мутлако, қатъиян.

⁸ **Ж а н н а т ул-маъво** — беҳишт сифатларидан бири. **З о ҳ и д** —
хар қандай динда узлуксиз ибодатда бўлгузчи диндор.
Тасаввуф таълимоти “зухд” ва “зоҳидлик”дан бошланган.

Жонима ўт солди ул рухсорай¹ зебо² яна,
Күнглума ул зулф³ бўлди мояи⁴ савдо⁵ яна.

Кўрсатиб рухсору зулфин ул парипайкар⁶ манга,
Жону кўнглумни килибтур волаю⁷ шайдо яна.

Ёр кўйиндаги том, сенсен менга пушту⁸ паноҳ⁹,
Сояи лутфунгни сол, чун санга келдим тояна.

Шодлиғни фароғатни қўюб, ошиқ бўлуб,
Мехнату ғамни килибмен ўзума пайдо яна.

Ёрға қулмен дегач, Бобурни расво айлади,
Тенгри мендек бандасини¹⁰ килмасун расво яна.

¹ Рухсора — юз, чехра.

² Зебо — сулув, гўзал, чиройли.

³ Зулф — гажак.

⁴ Моя — манбаъ.

⁵ Савдо — шайдолик.

⁶ Парипайкар — пари сумбат, пари танли.

⁷ Вола — ўта мафтун.

⁸ Пушт — орка.

⁹ Паноҳ — ҳимоя.

¹⁰ Банда — кул.

Үлум уйқусиға бориб, жаҳондин бўлдум осуда¹,
Мени истасангиз, эй дўстлар, кўргайсиз уйкуда.

Неким тақдир бўлса, ул бўлур таҳқик³, билгайсиз,
Эрур жангу жадал⁴, ранжу⁵ риёзат⁶ — барча бехуда.

Ўзунгни шод тутқил, ғам ема дунё учун зинҳор —
Ки, бир дам⁷ ғам емакка арзимас дунёи фарсада⁸.

Замона ахли ичра, эй кўнгул, оё топилгайму
Сенингдек дардпаймою⁹ менингдек дардпаймуда?⁹

Улусдин¹⁰ тинмадим умрумда харгиз лаҳзае¹¹,
Бобур,
Магар ўлсам, бу олам ахлидин бўлғаймен осуда.

¹ О с у д а — тинчиган, хотиржам.

² Т а ҳ к и к — ҳакиқатни аниқлаш.

³ Ж а д а л — 1. Жанжал. 2. Тезкорлик.

⁴ Р а н ж — қийналиш, азоб.

⁵ Р и ё з а т — машаққат.

⁶ Д а м — лаҳза.

⁷ Ф а р с у д а — чирик, эски.

⁸ Д а р д п а й м о — дард чеккан.

⁹ Д а р д п а й м у д а — азобларни бошдан кечирган.

¹⁰ У л у с — эл, ҳалк.

¹¹ Л а ҳ з а е — бирор лаҳза, бир лаҳза.

Хатинг¹ аро узоринг² сабза ичинда лола,
Ул чашми³ пурхуморинг⁴ лоладағи ғазола⁵.

Барча парилар, эй жон, гирдингда⁶ зору хайрон,
Гүё эрур намоён⁷ ой теграсида⁸ ҳола⁹.

Мехру вафони, эй ёр, кўп кўрди сендин ағёр¹⁰,
Жавру жафони бисёр¹¹ қилдинг манга ҳавола¹².

Ҳажрингда, эй парирў¹³, кўзумдин учти уйқу,
Ҳар кеча тонгға дегру¹⁴ ишимдур оху нола.

Юз сафҳасинда хатлар ёшдинки, ҳар тараф бор,
Ишқингда Бобур айлар бу навъ юз рисола.

¹ **Х а т(т)** — лаб узра майин туклар.

² **У з о р** — юз, чехра.

³ **Ч а ш м** — кўз.

⁴ **П у р х у м о р** — хумор-хумор, шахло.

⁵ **Ғ а з о л а** — лола гули ичидаги қорамтирилик.

⁶ **Г и р д** — атроф.

⁷ **Н а м о ё н** — кўриниб турган.

⁸ **Т е г р а** — теварак, атроф.

⁹ **Ҳ о л а** — Ой атрофидаги нурли гардиш; айлана.

¹⁰ **А ғ ё р** — ракиблар, ётлар. "Файр"нинг кўплиги.

¹¹ **Б и с ё р** — кўп.

¹² **Ҳ а в о л а** — килмок, ўтказмок.

¹³ **П а р и р ў** — пари юзли.

¹⁴ **Д е г р у (тегру)** — қадар, -гача.

Хажр¹ ўлтурди мени, англасам эрди мунча,
Дўстлар, ёрдин айрилмас эдим ўлгунча.

Зоҳидо², дўзах ўтидин мени не қўрқутасен?
Хажр ўти қошинда³ кўрмасмен ани учқунча.

Ул қуёш меҳрини бир зарра манга кўргузмас,
Кавкаби⁴ ашк тўкуб, бўлсам агар гардунча⁵.

Хуснда ортук агар бўлса юзи Лайлидин,
Мен таки⁶ бормен анинг ишқида юз Мажнунча!*

Риндлар⁷ оллида хайвон суйини⁸ кўп ўкасен*,
Эй Хизр*, борму экин ул сув майи гулгунча?*

Бобуро, шеърингга гар солса қулоқ ул шоҳинг,
Бўлғусидур сўзунга қадр дурри макнунча¹⁰.

¹ **Х а ж р** — айрилик.

² **З о х и д о** — эй зоҳид!

³ **Қ о ш и н д а** — нисбатан, киёсан.

⁴ **К а в к а б** — юлдуз.

⁵ **Г а р д у и** — фалак, осмон.

⁶ **Т а к и** — ҳам.

⁷ **Р и н д** — хушвакт, май ичувчи доно кипи.

⁸ **Х а й в о н с у й и** — обиҳаёт, тириклик суви.

⁹ **Г у л г у и** — гулранг, алвон тусли.

¹⁰ **Д у р р и м а к н у н** — энг қимматбаҳо гавҳар.

* **Л а й л и в а М а ж н у н** — таникли бадиий образлар **Х и з р** — Куръонда билвосита эзир этилган пайғамбар. **Ў к а с е н** — тўғрироғи “ўгасен”, яъни “мактайсан, мактаб таърифлайсан”. Ўғиз туркларига хос феъл номи. (*Масъул муҳаррир*).

Қошию қаддию оғзин ул мох¹
Күрсатмаса манга, найлайин², ох!

Туттум сочини юзун күрай деб,
Тун узуну мен ғариб гумрох³.

Қадди била икки зулфу оғзи
Жонимға бало бўлубтур, Оллоҳ!

Хоҳ иста кўнгулни, хоҳ қавла^{*},
Чун сенсен бу кўнгулга дилҳоҳ⁴.

Эл билмаса ҳолатим, билур ёр,
Ҳолимдин эрур Худой огоҳ.

Кобул^{*} сори гар азимат⁵ этсанг,
Курбон қилай ўзни санга, эй шоҳ!

Бобур, яна ўтлук оҳ чекting,
Куйдурмасун элни охи ногоҳ!⁶

¹ М о х — ой. Мажозан: севикли ёр.

² Н а й л а й и н — нима қилай?

³ Г у м р о х — йўлини йўқотган, адашган йўловчи.

⁴ Д и л ҳ о ҳ — севимли, кўнгил тилагани.

⁵ А з и м а т — йўлга тушмок.

⁶ О х и ногоҳ — беихтиёр оҳ тортиш.

* Қ а в л а м о к — кувламок, қувиб солмок, хайдаб юбормок. Зарафшон водийси лајжасида ҳозир ҳам шу шаклда ишлатилади. К о б у л — Захириддин Мухаммад Бобур тақдиридаги мухим шаҳар. Афронистон пойтахти. Таржимаи ҳолга оид мисрадан Бобур айнан кимга мурожаат этаётгани бирданига англашилмайди. Ш о ҳ — аёл ҳам, эркак ҳам бўлиши мумкин. (*Масъул мұхаррир*).

Хатинг¹ парвона^{*} келтургач, тирилди ушбу девона,
Ани тиргузмак учун гўиё келтурди парвона^{*}.

Куёштек юэунгу дурдек тишингнинг хажрида²,
Эй жон,
Кўзумнинг ёшидур юз қатраю ҳар қатра —
Дурдона³.

Қадинг кўрсатмадинг, бир тори⁴ сочингдин юбор
Пинҳон,

Иноят⁵ тўғри гар йўқтур, не бўлди бўлса тўлнона?

Анинг усрук⁶ кўзидин борди чун диним уйи
Барбод⁷,
Мену, эй дўстлар, мундин нари май бирла
Майхона^{*}.

Жамолинг шамъи^{*} хижронида Бобур ўртаниб
Борди,
Қачон бошингдин эврулгай⁸ келиб
Парвонадек^{*} ёна?

¹ **Х а т** — мактуб.

² **Х а ж р и д а** — айриливида.

³ **Д у р д о н а** — гавхар.

⁴ **Т о р и** — толаси.

⁵ **И н о я т** — лутф-марҳамат, илтифот.

⁶ **У с р у к** — масть, хумор, шаҳло.

⁷ **Б а р б о д** — елга кетди.

⁸ **Э в р у л г а й** — айлануб ўргилади.

^{*} **П а р в о н а** — 1. "Парвоначи"нинг кисқарган шакли; сарой амалдори. 2. Фармон. 3. Зимишонда чирок ёдуси теварағида айланувчи қашаротлар. **М а и ҳ о н а** — ўз маъносида. **Ж а м о л и н г ш а мъи** — форс-тожикча "шамъи жамол"-нинг туркона шакли.

Бўлмадим умрумда бир дам хотири¹ хуррам² била,
Гар иликтин³ келса, бир дамни⁴ кечурманг
ғам била.

Неча бўлғай ёр хижронию⁵ даврон⁶ меҳнати⁷,
Нақди умрум, охким, ўтти ғаму мотам била.

Зохир⁸ ўлғай ҳар нафас бир тун сочингнинг
хажрида
Ўтлук охим дуд⁹ янглиғ чикса печу ҳам¹⁰ била.

Эй кўнгул, токим кўрубмен ул паридин илтифот,
Ихтилот¹¹ этмак манга ёқмас бани Одам¹² била.

Қатъ¹³ этиб Бобур боридин чун санга келтурди юз,
Бок эмас¹⁴ якрўй¹⁵ бўлса жумлаи олам била.

¹ **Х о т и р** — кўнгил, таъб.

² **Х у р р а м** — шод.

³ **И л и к** — қўл.

⁴ **Д а м** — лаҳза, нафас.

⁵ **Х и ж р о н** — айрилик.

⁶ **Д а в р о н** — замон.

⁷ **М е х н а т** — азоб, машаккат.

⁸ **З о х и р** — кўриниш.

⁹ **Д у д** — тутун.

¹⁰ **П е ч у ҳ а м** — буралиб-буралиб.

¹¹ **И х т и л о т** — муомала, аралашув.

¹² **Б а н и Одам** — инсон фарзанди. Одам Ато насли.

¹³ **Қ а тъ** — узмок, чекмок.

¹⁴ **Б о к э м а с** — ҳечқиси йўқ.

¹⁵ **Я к р ў й** — узил-кесил, бирёклик.

Нечо расво бўлғамен ишқ ичра шайдолиғ била?
Хеч киши кўрмайдуур ошиқ бу расволиғ била.

Хар нечаким туттум ўзни порсолиғ¹ таврида²,
Бўлдум охир шухраи³ офок⁴ шайдолиғ била.

Менки ҳижронингда қон ютмок била мұътодмен⁵,
Манга йўқтур хеч нисбат айшу саҳболиғ⁶ била.

Шайх шеърим манъ этар етмай балоғат⁷ лутфиға,
Найлагай, ё Раб⁸, киши бу пири⁹ ноболиғ¹⁰ била?!

Бобури бедилни¹¹ ишқи телбаратса, не ажаб,
Чунки ҳаргиз рост¹² келмас ишқ донолиғ била.

¹ П о р с о л иғ — пархезгорлик, тақвадорлик.

² Т а в р — йўсин, одат, расм.

³ Ш у х р а(т) — машхур.

⁴ О ф о к — дунё, жаҳон.

⁵ М у ғ т о д — одатланган.

⁶ С а ҳ б о — кизил май.

⁷ Б а л о ғ а т — маҳорат.

⁸ Р а б(б) — Оллоҳ.

⁹ П и р — кекса.

¹⁰ Н о б о л иғ — камолга етмаган.

¹¹ Б е д и л — ошиқ, шайдо.

¹² Р о с т — тўғри.

Қачон бўлғай мушарраф¹ бўлғамен, жоно,
жамолингға?
Кутулғаймен фирокингдин², етишгаймен
висолингға!

Кўз очқил боққаликим, бўлмишам бемор
ул кўздин,
Лаб очқил сўрғаликим, ташна³ бўлмишмен
зулолингға*. .

Ул ойнинг юзи бирла тўш⁴ бўлуб,
даъвойи хусн эттинг,
Яқин⁵ бўлди бу кунким, эй қўёш,
еттинг заволингға⁶.

Кабутар, элтасен хаттим, не бўлғай гар
қабул этсанг,
Кўнгулни боғласам ул нома⁷ янглиғ парру
болингға⁸.

Белингдинким, хаёледур, йироқдурмен, мени ёд эт,
Умидим борки Бобурдин етишгаймен хаёлингға.

¹ М у ш а р р а ф — мұяссар, әришмок.

² Ф и р о к — жудолик, айрилик.

³ Т а ш на — чанқоқ.

⁴ Т ў ш — юзлашмок.

⁵ Я қ и н — аник, мұкаррап.

⁶ З а в о л — ҳалокат.

⁷ Н о м а — мактуб.

⁸ Б о л — қанот.

* З у л о л — тиник салқин сув. Севикли ёр жамолидан киноя.

Соқый, эрур ишрат¹ чоги, афсурда² бўлма дай³била,
Ўттек чогир⁴ келтур, доғи⁵ сухбат тутошур
май била.

Келтур шароби нобни⁶, омода⁷ қил асбобни,
Хуш тут шаби⁸ маҳтобни⁹, чун бордур ул ой била¹⁰.

Даврон ғамин барбод қил¹¹, ишрат уйин обод қил,
Жону қўнгулни шод қил овози чангу най била.

Мажлисда¹² бордур сар-басар¹³ май нашъасидин
шўру шар¹⁴,
Борини маству бехабар қил жоми пайдарпай¹⁵ била.

Хамдард ёре қониким¹⁶, бир ғамгусоре¹⁷ қониким,
Абри баҳори¹⁸ қониким, Бобур киби йиглай била.

¹ Ишрат — кайф-сафо.

² Афсурда — эзилган, сўлғин.

³ Дай — қишининг қаҳратон ойи.

⁴ Чогир — май, мусаллас.

⁵ Доғи — хамда, ва, хам.

⁶ Ноб — тоза.

⁷ Омода — тайёрламоқ, хозирламок.

⁸ Шаб — кеча, тун.

⁹ Маҳтоб — ойдин.

¹⁰ Била — бирга, биргаликда.

¹¹ Барбод қил — сонур, елга бер.

¹² Мажлис — базм.

¹³ Сар-басар — буткул, бошдан-оёқ.

¹⁴ Шўру шар(р) — ғавғо, тўполон; фитна-фасод.

¹⁵ Пайдарпай — узлуксиз.

¹⁶ Қони — қани?

¹⁷ Ғамгусор — ғамхўр.

¹⁸ Абри баҳор — баҳорги булут.

Улки йиллар, ойлар ўткаргай ғаму мотам била,
Шоду хуррам бўлмагай Наврӯз ила, байрам била.

Улки давроннинг¹ аёғидин² дамодам қон ютар,
Нашъа³ топмас, гар ичар ҳар давр жоми
Жам⁴ била.

Дема, эй ҳамдам, диёру ёр сўзинким, менинг
Улфатим йўқ олам ахли бирла, бал⁵ олам била.

Сендин айру⁶ найлагаймен ийд ила Наврӯзни,
Ою йил хуштур сенинг бирла агар бўлсам била⁷.

Тортиб афғон⁸, ох уруб хижронда⁹,
Бобур, йиғласанг,
Навҳа¹⁰ тузгай базми ғам ахли бу зеру бам¹¹ била.

¹ Д ав р о н — замон.

² А ё ғ — қадах.

³ Н а шъ а — кайф.

⁴ Ж о м и Ж а м — Жамшид жоми.

⁵ Б а л — балки.

⁶ А й р у — айриликда.

⁷ Б и л а — бирга.

⁸ А ф ғ о н — фифон, фарёд.

⁹ Х и ж р о н — айрилик.

¹⁰ Н а в ҳ а — йиғи.

¹¹ З е р у б а м — мусикадаги паст ва баланд товуш.

Еурбатқа¹ солди чарх² мени юз жафо била,
Ед айла мен ғарибни гохи дуо била.

Бехад³ вафою меҳр санга кўрсатиб эдим,
Сен хам соғинғасен⁴ мени меҳру вафо била.

Чун қилди мени ул бути⁵ Чин⁶ зору мубтало,
Ишим менинг қолибтуур әмди Худо била.

Кўрмон фарахни⁷ бир дам агар андин айрумен,
Билмон аламни, бормен аниңг бирла то била.

Ул сарвға⁸ қарам қилибон еткур, эй сабо⁹,
Бобур ниёзини¹⁰ ер ўпуб хўб адo¹¹ била.

¹ **Фурбат** — ғариблик, бошқа юртда яшаш.

² **Чарх** — фалак.

³ **Бехад** — кўп, чексиз.

⁴ **Соғинғасен** — эслагин.

⁵ **Бут** — санам.

⁶ **Чин** — Хитой.

⁷ **Фарах** — шодлик.

⁸ **Сарв** — мажозан: сарвбўйлик киз.

⁹ **Сабо** — тонг ели.

¹⁰ **Ниёз** — ўтинч, ялиниш.

¹¹ **Адо** — ифода, талаффуз.

Хуш улким, ёрдин қатъ¹ айлабон тарки диёр этса,
Жахон кезмак ила бекайдлиғни² ихтиёр этса.

Анингдек бўлсаким, асло тафовут бўлмаса пайдо:
Агар бу даҳри дун³ хор айласа, гар эътибор⁴ этса!

Жафодур жонға бўлмоғлиғ муқайяд⁵ олам ахлиға,
Хуш ул озодаким⁶, элнинг аросидин канор⁷ этса!

Кишининг жонига душман, балодур бошиға бу эл,
Агар бошин туфайл⁸ айлаб ва гар жонин
нисор⁹ этса!

Диёру ёрдин Бобур жафою жавр кўп кўрди,
Хуш улким, ёрдин қатъ айлабон тарки диёр этса*.

¹ К а тъ — кечмоқ, воз кечмоқ.
² Б е қ а й д л иғ — башвоксизлик.

³ Даҳри дун — тубан дунё.

⁴ Э ъ т и б о р — азиз, мухтарам.

⁵ М у қ а й я д — боғланиб колиш.

⁶ О з о д а — эркин.

⁷ К а н о р — чет, чекка.

⁸ Т у ф а й л — восита.

⁹ Н и с о р — сочмоқ, чочмоқ.

* Фазал матлаъси биринчи ва мақтаси охирги мисраси айнан бир хил бўлиши Бобур шеъриятида камдан-кам учрайдиган радди матлаъ (матлани такрорлаш) санъатидир. (*Масбул мұҳаррір*).

Улки, манга ёри дилнавоз¹ кўрунди,
Жаврни кўрсатти: кўпу оз кўрунди.

Бўлди бошим паст пойбўсида² охир,
Гарчи бурун асрү³ сарафroz⁴ кўрунди.

Сенинг учун улки, бош ўйнамади⁵ хеч,
Санга ажойибки, ишқбоз⁶ кўрунди.

Ишқ борида салоҳу⁷ тавбаю тақво —
Борчаси, тахқик⁸ бил, мажоз кўрунди.

Душмани жон ўлди, не килай, санга, Бобур,
Улки, манга ёри дилнавоз кўрунди*.

- ¹ Д и л н а в о з — кўнгил овловчи, ёкимли.
² П о й б ў с — айнан: оёқ ўпиш; таъзим
³ А с р ү — жуда.
⁴ С а р а ф р о з — улуғвор.
⁵ Б о ш ў йнамоқ — йўлида жон фидо қилмок.
⁶ И ш қ и б о з — ошик.
⁷ С а л о ҳ — тўғрилик.
⁸ Т а х қ и к — ҳақиқатан.

Не чаманда сарв бор ул қомати раъно киби,
Не гулистон ичра гул бор ул рухи¹ зебо² киби.

Не жафо таврида³ бор дунёда ул бемекрдек⁴,
Не вафо бобида⁵ бор оламда мен шайдо киби.

Донаи холи Масиҳосо⁶ лабининг устида,
Нотавон⁷ жонимға бўлди мояи⁸ савдо⁹ киби.

Айласам кўйида маъво¹⁰, найлайн жаннатниким,
Бор манга ул хур кўйи жаннат ул-маъво* киби.

Базм аро, эй дўстлар, не майки, кон ичмакдуур,
Соқие, гар бўлмаса ул шўхи базморо¹¹ киби.

Минса абраш¹² ул қуёш, куймай нетайким, Бобуро,
Мени куйдурмакка елдур маркаб¹³, ўтдур рокиби¹⁴.

¹ Р у х — юз, чехра.

² З е б о — сулув, гўзал.

³ Т а в р — йўсин.

⁴ Б е м е х р — меҳрсиз.

⁵ Б о б и д а — хусусида, соҳасида.

⁶ М а с и ҳ о с о — Исо Масиҳ каби.

⁷ Н о т а в о н — мадорсиз.

⁸ М о я — манбъ.

⁹ С а в д о — телбалик, иштиёқ.

¹⁰ М а ъ в о — макон, маскан.

¹¹ Б а з м о р о — базм кўрки.

¹² А б р а ш — от (ҳайвон).

¹³ М а р к а б — улов.

¹⁴ Р о к и б — сувори.

* Ж а н н а т ул-маъво — беҳишт.

Қади шохи¹ гулдек нигорим қани?
Лаби ғунчадек гульъузорим² қани?

Не тонг³, юз нигор⁴ ўлса қон ёш била –
Ки, ул юзи гул ёш нигорим қани?

Қаро кечаларда күзум ёрутур,
Үшал шамъи шабҳои⁵ торим⁶ қани?

Ярим кечалар келур әрди бурун,
Бу тун келмади, ох, ёрим қани?

Деманг, тарки ишқини кил ихтиёр,
Бу ишда менинг ихтиёrim қани?

Фироқингда⁷ кўнглумни қон айласант,
Санга бўлгай ул бекарорим қани?

¹ Шох – туп, нихол.

² Гулъузор – гул юзли.

³ Тонг – ажаб; не тонг – не ажаб, ажаб эмас.

⁴ Нигор – бўёк; нигор ўлса – бўялса.

⁵ Шабҳо – кечалари.

⁶ Тор – коронги.

⁷ Фироқ – айрилик.

Шоми ҳижронин¹ манга ул бевафо күрсатмагай,
Хажр² шоми асрү³ муҳликтур⁴, Худо күрсатмагай!

Ваъда айлаб васл⁵, күрсаттай неча жонимға хажр,
Неча кўнглумға жафо килғай, вафо күрсатмагай.

Ул қаро кўз ҳажрида тундек қарорди⁶ кундузум,
Ё Раб⁷, андоқ кунни ул кўзи қаро күрсатмагай!

Очмағай кўзини то сўкмакка оғзин очмағай,
Юзини күрсатмагай то юз жафо күрсатмагай.

Ишқ истар бўлса, Мажнун⁸ айлагай пайравлиғим⁹,
Йўлни не билтай киши то раҳнамо⁹ күрсатмагай.

Учқудекдур жон қуши ҳижронда Бобур оҳидин,
Кел, пари, таъжил¹⁰ ила жоним ҳаво күрсатмагай*.

¹ Ҳижрон — айрилик.

² Ҳажр — айрилик.

³ Асрү — жуда, роса.

⁴ Муҳлик — ҳалок этувчи.

⁵ Васл — учрашув.

⁶ Қарорди — корайди.

⁷ Раб(б) — Оллоҳ.

⁸ Пайрав — издош.

⁹ Раҳнамо — йўл күрсатувчи, йўлбопчи.

¹⁰ Таъжил — тез, шошилинч.

* Мажнун — ўрта асрларга ҳос бадиий образ. Ҳаво күрсатмагай — мисрадан “жон қушим учиб кетмагай” маъноси англашилади.

Юз күрсатиб, ўлтуурсен, эй ой,
Йўк сен киби худнамою¹ худрой².

Қаддинг “алиф”у, қошинг эрур “ё”,
Десам, не ажаб, агар сени ой?

Хам лола юзунг қошида беранг³,
Хам сарв қадинг борида бепой⁴.

Үқунг юрагимда жо қилибтур⁵,
Тортиб яна, ўқни қилма бежой.

Сендин манга юз хазор⁶ ҳасрат,
Сендин манга борму хеч парвой?

Ул ёр агар ёшурса юз, ох,
Ағёрга⁷ тар күрунса — юз вой!

Кулмас манга субхи⁸ васл, Бобур,
Хар нечаки шоми ҳажр⁹ йиғлой.

¹ **Худнамо** — шухратпаст.

² **Худрой** — ўжар, қайсар.

³ **Беранг** — туссиз.

⁴ **Бепой** — оёксиз; юра олмайдиган.

⁵ **Жо қилибтур** — жойлашган.

⁶ **Хазор** — минг.

⁷ **Ағёр** — рақиб, ёт.

⁸ **Субх** — тонг, эрталаб.

⁹ **Хажр** — айрилиқ.

Фунчадек күнглум менинг гулзор майли қилмағай,
Фам била бутган¹ күнгүл гулгашт² ила очилмағай.

Ранга-ранга³ тулларингни, боғбон, арз⁴ этмаким,
Тах-батах⁵ қонлиғ күнгүл гул орзусин қилмағай.

Йўктур улким, гул юзунгдин айру боксам гул сари,
Фунча янглиғ күнглума юз хори⁶ фам санчилмағай.

Оразу⁷ каддингни таъриф⁸ этсалар юз йил, ҳануз,
Эй юзи гул, сарвқад, юздин бири айтилмағай.

Сендин айрилдим эса, бўлди насибим хори фам,
Сендин, эй гул, әмди Бобур бир замон⁹ айрилмағай.

¹ **Б у т г а н** — униб-ўсган.

² **Г у л г а ш т** — гул сайри.

³ **Р а н г а-ранга** — ранг-баранг, хар хил рангдаги.

⁴ **А р з** — кўрсатмоқ.

⁵ **Т а х-батах** — қатма-қат, қаватма-қават.

⁶ **Х о р** — тикан.

⁷ **О р а з** — юз, чехра.

⁸ **Т а ъ р и ф** — мактамоқ.

⁹ **З а м о н** — лаҗза.

Гаҳи соғин¹, не бўлди, зорларни,
Унутмағил бурунғи ёрларни.

Сени кўрмай, йироқдин зор бўлдим,
Бирор ёд эт йироқдин зорларни.

Юзунгдин айру мен хор², эй азизим,
Киши гулдин айирмас хорларни³.

Кўзунг беморимен, мендин юмуб кўз.
Яна оғритмағил беморларни.

Санга бир йўл етар фикриадурмен,
Унутма бир йўли афгорларни⁴.

Санга кўнглумни олдурдум, жаҳонда
Кўрубмен гарчи кўп дилдорларни.

Сиҳи⁵ қадларға, Бобур, ошиқ ўлсанг,
Бурунрок кўзлагайсен дорларни.

¹ Соғин — эсла, эслаб қўй.

² Хор — хўрланган.

³ Хор — тикан.

⁴ Афгор — эзилган.

⁵ Сиҳи — тик, адл.

Зұхд¹ кетти әса, қарам² қилди,
Ишқ келди-ю, мұхтарам³ қилди.

Ул алиф бўйлуқ ойнинг ишқи
Мени олам арам⁴ қилди.

Кўзиу зулфу оғзи фурқатида⁵
Фалак охир мени адам⁶ қилди.

Кўнглум ўртанди ҳар дам охимдин,
Магар ул ел бу ўтни дам қилди?⁷

Қоши ёлар жафосидин бу чарх
Менинг отимға ўқ рақам қилди.⁸

Чанги ғамдин қутулмади Бобур,
Нечаким, нола зеру⁹ бам¹⁰ қилди.

¹ Зұхд — тоат-ибодат, пархезгорлик.

² Қарам — яхшилик.

³ Мұхтарам — азиз, хурматли.

⁴ Алам — байрок; машхур.

⁵ Фурқат — айрилик.

⁶ Адам — йўқ, йўқлик.

⁷ Дам қилди — пүфлади.

⁸ Рақам қилди — ёэди.

⁹ Зер — мусиқийда паст товуш (оҳанг).

¹⁰ Бам — мусиқийда баланд товуш (оҳанг).

Ё¹ қошинг янглиғ әгилган жисми зоримниму дей?
Ё² сочингдек тийра³ бўлғон рўзгоримниму дей?

Кундуз ўлса, тунгача айтайму бепоён⁴ ғамим,
Кеча бўлса, тонғға дегру⁵ холи зоримниму дей?

Хажри котил бирла кўнглум холатинму шарҳ этай,
Дарди муҳлик⁶ ичра жони бекароримниму дей?

Телбаю мадхушу⁷ бехуд, дема, ким қилди сени,
Лаъли⁸ майгун⁹, сўзи мул¹⁰,
кўзи хуморимниму дей?

Бобур, ул ойнинг қуёшдек орази ҳижронида¹¹
Тонғға дегру ҳар кеча юлдуз саноримниму дей?

¹ Ё – 1. Камон. 2. Эски ёзувлари ўрдаксимон “ё” харфи.

² Ё – ёки.

³ Тийра – коронғи.

⁴ Бепоён – поёнсиз, сўнгсиз.

⁵ Дегру (тегру) – кадар.

⁶ Муҳлик – ҳалокатли.

⁷ Мадхуш – бехуш, хушсиз.

⁸ Лаъл – мажозан: лаб.

⁹ Майгун – майранг, алвон.

¹⁰ Мул – май.

¹¹ Ҳижрон – айрилиқ.

Кўрмагай эрдим жамоли оламоро¹, кошки,
Бўлмағай эрдим бори² оламға расво, кошки.

Ишқ бодининг ниҳоли — ғам, бари³ —
хирмон⁴ эмиш,
Килмағай эрдим бу гулшанни тамошю, кошки.

Килмағай эрди кўнгул ишқин ҳавас, бал⁵, тилга ҳам
Кечмагай эрди анингдек лафз⁶ асло, кошки.

Коши ёлар кўйида⁷ умри шариф⁸ этгунча сарф,
Килғай эрдим масжиду меҳроб аро жо⁹, кошки.

Ихтиёр эт ўзга иш, Бобурки, ҳосил бўлмағай
Ишқу васлу айш ила ишраттин илло¹⁰, кошки.

¹ Оламоро — олам безаги.

² Бори — барча, ҳамма.

³ Бар — ҳосил, самара.

⁴ Хирмон — маҳрумлик, бенасиблик.

⁵ Бал — балки.

⁶ Лафа — сўз.

⁷ Кўйи — манзил.

⁸ Шариф — азиз.

⁹ Жо — ўрин, манзил.

¹⁰ Илло — ўзга, бошка.

Ёз¹ бўлди-ю, бўлди яна жаннат киби ёзи²,
Хуш ул кишиким, айш ила ўтгай кишу ёзи.

Дутора³ уни айшу фароғатни берур ёд,
Мутрибқа⁴ қулок тутки, не дер нағмада⁵ сози?

Чун қиблам эрур ёр — қилай қошида сажда,
Носих⁶ сўзини найлай, эмас сўзи намози.

Бу телбаю мадхуш⁷ дилу жонға не хуштур,
Гаҳ қаҳру итоби⁸ била, гаҳ ишваю нози.

Тут муғтанам⁹ ул ёрни, Бобурки, жаҳонда
Махмуд¹⁰ ким эрди, не киши эрди Аёзи?¹¹

¹ Ёз — бахор.

² Ёзи — дашт, чўл.

³ Дутора — дутор.

⁴ Мутриб — чолгучи.

⁵ Нағма — куй, оҳанг.

⁶ Носих — насиҳатчи.

⁷ Мадхуш — бехуш.

⁸ Итоб — ғазаб.

⁹ Муғтанам — ғанимат.

¹⁰ Махмуд — Султон Махмуд Фаизавий, машҳур подшоҳ.

¹¹ Аёзи — Султон Махмуд Фаизавийнинг вазири.

Деманг ўқини танимға балои жон келди,
Хаётсиз баданимға ўқи равон¹ келди.

Хаёт суйини қўйким, лабидин олдим ком²,
Бор, эй Хизрки, манга умри жовидон³ келди.

Сипехри⁴ қўйини⁵ қўк эврулур⁶ келиб ҳар кун,
Не ердуур буки, рифъаттин⁷ осмон келди.

Хуш улки, бир кипи кўзум йўлида эрканда,
“Севинчи!” — деб югуруб етсаким: “Фалон⁸ келди!”

Фирок⁹ аро ўларимда етишти ул жонон,
Худоға шукр қиласким, ўлар замон келди.

Адам¹⁰ йўлиға кўнгул кирди ишқ доғи била,
Бу йўлдин ўтмади ҳар кимки, бенишон¹¹ келди.

Фарофат¹² истар эсанг, бўл жарида¹³, эй Бобур —
Ки, жону танға ғаму тусса хонумон¹⁴ келди.

¹ Равон — жон; қон.

² Ком — исталган нарса.

³ Жовидон — мангулик, абадий.

⁴ Сипехр — осмон.

⁵ Кўй — манзил.

⁶ Эврулур — айланади.

⁷ Рифъат — юксаклик.

⁸ Фалон — фалончи.

⁹ Фирок — айрилик.

¹⁰ Адам — йўқлик.

¹¹ Бенишон — белгисиз, нишонсиз.

¹² Фарофат — эмин-эркинлик.

¹³ Жарида — бўйдоқ.

¹⁴ Хонумон — оила.

Бошда гар йўқтур жалолат¹ гавҳаридин афсаре²,
Ёнима басдур³ мазаллат⁴ туфроғидин бистаре⁵.

Киргали кўксум аро кўнглум иши қуймакдуур,
Мен нечук қуймайки, кўксум ичра бордур ахгаре⁶.

Сабру хушу ақлу динимни олибтур, найлайин,
Сарвқадде, гулрухе⁷, райхонхате⁸, насринбаре⁹.

Кирпикидек ханжарин эл кўксига кўрган замон,
Кўзума ҳар киприкин, ё Рабки, қилғил ханжаре!

Абрашини¹⁰ елдуруб етгач йикилдим, дўстлар,
Оҳким, умрум дарахтини йиқитти сарсаре¹¹.

Ганжи хуснида кўрунг зулфи била гулгунасин¹²,
Гўйё ўт солди ҳар ён ганж¹³ узра аждаре.

¹ Жалолат — буюклиқ, улуғлик.

² Афсар — тож.

³ Бас — кифоя, етарли.

⁴ Мазаллат — хорлик, хўрлик.

⁵ Бистар — тўшак.

⁶ Ахгар — чўғ, лакка чўғ.

⁷ Гулруҳ — гул юзли.

⁸ Хат(т) — устки лабдаги майин туклар.

⁹ Насринбар — оқбадан.

¹⁰ Абреш — от (хайвон).

¹¹ Сарсар — қаттиқ шамол.

¹² Ганж — хазина.

¹³ Гулгуна — элик.

Хажр шомидин менинг қон ютмоғимни ёд этинг,
Чексангиз¹⁴ ул нозанин бирла сабухий¹⁵ соғаре¹⁶.

Хар нечуктур умрни, Бобур, хүш үткармак керак —
Ким, бу бейт кун умр ғамгин бўлғали килмас гари¹⁷.

¹⁴ Ч ексангиз — ичсангиз.

¹⁵ С абухий — тонги майхўрлик.

¹⁶ Соғар — қадаҳ.

¹⁷ К илм а с гари — кираси эмас, арзимайди.

Биҳамдиллахки¹, ул гулда² вафодин бор эмиш бўе³,
Жафо таркин килур эрмиш яна турки жафожўе⁴.

Қадам ранжа қилиб, бошимға келгайму
дебон ул ой⁵,
Тутубмен пойи деворе, қилиб маскан сари кўе⁶.

Сочинг белингча-ю, белинг доғи сочинг
киби борик⁷,
Латофат ичра йўқ фарқи бу иккининг сари мўйе⁸.

Муяссар бўлса, билгилким, бори оламдин ортуқдур
Кабобею майи нобею⁹ маҳтобею¹⁰ маҳрўе¹¹.

Эшииттим, илтифот айлаб демишсен:
“Кимдуурур Бобур?”
Фақире, номуроде¹², бесарупое¹³, дуогўе¹⁴.

¹ **Биҳамдиллах** – Оллохга мактovлар бўлсин.

² **Гул** – бунда севимли ёр назарда тутилади.

³ **Бўй** – хид, ис; заррacha.

⁴ **Турк и жафожў** – жафокор гўзал.

⁵ **Ой** – маҳбуба.

⁶ **Сари кўй** – манзил боши.

⁷ **Борик** – ингичка.

⁸ **Сари мўё** – кил учича.

⁹ **Ноб** – тоза, тиник.

¹⁰ **Маҳтоб** – ойдин.

¹¹ **Маҳрўй** – ой юзли.

¹² **Номурод** – баҳтсиз.

¹³ **Бесарупое** – бир бечора, бир бояқиш.

¹⁴ **Дуогўе** – бир дуо килувчи.

Туно кун бирла бу тун мажлиси¹ асру² хуш эди,
Мажлис ахли бори дилхоҳу³ бори дилкаш эди.

Борининг сўзи эди хўбу⁴ латифу рангин⁵,
Не паришону⁶ не бемаънию не чирмаш⁷ эди.

Яхши май йўқ эди-ю, нашъаи⁸ май яхши эди,
Ноҳуш⁹ эл йўқ эди-ю, асру ҳавои хуш эди.

Бори ахбоб¹⁰ эди хозир, бори асбоб эди жамъ¹¹,
Созу хонанда¹² била нуклу¹³ майи беғаш¹⁴ эди.

Гоҳ пурханда¹⁵ эди эл, басе¹⁶ сархушлуктин,
Мастлиғидин яна гоҳ эл кўзи тўла ёп эди.

¹ М а ж л и с – базм.

² А с р у – жуда.

³ Д и л х о ҳ – кўнгил тортадиган.

⁴ Х ў б – яхши.

⁵ Р а н г и н – ажойиб.

⁶ П а р и ш о н – ҳавои.

⁷ Ч и р м а ш – аччиқ-тизиқ.

⁸ Н а ш ъ а – кайф.

⁹ Н о ҳ у շ – ёқимсиз.

¹⁰ А х б о б – дўстлар.

¹¹ Ж а мъ – тайёр, хозирланган.

¹² Х о н а н д а – хофиз.

¹³ Н у қ л – газак.

¹⁴ Б е ғ а ш – қуйқасиз.

¹⁵ П у р х а н д а – кўп куладиган.

¹⁶ Б а с е – жуда.

Барча таъзим қилиб бир-бирини маston¹⁷,
Гоҳ бошта оёқ эрди, гоҳ оёқта бош эди.

Тун яримиғача бу навъ¹⁸ эди-ю, ондин сўнг
Мажлис ахлининг иши хар сориға таркаш эди.

Мен иликдин бориб¹⁹ эрдим,
тутуб илгимни²⁰ бирор —
Мени уйғотди, кўз очтим эса, ул маҳваш²¹ эди.

Тортиб илгини, қучуб бўйнини, оғзини ўпуб,
Тонгғача ўйнамок иш эрди, не хуш ўйнаш эди.

Бобур ар ҳарза²² деди, мажлис эли, айб этманг,
Карам айланг, ани маъзур тутунг, сархуш эди.

¹⁷ **М а с т о н а** — мастларча.

¹⁸ **Б у н авъ** — бундай, шу йўсинда.

¹⁹ **И л и к д и н б о р м оқ** — маст-аласт.

²⁰ **И л г и м** — кўлим.

²¹ **М а ҳ в а ш** — ойдай гўзал.

²² **Х а р з а** — сафсата.

Ёз¹ фасли, ёр васли, дўстларнинг сухбати,
Шеър баҳси, ишқ дарди, боданинг² кайфияти.

Ёз фаслида чоғир³ ичмакнинг ўзга холи бор,
Кимга бу напъя⁴ мұяссар бўлса, бордур давлати.

Ишқ дардини чекиб, ҳар кимки топса васли ёр,
Ул замон бўлғай унут юз йилғи хижрон⁵ шиддати.

Дўстларнинг сухбатида не хун ўлғай баҳси шеър,
То билингай ҳар кишининг табъи⁶ бирла холати.

Гар бу уч ишни мувофиқ топсанг ул уч вақт ила,
Мундин ортуқ бўлмағай, Бобур,
жаҳоннинг ишрати⁷.

¹ Ёз — баҳор.

² Бод а — май.

³ Чоғир — май, мусаллас.

⁴ Напъя — кайф.

⁵ Хижрон — айрилиқ.

⁶ Табъи — истебоди.

⁷ Ишрат — роҳат-фароғат.

Ул аҳд ила паймон¹ қани, эй ёр, не бўлди?
Ул лутф² ила эҳсон қани, эй ёр, не бўлди?

Кеттим мени ҳайрон эшигингдин, демадинг хеч:
Ул телбай ҳайрон қани, эй ёр, не бўлди?

Юз кўрсатибон эл ичидан лутф этар эрдинг,
Ул лутфи намоён³ қани, эй ёр, не бўлди?

Сенинг сари борди кўнгул истаб топаолмон⁴,
Сенинг сари борғон қани, эй ёр, не бўлди?

Жонимға даво сўзунг эди, сўзламадинг, ох,
Жон дардига дармон қани, эй ёр, не бўлди?

Мундокму эди аҳдки, Бобурни унуттунг,
Ул аҳд ила паймон қани, эй ёр, не бўлди?

¹ Паймон — ваъда.

² Лутф — муруват.

³ Намоён — очиккаси, намойишкорона.

⁴ Топаолмон — тополмайман.

Шукрилиллах¹, айш² юзланди-ю, межнат³ қолмади,
Етти айёми висолу, шоми фурқат қолмади.

Юзланиб амину⁴ фароғат, гуссаю ғам бўлди дафъ,
Айшу ишрат келди-ю, ранжу⁵ машакқат қолмади.

Мехнати хижронки⁶, ондин чок-чок⁷ эрди кўнгул,
Бўлди роҳатқа мубаддал⁸, ул жароҳат қолмади.

Муртафеъ⁹ бўлғонда хижрон, кел, таваккуф¹⁰
қилмаким,
Интизорингни чекарга ўзга тоқат қолмади.

Васлинга еткурди даврон оқибат Бобурни, шукр,
Эмди* даврондин манга асло шикоят қолмади.

¹ Шукрилиллах — Оллохга шукур.

² Айш — роҳат-фароғат.

³ Межнат — машакқат.

⁴ Амин — дориломонлик.

⁵ Ранж — азоб.

⁶ Хижрон — жудолик.

⁷ Чок-чок — парча-парча.

⁸ Мубаддал — алмашинган.

⁹ Муртафеъ — бартараф.

¹⁰ Таваккуф — тўхташ.

* Эмди — энди.

Яна бир күэз ғамидин¹ хаста күрармен ўзни,
Яна бир зулғға вобаста² күрармен ўзни.

Лабининг ҳасратида зор топармен жонни,
Кўзининг фурқатида³ хаста күрармен ўзни.

Кўэидин ул коши ё гарчи мени солди йирок,
Лек⁴, ул ой⁵ кошида пайваста⁶ күрармен ўзни.

Зулфи занжирига то бўлди кўнгул вобаста,
Шукр, Бобур киби вораста⁷ күрармен ўзни.

-
- ¹ **Ф а м** — иштиёқ.
² **В о б а с т а** — боғлиқ, боғланган.
³ **Ф у р қ а т** — айрилик.
⁴ **Л е к** — лекин.
⁵ **О й** — маҳбуба.
⁶ **П а и в а с т а** — доим, хамиша.
⁷ **В о р а с т а** — кутулган.

Чаманда сарвни ўлтурғузубтуур юруши,
Киёмате күпорибтур от узра ўлтуруши.

Мени шикастани¹ қистаб, күнгүлни ғунча килур,
Кошини четмоғи² бирла тор оғзини буруши.

Сүруб ғамимни, таажжуб қилиб, лабин тишлар³,
Не хуштуур менга ирнини⁴ тишлабон сүруши.

Турага рақиб чиройин турш қилиб⁵ доим,
Тили чучук санамим, яхшидурму бу туруши?

Күрар рақибни доим, хаёл этар⁶ мени ғайр,
Не айлагай анга Бобурки, ғайрдур күруши.

¹ Шикаст — синик, синиккан.

² Четмоқ — чимирмоқ.

³ Лабтишламок — ҳайронлик, таажжуб.

⁴ Ирн — лаб.

⁵ Турагашкилиб — бужмайтириб; қовок үюб.

⁶ Хаёл этар — гумон килади.

Рубоийлар

Жоно¹, битигингки², бўлди марқум³ манга,
Меҳнат⁴ била ғамни қилди маъдум⁵ манга.
Кўргач ани гарчи шод бехад бўлдум,
Мазмуни, vale⁶, бўлмади маълум манга.

Не ишрату айш⁷ учун майи ноб⁸ манга,
Не тоат учун гўшаи⁹ меҳроб манга,
Не фисқ¹⁰ килурға бордур асбоб^{*} манга,
Не зоҳид ўлурға¹¹ тоқату тоб^{*} манга.

То бўлғали дилдор ўшал ой манга,
Холимни билиб, қилмади парвой манга.
Мен асрү^{*} харобу ёр кўп мустағний¹²,
Эй,вой манга,вой манга!

¹ Жон о — эй жонгинам!

² Битик — мактуб, хат.

³ Марқум — ёзилган.

⁴ Мехнат — машаккат.

⁵ Маъдум — маҳв, йўқотилган.

⁶ Вале — лекин.

⁷ Ишрату айш — кайфу сафо.

⁸ Ноб — тоза, тиник.

⁹ Гўша — жой, бурчак.

¹⁰ Фисқ — бузукчилик.

¹¹ Ўлурға — бўлишга.

¹² Мустағний — бепарво.

* Асбоб — “сабаб” сўзининг кўплик шакли: сабаблар, баҳоналар. Тоқату тоб — бардош ва чидам. Асрү — жуда, роса.

Хуш улки, кўзум тушти сенинг кўзунгга,
Бевосита ҳолимни десам ўзунгга,
Бермай сўзума жавоб ачиғланасен,
Килдинг мени муҳтоҷ чучук сўзунгга.

Аср¹ кўп эмиш журъату химмат сизга,
Рўзий² қилғай Худой нусрат³ сизга.
Мардоналиғингизни бори эл билди,
Раҳмат сизга, ҳазор⁴ раҳмат сизга!

То қилди мени фироқ⁵ аро ёд ҳабиб⁶,
Маҳжур⁷ кўнгулни айлади шод ҳабиб.
Гар васл мұяссар ўлмаса, нетай, эй Бобур,
Фарёд ҳабибу, оху фарёд ҳабиб!

¹ А с р у — жуда.

² Р ў з и й — насиб.

³ Н у с р а т — зафар.

⁴ Ҳ а з о р — минг.

⁵ Ф и р о қ — айрилик.

⁶ Ҳ а б и б — дўст.

⁷ М а ҳ ж у р — айрилик азобидаги.

Эй қомати сарву лаблари обихаёт,
Будур тилагимки, — еткамен васлингга бот¹
Хажрингда манга не сабр қолди, не сабот²,
Ё кел бу сориға, ё мени ўзунгга кот!³

Келди рамазону мен тақи⁴ бодапараст⁵,
Ийд ўлди-ю, зикри, май қилурмен пайваст⁶
Не рўзаю не намоз йиллар, ойлар;
Тун-кун маю маъжун⁷ била девонаю маст.

Бўлдум мени ошуфтаи⁸ хайрон мардуд⁹,
Килғил мададеки, бўлди имкон нобуд¹⁰
Дунё била уқбода¹⁰ ружуъум¹¹ сангадур,
Эй икки жаҳонни шаҳи Султон Махмуд!*

¹ **Б о т** — тез, дархол.

² **С а б о т** — чидам.

³ **Қ о т** — ёндоштири, қўшгин.

⁴ **Т а қ и** — яна, ҳамон.

⁵ **Б о д а п а р а с т** — майга ўч.

⁶ **П а й в а с т** — доим.

⁷ **М а ъ ж у н** — кайф берувчи модда.

⁸ **О ш у ф т а** — паришон.

⁹ **М а р д у д** — рад этилган.

¹⁰ **Н о б у д** — йўқолган.

¹¹ **У к б о** — бокий дунё; охират.

¹² **Р у ж у ъ** — интилиш, суюниш.

* Бобурнинг кариндолоти.

Мутрибки¹, унини ҳар киши гүш қилур²,
Жон бирла күнгулни зору мадхуш³ қилур.
Мақсуд недурки, элни ёд этганды,
Ул доирада бизни фаромуш⁴ қилур?

Душманники, бу дахр⁵ забардаст⁶ қилур,
Нахват⁷ майдын бир неча кун масть қилур.
Фам емаки, еткурса бошини күкка,
Охир яна ер киби они паст қилур.

Күзүнг бори соғларни⁸ масть этгусидур,
Фамзанг⁹ бори мастьларни паст этгусидур.
Күп зохиуды¹⁰ порсони¹¹ Бобур янглиғ
Лаълинг¹² ҳаваси бодапарааст¹³ этгусидур.

¹ М у т р и б — мусиқачи, чолручи.

² Г ў ш қилур — тинглайди.

³ М а д х у ш — бехум.

⁴ Ф а р о м у ш — унұтмол.

⁵ Д а х р — дүнә.

⁶ З а б а р д а с т — күчли, қудратли.

⁷ Н а х в а т — кибр, ғурур.

⁸ С оғ — хүшөр (масть әмас).

⁹ Ф а м з а — күз сузиш.

¹⁰ З о х и д — доимий тоат-ибодат қилувчи киши.

¹¹ П о р с о — пархездор, художүй.

¹² Л а ъ л и н г — лабинг.

¹³ Б о д а п а р а с т — майга ўч.

Ишлар бори кўнгулдагидек бўлғусидур!
Инъому вазифа¹ – бори буйрулғусидур!
Ул ғаллаю маҳмалки², деб эрдинг, бердим,
Махмалға бўю ғалладин уй тўлғусидур!

Ҳар кимки вафо қилса, вафо топқусидур!
Ҳар кимки жафо қилса, жафо топқусидур!
Яхши киши кўрмагай ёмонлик ҳаргиз,
Ҳар кимки ёмон бўлса, жазо топқусидур!

Бу телба кўнгулки, ишқ анинг судидур³,
Ахбобнинг⁴ ихтилоти⁵ мақсудидур.
Хижрон⁶ чекиб, ахбони ҳар кимки кўрар,
Хуш давлатию толеи масъудидур⁷.

¹ Вазифа – ойлик масш.

² Маҳмал – нарсалар, матолар.

³ Суд – фойда, наф.

⁴ Ахбоб – дўстлар.

⁵ Ихтилот – аралашмоқ, мулокотда бўлмок.

⁶ Хижрон – айрилик.

⁷ Масъуд – саодатли, баҳтиёр.

Хижрон қафасида жон куши дам¹ қиладур,
Фурбат² бу азиз умрни кам қиладур.
Не навъ³ битай фироку⁴ фурбат шархин —
Ким, күз ёши номанинг⁵ юзин нам қиладур.

Жисмимда иситма кунда маҳкам⁶ бўладур,
Кўэдин учадур уйку чу ахшам⁷ бўладур.
Хар иккаласи ғамим била сабримдек
Борғон сори⁸ бу ортадур, ул кам бўладур.

Ё Раб⁹, менда не яхши толеъ бордур —
Ким, бахти мутињю¹⁰ ёри тобеъ бордур.
Маъзур¹¹ тут ар васлингга кечрок етсам,
Не чора килай, озғина монеъ¹² бордур.

¹ Д а м — сиқилмоск.

² Ф у р б а т — ғариблик.

³ Н е навъ — қандай?

⁴ Ф и р о к — жудолик.

⁵ Н о м а — мактуб.

⁶ М а ҳ к а м — қаттиқ.

⁷ А х ш а м — оқшом.

⁸ С о р и — сайин.

⁹ Р а б (б) — Оллоҳ.

¹⁰ М у т и ъ — карашли, бўйсунувчи.

¹¹ М а Ҷ з у р — узрли, кечирилган.

¹² М о н е ъ — тўсик.

Хотирни баҳор фаслида гапт¹ оладур,
Күз нурини ранги лолаю дашт оладур.
Хуш улки, толаларда² юруб сайр этса,
Бу фаслдаким, латифу дилкаш толадур!

Эйким, күёш ул юзунг, ҳилол³ ул қоштур!
Пўлоддуур кўнглунгу, бағринг тоштур!
Номамга⁴ агар яхши жавобинг йўқтур,
Сўкмак била ёд айласанг ҳам хуштур!

Ҳажри⁵ аро орому қарорим йўқтур,
Васлиға етарга ихтиёрим йўқтур.
Кимга очайин розки⁶, йўқ маҳрами роз⁷,
Фам кимга дейинки, ғамгусорим⁸ йўқтур.

¹ Гапт — сайр.

² Тола — дала.

³ Ҳ и л о л — янги чиққан ой.

⁴ Н о м а — мактуб.

⁵ Ҳ а ж р — айрилик.

⁶ Р о з — сир.

⁷ М а ҳ р а м и р о з — сирдош.

⁸ Ғ а м г у с о р — ғамхўр.

Улким, анга илм ичра ғолиб йўқтур,
Дерларки, бери келурға роғиб¹ йўқтур.
Дедимки, бу сўз рост эмастур, негаким,
Толибни тилар андаки, толиб йўқтур.

Туз, оҳ, Захириддин Мухаммад Бобур,
Юз оҳ, Захириддин Мухаммад Бобур!
Сарриштаи² айидин кўнгулни зинхор
Уз, оҳ, Захириддин Мухаммад Бобур!

Кайфунгни чека-чека қорибтур Бобур,
Раҳм айлаки, ўзидин борибтур Бобур.
Норанж³ йиборди сенгаки, билгайсен.
Яъники, бу навъ⁴ сорғорибтур Бобур.

¹ Р оғи б — мойил.
² С ар ри ш т а — калаванинг учи.
³ Н о р а н ж — апельсин.
⁴ Б у навъ — шундай.

Бобур, неча бу дахр¹ мени зор айлар,
Сабримни каму, фамимни бисёр² айлар.
То дахрдуур, будур анинг расмиким,
Ойриб кишини азизидин хор айлар³

Киш бўлди-ю, бўлди борча тому тош⁴ қор,
Жамъияти бор кипига бордур хуш қор.
Бу қишида ёмон йўлу, паришон ҳолим,
Ё Раб⁵, мени яхшилиғ сори⁶ бошқор!

Арбоби ҳасад⁷ сўзига буттунг⁸ ўхшар,
Бегоналиғ авторини⁹ туттунг ўхшар.
Бир доғи¹⁰ соғинмадинг¹¹ бу фурсатта мени,
Мен ҳастани, эй ёр, унуттунг ўхшар¹²

¹ Даҳр — дунё.

² Бисёр — кўп.

³ Хорайлар — хўрлайди.

⁴ Тош — ташқари.

⁵ Раб(б) — Оллоҳ.

⁶ Сори — томон.

⁷ Арбоби ҳасад — ҳасадчилар.

⁸ Буттунг — ишондинг.

⁹ Автор — феъл-хўй.

¹⁰ Бир доғи — бирор марта ҳам.

¹¹ Соғинмадинг — эсламадинг.

¹² Ўхшар — ўхшайсан.

Васлингга кўнгул қиёссиз толибтур¹,
Хажринг² аро ихтиёрсиз қолибтур.
Муштоқлиғим шархини дей олмасмен,
Дийдоринга иштиёк кўп ғолибтур.

Эй боди сабо³, айла Хуросонға^{*} гузар,
Мендин дегил ул ёри паришонға⁴ хабар.
Неча сафар ўз кўнглунг учун қилғайсан,
Эмди бизинг учун айла бу ёнға сафар.

Кўпдин бериким, ёру диёrim йўқтур,
Бир лаҳзаю бир нафас қарорим йўқтур.
Келдим бу сори ўз ихтиёrim бирла,
Лекин боруримда ихтиёrim йўқтур.

¹ Т о ли б — талабгор, хоҳловчи.

² Х а ж р — жудолик.

³ Б о д и с а б о — тонг ели.

⁴ П а р и ш о н — ҳардамхаёл.

* Х у р о с о н — Амударёдан жакубдаги ўлка.

Киш гарчи замони манқалу оташтур¹,
Лекин бу шито² Хиндта күп дилкаштур.
Хангоми³ нишоту⁴ бодаи⁵ беғаштур⁶,
Май бўлмаса, маъжун⁹ доғи⁷ бўлса хуштур.

Аҳбобки, базмида гулистон хастур,
Йўқ лек алар базмида бизга дастур⁸
Гар сизда ҳузур бирла жамъият бор,
Юз шукр, бу жамъ бехузур⁹ эрмастур.

Юз шукр де, Бобурки, КаримиFaффор¹⁰,
Берди санга Синду Хинду^{*} мулки бисёр¹¹
Иссиқлиғиға гар сенга йўқтур токат,
Совуқ юзини кўрай десанг, Фазни^{*} бор¹².

¹ О т а ш — олон.

² Ш и т о — киш.

³ Ҳ а н г о м — пайт.

⁴ Н и ш о т — шодлик.

⁵ Б о д а — май.

⁶ Б е ғ а ш — қуйқасиз.

⁷ М а ъ ж у н — кайф берадиган модда.

⁸ Д оғ и — ҳам.

⁹ Д а с т у р — рухсат, изн.

¹⁰ Б е х у з у р — ҳузур-халоватсиз.

¹¹ К а р и м и Faффор — сахий кечирувчи (Оллох).

¹² Б и с ё р — кўп.

¹³ Б о р — 1 Боргин, 2 Мавжуд.

* Синд, Хинду — Бобур тақдиридаги юртлар.

Күнглумда ўту икки күзумда судур,
Мен хастага раҳм қилки, ҳолим будур.
Фам кундузию фирок¹ шоми янглиғ,
Тун-кун менга не қарору не уйкудур.

Бу ёғлиқим², “Боги жаҳон”* чөлиқдур,
Жон риштаси³ ҳар риштасига боғлиқдур.
Тан тори юзум олтунидектур сенсиз,
Кўр ул иккидин намуна бу ёғлиқдур.

Жисмимда иситма тобидин оташдур⁴,
Жонимға балою фусса бебаркашдур⁵
Кўп дард ила ғамдин манга нохушлук эди,
Сен сўрғали, эй ҳабиб⁶, кўнглум хушдур.

¹ **Фирок** — айрилиқ.

² **Ёғлиғ** — рўмол, дурра.

³ **Ришта** — ип, чилвир.

⁴ **Оташ** — ўт-олов.

⁵ **Бебаркаш** — ўлчовсиз.

⁶ **Ҳабиб** — дўст.

Девонима не рабту¹ не тартибдуур,
Не жадвалу² не лавху³ не тазхидбуур⁴
Гар санга йибордим ани, айб айламаким,
Девонингни тиларга тақрибдуур⁵

Ахбоб⁶, йиғилмоқни фароғат тутунгиз!
Жамъиятингиз борини давлат тутунгиз!
Чун гардиши⁷ чарх будуур, Тенгри учун,
Бир-бирни неча куни ғанимат тутунгиз!

Ҳажринг⁸ ғамидин оқибат ўлгум, қаро күз,
Юз ғуссаю андуҳ⁹ ила боргум¹⁰, қаро күз.
Васлинг била қилмадинг иложин, Бобур,
Мушкилки, фироқингда¹¹ тирилгум, қаро күз.

¹ Р а б т — боғланиш, изчиллик.

² Ж а д в а л — сахифада мати учун тўртбурчак жой ажратиш.

³ Л а в х — сахифа атрофини безаш.

⁴ Т а з ҳ и б — зархалламок.

⁵ Т а қ р и б — баҳона, восита.

⁶ А х б о б — дўстлар.

⁷ Г а р д и ш — айланиш.

⁸ Ҳ а ж р — айрилик.

⁹ А н д у ҳ — ғам, хафалик.

¹⁰ Б о р г у м — кетаман.

¹¹ Ф и р о қ — айрилик.

Озор ила неча гуфтугү¹ қилғайсиз?
Озурда² бўлурни жустужў³ қилғайсиз.
Мунчаки, кўнгулларга етишти озор,
Май бирла магарки шустушў⁴ қилғайсиз?

Ҳаммомки, то маскани жонона эмиш,
Анда парилар ҳусниға девона эмиш.
Ул худ паридур, борча мулозимлари ҳам,
Алқиссаки⁵, ҳаммом парихона эмиш!

Ҳусн ахлиға зору мубтало кўз эрмиш,
Жоним била кўнглумга бало кўз эрмиш.
Фаҳм айладим эмди, Бобуро, ишқ ичра
Кўзумни корортқон⁶ қаро кўз эрмиш.

¹ Г у ф т у г ў — сўзлашмок, гаплашмок.

² О з у р д а — озор чеккан.

³ Ж у с т у ж ў — изламок, кидирмок.

⁴ Ш у с т у ш ў — ювмолк.

⁵ А л қ и с с а — ровийликдаги якунловчи киритма.

⁶ К о р о р т қ о н — корайтирмок.

Ҳар ҳазки¹, ҳалойик андин айрилмас эмиш,
Ул ҳам мазасиу қадрини билмас эмиш.
Маъжуну² баситу³ бўзаю⁴ лутики⁵,
Бир журъа⁶ чоғир⁷ дурди⁸ ишин қилмас эмиш.

Бу хаста кўнгул эрди висолинг била хуш,
Жоним ҳам эрур сенинг жамолинг била хуш.
Хижрон⁹ ғами гарчи асрү¹⁰ ноҳуштур, лек,
Фикринг била шодмен, хаёлинг била — хуш.

Чун борди Худой раҳматига ул ёш,
Не фойда тўқмак ғами ҳижронида ёш.
Ул ёш ғами ҳижронида кўп ёш тўқтунг,
Бир ёшинг учун Худой берсун юз ёш!

¹ Ҳа з(з) — хузур-ҳаловат.

² М а ъ ж у н — кайф берувчи модда.

³ Б а с и т — кайф берувчи бир хил ичимлик.

⁴ Б ў з а — дон-дундан қилинадиган пивосимон ичимлик.

⁵ Л у т — ширин овқат.

⁶ Ж у р ъ а — қултум, ютум.

⁷ Ч оғ и р — май.

⁸ Д у р д — қуйка, қолдик.

⁹ Ҳ и ж р о н — жудолик.

¹⁰ А с р у — жуда.

Гар водийи ҳажринг¹ аро бўлдум ноқис²,
Айб айламаким, ҳодисаедур ҳодис³.
Қавми ажабе чоғирға⁴ қилди тарғиб,
Амри⁵ ажабе ҳажрға бўлди боис.

Эйким, бори шеър ахлиға сен хон янглиғ!
Шеъринг бори шеърларга султон янглиғ!
Мазмуни анинг хатти саводи⁶ ичра,
Зулмат⁷ аросида оби ҳайвон⁸ янглиғ!

Не ёр вафо қилғуси охир, не ҳариф⁹,
Не сайфу¹⁰ шито¹¹ қолғуси бокий, не ҳариф¹²
Юз ҳайфки, зоеъ ўтадур умри азиз,
Афсуски, ботил¹³ борадур умри шариф.

¹ Ҳ а ж р — айрилик.

² Н о қ и с — нуксонли.

³ Ҳ о д и с — содир бўлган.

⁴ Ч оғ и р — май.

⁵ А м р — иш.

⁶ С а в о д — кора ("асвад"дан). Ҳ а т и саводи — ёзув сиёхи.

⁷ З у л м а т — коронғилик.

⁸ О б и ҳ айвон — обиҳаёт.

⁹ Ҳ а р и ф — улфат.

¹⁰ С а й ф — ёз мавсуми.

¹¹ Ш и т о — қиш.

¹² Ҳ а р и ф — кара.

¹³ Б о т и л — бекор, бехуда.

Андин бериким, қасдим учун турди фирок¹,
Юз дарду аламни манга еткурди фирок.
Мени эшикингдин, нетайин, сурди фирок,
Кил чора, йўқ эрса, мени ўлтурди фирок.

Май таркини қилғали эрурмен ғамлиқ,
Бор тийра² кўнгулга ҳар замон дарҳамлиқ³
Ғам бирла фасурдалиқ⁴ ҳалок этти мени,
Май бирла әмиш шодлиғу хуррамлиқ⁵.

Олудаи⁶ юз туман маосий⁷ бўлмоқ,
Юз ранжу туман⁸ азоб хоси⁹ бўлмоқ.
Қўп яхши экин аҳли хираднинг¹⁰ кошида —
Ким, оғритибон атони осий¹¹ бўлмоқ.

¹ **Фирок** — жудолик.

² **Тийра** — коронги.

³ **Дарҳамлиқ** — паришонлик.

⁴ **Фарсудалиқ** — хорринник, эзилганлик.

⁵ **Хуррамлиқ** — хушвақтлик.

⁶ **Олуда** — булғанган.

⁷ **Маосий** — гуноҳлар.

⁸ **Туман** — ўн минг, беҳисоб.

⁹ **Хос** — мансублик.

¹⁰ **Аҳли хирад** — ақллилар, оқиллар.

¹¹ **Осий** — гуноҳкор.

Ким ёр анга илм, толиби илм¹ керак,
Үргангали илм толиби илм керак!
Мен толиби илму толиби илме йўқ,
Мен бормен илм толиби — илм керак.

Юзунг била лабларинг эрур гулу мулдек²,
Балким, юзунг оллида³ эрур гул қулдек.
Бобур киби ишқдин дам урмайдур⁴ эдим,
Эй гул, мени ишқинг айлади булбулдек.

Бобурни бурун маҳрами асрор⁵ эттинг,
Васлингға бериб йўл, ўзунга ёр эттинг,
Охир бординг⁶, доғи⁷ они зор эттинг,
Хижрон⁸ алами бирла гирифтор⁹ эттинг.

¹ Толиби илм — илм талабгори.

² Мул — май.

³ Оллида — ёнида, олдида.

⁴ Дам урмоқ — гапирмок, изхор қилмоқ.

⁵ Марҳами асрор — сирдош.

⁶ Бординг — кетдинг.

⁷ Доғи — хамда.

⁸ Хижрон — айрилиқ.

⁹ Гирифтор — мубтало.

Лутф эттинг-у, күнгүл била жон ўргаттинг,
Васлинг била, эй жону жаҳон, ўргаттинг.
Бу қотла¹ ёмонрок ўлса ҳолим сенсиз,
Айб айламатайсенки, ёмон ўргаттинг.

Хатинг² била күнглакингки, ирсол³ эттинг,
Қайғу била меҳнатимни⁴ помол⁵ эттинг.
Ул хат била хотиримни⁶ хурсанд айлаб,
Бу күнглак ила күнгулни хушхол эттинг.

Кўз шамъини ёрутқали маҳваш⁷ келдинг,
Сабр уйини куйдурғали оташ⁸ келдинг,
Қилдинг мени келганинг била миннатдор,
Рахмат сенга, яхши келдинту хуш келдинг!

¹ Қотла — дафъа.

² Хат — мактуб.

³ Ирсол — юбормок.

⁴ Меҳнат — машаккат.

⁵ Помол — оёқости, топталган.

⁶ Хотирим — таъбим.

⁷ Маҳваш — ойдай.

⁸ Оташ — олов.

Сенсиз неча ғам бирла малоле кўралинг,
Ҳажринг¹ неча бўлғуси, висоле кўралинг.
Ҳажрингда неча хаёл ила ўткаралинг,
Лутф айла-ю, келгилки, жамоле кўралинг!

Эйким, ясабон юзунгни хуршид² эттинг,
Фуркат³ аламини жонга жовид⁴ эттинг.
Мен сени дедим, сен ўзгани қилдинг ёд,
Навмид⁵ ўлғил⁶, чун мени навмид эттинг.

Ётларни, керакки, ошно кам қилсанг,
Хар кимки вафо қилса, жафо кам қилсанг.
Навмид бўлур борча вафодорларинг,
Гар шоҳ назаринг бирла вафо кам қилсанг.

¹ Ҳ а ж р — айрилик.

² Ҳ у р ш и д — қуёш.

³ Ф у р қ а т — жудолик.

⁴ Ж о в и д — абадий.

⁵ Н а в м и д — ноумид, умидсиз.

⁶ Ў л ғ и л — бўлгин.

Хижрон¹ аро ёд этиб, мени шод эттинг,
Маҳжур² күнгүлни ғамдин озод эттинг.
Не лутф эди, дей, хури паризод эттинг,
Түёки бузук Каъбани обод эттинг!

Хар ердаки гул бўлса, тикон бўлса, не тонг?³
Хар қандаки май дурди⁴ дон бўлса, не тонг?!
Шеъримда агар ҳазл, агар жид,⁵ кечурунг,
Яхши борида агар ёмон бўлса, не тонг?!

Хижрон ғамидин неча шикоят қилолинг,
Келгилки, висолдин ҳикоят қилолинг.
Тенгри ҳаки, бизни деб агар сен келсанг,
Кўнглунгдагидек лутфу иноят қилолинг.

¹ **Х и ж р о н** – айрилик.
² **М а ҳ ж у р** – жудолик.
³ **Н е тонг** – не ажаб?
⁴ **Д у р д** – қолдик, куйка.
⁵ **Ж и д(д)** – жиддий.

Келгилки, даме¹ ўлтурубон май ичолинг,
Дунё ғаму ранжидин замоне кечолинг.
Чун айшу нашот² лашкари саф тузди,
Эй меҳнату фусса хайли³, сизлар, сижолинг!⁴

Кўрдуңг, доги кўзунгга гирифтор⁵ эттинг,
Сўрдуңг, доги сўзунгга гирифтор эттинг.
Бу табъу камолинг била ўз бошинг учун,
Бошдин мени ўзунгга гирифтор эттинг.

Эй ёр, хазин кўнглумни ёд айламадинг,
Мехрингни кам айладинг — зиёд айламадинг.
Ё менда гунах бордур, унуттунг ё сен,
Оё, не жихатдурурки⁶, ёд айламадинг?

¹ Д а м е — бир ладза.

² Н а ш о т — хурсандчилик.

³ Х а й л и — тўдаси.

⁴ С и ж о л и н г — жўнанг.

⁵ Г и р и ф т о р — мубтало.

⁶ Ж и х а т — боис.

Ё қахру ғазаб бирла мени туфроқ қил!
 Ё баҳри¹ иноятынгда² мустағрак³ қил!
 Ё Раб⁴, сенгадур юзум — қаро, гар оқ қил,
 Хар навъ сенинг ризонг⁵ эрур, андоқ қил!

Ноз уйқусидин бирор замон ойилғил!⁶
 Гулдек кулуб, эй ғунчадаҳан⁷, очилғил!
 Күнглумни иликладинг⁸ чолиб чанг⁹, эй ёр,
 Чангингдадуур күнгүл — навозиш¹⁰ қилғил!

Доим соғиниб, күнгүлни ол, хуш қолғил!
 Раҳмат назарини менга сол, хуш қолғил!
 Нохуш эди буки, мен ёмон бордим, лек,
 Сен лолаъузор¹¹, яхши қол, хуш қолғил!

¹ **Б а х р** — дөнгиз.

² **И н о я т** — лутф-мархамат.

³ **М у с т ағ р а к** — ғарк.

⁴ **Р а б(б)** — Оллох.

⁵ **Р и з о н г** — розилигинг, истагин.

⁶ **О и л ғ и л** — уйғонгин.

⁷ **Д а х а н** — орыз.

⁸ **И л и к л а д и н г** — асир этдинг.

⁹ **Ч а н г** — 1 Мусиций асбоб. 2 Күл.

¹⁰ **Н а в о з и ш** — 1 Чалмоқ. 2 Алқамоқ.

¹¹ **Л о л а ъ у з о р** — лола юэли.

Эй ел, бориб ахбобка¹ номимни дегил!
Хар ким мени билса, бу паёмимни² дегил!
Мендин демагил гар унутулғон бўлсам,
Хар кимки мени сўрса, саломимни дегил!

Накқош, менинг холима тадбир этгил,
Бир ёғлиғ³ аро қашида⁴ таҳрир⁵ этгил.
Ул сафҳада мен хаёл қилғон янглиғ,
Ул ёрға мушкилимни такрир⁶ қилғил.

То қилғали зикр табъ⁷ номини кўнгул,
Вирд⁸ айлади табъ ахли қаломини⁹ кўнгул.
То ҳажр ғаму меҳнати таскин топкай,
Истайдурур ахбоб паёмини кўнгул.

-
- ¹ А х б о б — дўстлар.
² П а ё м — дарак, хабар.
³ Ёғ лиғ — рўмол, дурра.
⁴ Қ а ш и д а — рўмолга нақи солиш.
⁵ Т а ҳ р и р — чизмок.
⁶ Т а қ р и р — айтмоқ, ифодаламок.
⁷ Т а б ъ — кобилият, истеъдод.
⁸ В и р д — муттасил тақрорламок.
⁹ Қ а л о м — сўз, гап.

Ғавғода май иртико¹ қилмок мушкил,
Жонға күч ила азоб қилмок мушкил,
Бўлмай доғи масти хоб² қилмок мушкил,
Аҳбобдин ижтино³ қилмок мушкил.

Эй ёр, сенинг васлингга етмак мушкил,
Фархунда⁴ ҳадисингни⁵ эшиитмак мушкил,
Ишқингни доғи бир тараф⁶ этмак мушкил,
Бошни олибон бир сори кетмак мушкил.

То водийи ҳажрингда⁷ қилибмен манзил,
Сурат била гарчи айрумен мен бедил⁸,
Валлаҳки⁹, эй ёр, сенинг ёдингдин
Бир лаҳзаю бир замон эмасмен ғофил.

¹ Иртико – бирор нарса билан машғул бўлиш.

² Хоб – уйқу.

³ Ижтино – ўзини йироқ тутмок.

⁴ Фархунда – кутлув, табаррук.

⁵ Ҳадис – сўза, гап.

⁶ Бир тараф – бир ёқли, узил-кесил.

⁷ Ҳажр – айрилик.

⁸ Бедил – ошиқ, мафтун.

⁹ Валлаҳки – Худо ҳаки.

Жониға етишти түзү¹ тоғ бирла күнгүл,
Дардини тутатмас иситмө бирла күнгүл.
Фурбатда² ёёқ бирла бадан етмасдек,
Юз шукрки, тинчтур қулоғ бирла күнгүл.

Яксон³ караминг қошида мудбиру⁴ муқбил⁵,
Осон сенинг оллингда жамиъи мушкил.
Ё лутфу иноят онча қилким, күтарай,
Ё қахру ғазабни токатим борича қил.

Юз ҳамд⁶ ангаким, ҳамдин аниңг аҳли мақол⁷
Юз йил десалар тутатмаги амри⁸ маҳол.
Васфида хирад⁹ ожиз эрүр, нотика¹⁰ — лол,
Не навъ сифат қиласы — “жалла Жалол”¹¹

¹ Т у з — дапіт.

² Ф у р б а т д а — ғариблікда.

³ Я к с о н — бир хил, бирдай.

⁴ М у д б и р — балбахт.

⁵ М у қ б и л — баҳтли.

⁶ Ҳ а м д — мақтов.

⁷ А ҳ л и м а қ о л — адіблар, олимлар, сұхандонлар.

⁸ А м р — иш.

⁹ Х и р а д — акл.

¹⁰ Н о т и к а — нутқ.

¹¹ Ж а л л а Ж а л о л — құдрати улур.

Аъзою жавориҳингни¹ ҳозир қилғил,
Жон бирла кўнгул ҳозиру нозир² қилғил.
Ҳар лахза бир андишаю бир фикрни қўй,
Андишаю фикрингни борин бир қилғил.

Кўзунгдин эрур, назора қил, хасталигим,
Қошингдин эрур ғам била пайнасталигим³
Бошимни олиб кетгай эдим юз қотла⁴,
Бўлмаса эди сочингга дилbastалигим⁵

Сенинг била менки, ошнолиг қилдим,
Ишқингни ҳазин⁶ жонға балолиг қилдим.
Кўрмай-билмай мени вафосиз дебсен,
Мен сенга не навъ⁷ бевафолиг қилдим?

¹ Ж а в о р и х — бадан аъзолари.

² Н о з и р — караб турган.

³ П а й н а с т а — муттасил.

⁴ Қ о т л а — маротаба.

⁵ Д и л б а с т а — кўнгли боғлик.

⁶ Ҳ а з и н — мунгли.

⁷ Н е н авъ — қандай?

Күнглум тилаги висол эмиштук¹, билдим,
Ул васл дөғи² маҳол эмиштук, билдим.
Хар қандаки бўлса меҳрибондур, дер эдим,
Ул дөғи ғалат³ хаёл эмиштук, билдим.

Зулфиға кўнгул кўюб, паришон бўлдум,
Кўз олдурубон юзига, ҳайрон бўлдум.
Чин дей сенга, Бобуроки, ошиқлигда,
Хар неки қилиб эдим, пушаймон бўлдум.

Хуснунг сифатини эшитиб зор ўлдум,
Кўрмай сени ишқингга гирифтор⁴ ўлдум.
Сўрғилки, ғаминг фироқи⁵ бехол этти,
Кўргилки, кўзунг ҳажрида⁶ bemор ўлдум.

¹ Э ми ш т у к – экан.

² Д оғ и – ҳам.

³ Ғ а л а т – ҳато.

⁴ Г и р и ф т о р – мубтало.

⁵ Ф и р о қ – айрилик.

⁶ Ҳ а ж р – жудолик.

Хижронда¹, сабо, етти фалакка охим,
Гар ул сори борсанг, будуур дилхөдим².
Ким, арзи дуо ниёз³ ила қилғайсен,
Гар сүрса мен хастани Гулрух⁴, Мохим⁵.

Йиллар тилаб, ишни қобу⁶ сахлаб турдум,
Юз жаҳд⁷ била ишни мунга еткурдум.
Мардана бўл, эмди яхшидур иш келиши,
Тенгрига сени, элни сенга топшурдум.

Гар Руҳдам⁸ этса эрди оҳанги нағам⁹,
Мажлисда¹⁰ не хуэн¹¹ қолур эрди, не ғам.
То борғали Руҳдам бизинг мажлисдин,
Мажлис элига не рух колди-ю не дам.

¹ **Хижрон** — айрилик.

² **Дилхөд** — күнгли тилаган.

³ **Ниёз** — ёлбормок.

⁴, ⁵ **Гулруҳ, Мохим** — Бобурнинг завжалари.

⁶ **Қобу** — қўзламок; нишон.

⁷ **Жаҳд** — тири.

⁸ **Руҳдам** — Бобур саройи ҳофизи.

⁹ **Оҳангинағам** — ашула айтиш.

¹⁰ **Мажлис** — базм.

¹¹ **Хази** — мунг, хафалик, ғамгинлик.

Ўт солди кўнгулга ранжу бетоблигим,
Сув қилди бу хаста жонни беоблигим¹
Бу иккаласи агарчи бор мухлику² саъб³,
Лек ўлтурадур тонгғача бехоблигим⁴.

Эй гул, не учун қошингда мен хор ўлдум?
Юз меҳнату⁵ андух⁶ била ёр ўлдум!
Васлинг била бисёр⁷ севиндум аввал,
Хажринг⁸ била оқибат гирифтор⁹ ўлдум.

Юз номай¹⁰ иштиёқ таҳрир¹¹ эттим,
Юз навъ била васлинга тадбир эттим.
Маъзур тут, эй қуёшки, толеъ йўқидин
Васлинга етар маҳалда тақсир¹² эттим.

¹ **Беоблиг** — 1 Куруклик. 2 Чанқоқлик.

² **Мухлик** — ҳалокатли.

³ **Саъб** — ўта мушкил.

⁴ **Бехоблиг** — уйқусизлик.

⁵ **Меҳнат** — машққат.

⁶ **Андух** — ғам.

⁷ **Бисёр** — кўп.

⁸ **Хажр** — жудолик.

⁹ **Гирифтор** — мубтало.

¹⁰ **Нома** — мактуб.

¹¹ **Таҳрир** — ёзмоқ.

¹² **Тақсир** — хато, нуқсон.

Ёр ёғлиғидин¹ күнгүлни хурсанд эттим,
Рухум қушини тори² била банд эттим,
Күнглумни не навъ³ узай ўшал ёғлиғидин,
Жон рипитасини⁴ ториға пайванд эттим.

Бемехр⁵ деса эл сени, мен бутмас эдим⁶,
Харгиз бу сифатни сенга ёвутмас⁷ эдим.
Ноҳақ оғриб, мени унуттунг охир,
Валлоҳки⁸, сендин бу тамаъ⁹ тутмас эдим.

Ислом учун овораи ёзи¹⁰ бўлдум,
Куффору¹¹ хунуд¹² ҳарбсози¹³ бўлдум.
Жазм¹⁴ айлаб эдим ўзни шахид бўлмокка,
Алминнатуиллоҳки,¹⁵ ғозий¹⁶ бўлдум.

¹ Ёғлиғ — рўмол, дурра.

² Тори — толаси, или.

³ Не навъ — қандай?

⁴ Рипита — ип.

⁵ Бемехр — меҳрисиз.

⁶ Бутмас эдим — ишонмасдим.

⁷ Ёвутмок — яқинлаштиромок.

⁸ Валлоҳки — Худо ҳаки!

⁹ Тамаъ — умид.

¹⁰ Ёзи — дашт, чўл.

¹¹ Куффор — кофиirlар.

¹² Хунуд — хиндлар.

¹³ Ҳарбсоз — жанг қилувчи.

¹⁴ Жазм — Оллоҳга шукурки.

¹⁵ Алминнатуиллоҳ — Оллоҳга шукурки.

¹⁶ Ғозий — дин йўлидаги жанг музafferи, ғолиби.

Хар кунда юзунгни кўрмак эрур ҳавасим,
Хар кеча сочинг хаёлидур ҳамнафасим.
Исо дамидин руҳ берур жисмимга,
Сенинг соридин паём¹ келтурса насим²

Қотингда³ агар гуноҳ тоҳе қилдим,
Юз қотла⁴ надомат⁵ била оҳе қилдим,
Қилдим ёмону асрү⁶ табоҳе⁷ қилдим,
Лутфунг била сен кечур — гуноҳе қилдим.

Аҳбоб⁸ унумаса керак аҳди қадим⁹,
Еткурса керак хабар таҳи пайки¹⁰ насим.
Бобур, чу умид ила қилур арзи ниёз¹¹,
Шоядки, қабул айлагай табъи салим¹²

¹ Паём — дарак, хабар.

² Насим — шабада, ел.

³ Қотингда — хузурингда, ёнингда.

⁴ Қотла — маротаба.

⁵ Надомат — пушаймон.

⁶ Асрү — жуда.

⁷ Табоҳ — ҳароб, бузук.

⁸ Аҳбоб — дўстлар.

⁹ Қадим — аввалги, илк.

¹⁰ Пайки — хабарчи, злчи.

¹¹ Ниёз — илтижо.

¹² Салим — соғлом.

Бу олам аро ажаб аламлар кўрдум,
Оlam элидин турфа ситамлар кўрдум,
Ҳар ким бу “Вакоэъ”ни¹ ўкур, билгайким,
Не ранжу² не меҳнату³ не ғамлар кўрдум.

Юз шукр қилайки, ёна ошиқ бўлдум,
Оламға бўлуб фасона⁴, ошиқ бўлдум.
Яхши сўзунгу васфи жамолинг эшитиб,
Кўрмай сени ғойибона ошиқ бўлдум.

Ҳаммомки, қилдим, қўрунгизким, айём,
Ўхшатти анинг бори иши манга тамом.
Кўз ёшию кўнгул ўти бирла мендин
Гулчехралар истабон юрийдур ҳаммом.

¹ “Вакоэъ” — воқеалар. “Бобурнома”нинг асл номи.
² Ранж — азоб.
³ Мехнат — машаккат.
⁴ Афзун — ортиқ.

Ул юзи қүёшкі, бордур ойдин афзун¹,
Хусн ичра ул ой оллида хуршид забун²
То бир күн ул ойдин нанозиш топқай,
Күк доира бўлди-ю, жаложил³ ою кун.

Ишқинг йўлида фироқ⁴ ила нетгаймен?
Бир йўл кўрсатки, васлинга етгаймен!
Васлинг манга гар мұяссар ўлмас бўлса,
Бопшимни олиб бир сориға кетгаймен!

Васфингни неча улусдин⁵ эшитгаймен,
Не навъ⁶ қилиб висолинга етгаймен?
Гар васл мұяссар ўлмаса нетгаймен?
Бопшимни олиб қай сориға кеттгаймен?

¹ З а б у н — бечораҳол.

² Н а в о з и ш — алқамок.

³ Ж а л о ж и л — дойра шидироқлари.

⁴ Ф и р о қ — айрилик.

⁵ У л у с — ҳалқ.

⁶ Н е навъ — қандай?

Ул хатки, мен анда сени ёд этгаймен,
Күз оқида, кошки, завод¹ этгаймен.
Кирпиклардин анга қалам рост қилиб,
Күз қорасидин анга мидод этгаймен.

Бир гүшай бое ўлса-ю, сен бўлсанг-у мен,
Май қуйсоқ икимиз қадаҳ ичра бир ҳен².
Ондин сўнгра аёқ³ иликка⁴ олибон,
Сен тутсанг-у мен ичсам, мен тутсам-у сен.

Бекайдмену⁵ хароби сийм⁶ эрмасмен,
Ҳам мол йиғишитур лаим⁸ эрмасмен.
Қобулда иқомат⁹ этти Бобур дерсиз,
Андоқ демангизларки, муқим¹⁰ эрмасмен.

¹ Савод этмоқ — ёэмок.

² Мидод — сиёҳ.

³ Ҳен — муддат.

⁴ Аёқ — қадаҳ.

⁵ Илик — қўл.

⁶ Бекайд — бошвоксиз; эркин.

⁷ Хароби сийм — кумуш учун ўлиб-тириладиган.

⁸ Лайм — очофат, очкўз.

⁹ Иқомат — яшамоқ, бирор жойда яшаш.

¹⁰ Муқим — туркун.

Мехринг недурур — бурун чу бор, жавр — кейин,
Бефоида ишкинг ғамини неча ейин?
Холимни неча десам, демассен мени ёр,
Сен демасанг “Эй ёр!” мени, мен не дейин?!

Хажрингда¹ не қон қолдики, ютмайдурмен?
Кўз ёшини бир лаҳза қурутмайдурмен.
Дийдорингнинг ҳаққини, эй юзи қуёш,
Тенгри ҳаки, бир зарра унутмайдурмен.

Сен гулсену мен ҳақир² булбулдурмен,
Сен шуъласен, ул шуълаға мен қулдурмен.
Нисбат йўқтур, деб ижтинос³ айламаким,
Шаҳмен элга, vale⁴ сенга қулдурмен!

¹ Х а ж р — айрилиқ.

² Х а қ и р — шўрлик, бечора.

³ И ж т и н о б — тортиноқ.

⁴ В а л е — бирок.

Хатимни күруб, сўзумни чун билгайсен,
Келмакта бизга ел киби елгайсен.
Ихлосингни билиб йибордим қосид¹,
Раҳмат сенга, зинҳорки, бот² келгайсен!

Ул бордики³, ишрат орзу қилғайсен,
Ишрат тиlamакликta ғулу⁴ қилғайсен.
Чун айшу фароғ мумкин эрмас зинҳор,
Бобур, ғаму меҳнат била хў қилғайсен.

Аҳбобға⁶ хар хатки, савод этгайсен⁷,
Бизни доғи⁸ ул битикда⁹ ёд этгайсен.
Мақсадки, қосиди агар келса бу ёи,
Бир нома¹⁰ била кўнгулни шод этгайсен.

¹ **Қ ос и д** — хабар элтувчи, даракчи.

² **Б о т** — дарҳол, тез.

³ **Б о р д и** — кетди.

⁴ **Ғ у л у** — ғалва.

⁵ **Ҳ ў** — одатланмоқ.

⁶ **А ҳ б о б** — дўстлар.

⁷ **С а в о д этмоқ** — ёзмок.

⁸ **Д оғи** — ҳам.

⁹ **Б и т и к** — мактуб.

¹⁰ **Н о м а** — мактуб.

Хижронда¹ соғиниб, мени шод этгайсен,
Мен хастани мухлис эътиқод этгайсен.
Бу хатни анинг учун битидим мунда,
Кўргач бу хатимни мени ёд этгайсен.

Неча менга жавр муттасил² қилғайсен?
Мехринг йўқу неча мунфаил³ қилғайсен?
Жаврингни кўруб, меҳрни кўрмай кеттим,
Гар кўрсаму кўрмасам биҳил⁴ қилғайсен.

Раҳмингни кўнгул тилар — анго қилғайсен,
Захмингни кўнгулга бехато қилғайсен.
Тил ики алиф кўксума, наъл⁵ ўртадаким,
Кўнглум тиларин ҳаққин адo қилғайсен.

¹ Хижрон — айрилик.

² Муттасил — узлуксиз.

³ Мунфаил — хижолат.

⁴ Биҳил — кечирмок.

⁵ Наъл — янги ойсимон тамға.

Хуш улки, келиб ёнимда ўлтурғайсен,
Ё бир нафас оллимда келиб турғайсен.
Оғзингә ўпар сўзин битий олмасмен¹,
Борғон кишидин оғиз сўзин сўркойсен.

Давлат била шоду шодмон бўлғойсен,
Шавкат била машхури жаҳон бўлғойсен.
Кўнглунгдагидек дахр² аро ком суруб³,
Бу дахр боринча Комрон⁴ бўлғойсен.

Эйки, олам шаҳлари шоҳи сенсен!
Бевосита манзури Илоҳи сенсен!
Сен борсен, кимга элтай, эй шоҳ, паноҳ,
Чун борча жаҳон эли паноҳи сенсен!

¹ **Б и т и й олмасмен** — ёзолмайман.

² **Дахр** — дунё.

³ **К о м суриб** — баҳтли бўлиб.

⁴ **К о м р о н** — 1 Бобур ўғлиниң исми. 2 Баҳтиёр.

Зинҳорки, дўстлукни унутмағойсен,
Тукқонлигдин¹ кўингулни совутмағойсен.
Ётлар била душман тарафин гар тутсанг,
Тукқонлигу дўстлуғ тамаъ² тутмағойсен!

Эйки, ёролиғ³ жисмима марҳам⁴ сенсен,
Мажруҳ⁵ кўнгулға ништар ҳам сенсен.
Гаҳ шоду гаҳи ғамгин⁶ эсам, айб этма —
Ким, боиси шодмонлиғу ғам сенсен.

Жонимда менинг ҳаёти жоним сенсен,
Жисмимда менинг рухи равоним⁷ сенсен.
Бобурни сенингдек ўзга йўқ ёри азизи,
Алқиссаки⁸, умри жовидоним⁹ сенсен.

¹ Тукқонлиғ — туғишганлик, қариндошлиқ.

² Тамаъ — умид.

³ Ёролиғ — яралик, жароҳатли.

⁴ Марҳам — малҳам, дори.

⁵ Мажруҳ — жароҳатли.

⁶ Ғамгин — ғамли.

⁷ Рухи равон — жон.

⁸ Алқисса — хуллас.

⁹ Жовидон — мангулик.

Эйким, манга мужда¹ бердинг ул жонондин,
Килдинг мени озод ғами ҳижрондин²
Бу муждани не навъ³ сифат қилгаймен,
Гүёки, хабар бердинг ўлукка жондин.

Даврон⁴ мени ўткарди⁵ сару сомондин⁶,
Ойирди мени бир йўли хонумондин⁷
Гах бошима тож, гах балойи таъна,
Неларки, бошимға келмади даврондин⁸!

Сўз сўргали лаъли⁹ нуктадонинг⁹ топмон¹⁰,
Юз суртгали ул остонинг топмон.
Беному нишонлиғ истасам, не тонгким¹¹,
Номингни эшиздим-у, нишонинг топмон.

¹ М у ж д а — хушхабар.

² Ҳ и ж р о н — айрилик.

³ Н е навъ — қандай?

⁴ Д а в р о н — замон.

⁵ У т к а р д и — бу ерда: маҳрум килди.

⁶ С а р у с о м о н — давлатмандлик на саломатлик.

⁷ Х о н у м о н — уй-жой (жиҳоз, оила аъзолари билан).

⁸ Л а ъ л — лаб маъносида.

⁹ Н у к т а д о н — маъноли сўзлар айтувчи.

¹⁰ Т о п м о н — тополмайман.

¹¹ Н е т о н г — не ажаб?

Ахбоб¹ йигинидин неча қолғоймен,
Үзүмни нетиб ул ароға солғоймен?
Борсам дағи анда меҳмон касратидин²,
Маълум эмаски, ер топа олғоймен.

Эл сухбатиники, орзу қилмишмен,
Не хушлуг ила бу гуфтугү³ қилмишмен.
Ишрат била айшни не иш қилғоймен,
Менким, ғаму меҳнат била хў⁴ қилмишмен.

То тарки маноҳию⁵ шароб этмишмен,
Нафсимға Худой учун азоб этмишмен.
Тавба эшиги ҳануз очук эрди,
Бу тавбада бир нима⁶ шитоб этмишмен.

¹ А х б о б — дўстлар.

² К а с р а т — кўп, кўпчилик.

³ Г у ф т у г ў — сўзлашув.

⁴ Х ў — одат.

⁵ М а н о ҳ и — манъ қилинган нарсалар.

⁶ Б и р нима — бироз.

Май таркини қилғали парипондурмен,
Билмөн¹ килур ишимнию хайрондурмен.
Эл барча пушаймон бўлур-у, тавба килур,
Мен тавба қилибмен-у, пушаймондурмен.

Ишқинг мени қилди асру² шайдо, нетайин?
Оlam элига айлади расво, нетайин?
Жонимни фидо қилиб санга, андин сўнг,
Дерменки, сени жон этай, аммо, нетайин?

Васлингни тилаб неча, сабодин³ билайин,
Келгилки, қуюндеқ бошингга эврулайин⁴.
Гар келмасанг, истасанг мени хидматингга⁵,
Бошимни қадам қилиб, қадамга келайин.

¹ **Б и л м о н** — билмайман.

² **А с р у** — жуда.

³ **С а б о** — тонг ели.

⁴ **Э в р у л а й и н** — айланай.

⁵ **Х и д м а т** — хизмат.

Ишқ ишини боштин яна бунёд этайин,
Ишқинг ғами бирла хотирим шод этайин.
Дебсенки, унутма мени хижрон¹ аро, вой,
Сени унутуб, не кипини ёд этайин?!

Ёринг сенинг илохий “Таборак”* бўлсун!
Душманларингга туъма² палорак³ бўлсун!
Мулкунгда фароғат била хонликлар қил,
Мулкунг била хонлиғинг муборак бўлсун!

Бесабрмену бесару сомондурмен⁴,
Бир ғамзададурмену⁵ паришондурмен.
Не диннинг ишин қилдим-у, не дунёнинг,
Ё Раб⁶, нетай, ўз ишимга хайрондурмен.

¹ **Хижрон** — айрилиқ.

² **Туъма** — овқат.

³ **Палорак** — қилич.

⁴ **Бесару сомон** — бечораҳол.

⁵ **Ғамзада** — ғам адойи тамом қилган.

⁶ **Раб(б)** — Оллоҳ.

* **Таборак** — Куръон сураси номи.

Ул шүхки, билдурди вафодорлигин,
Тарк айлади гүёки ситамкорлигин¹
Лутф айлади — ёрликқа фармон берди,
Аъдо² била ёрдур, нетай ёрлигин?!

Сенинг била сўз муқаррар андоқ қилайн,
Оlamда сени мўътабар³ андоқ қилайн.
Тенгри ҳаки, бу хидмат агар сен қилсанг,
Хар навъки, кўнглунг тилар — андоқ қилайн.

Нисён⁴ қаламин неча менга сургайсан,
Вақт ўлдики, ҳажр номасин⁵ бургайсен.
Будур тилагим — хатимни чун кўргайсен,
Албатта, ўзунгни манга еткургайсен!

¹ С и т а м к о р л и г и — золимлик.

² А ъ д о — ёв.

³ М ў ғ т а б а р — обрўли.

⁴ Н и с ё н — унутмок.

⁵ Н о м а — мактуб.

Ё Раб¹, манга тунд бўлди шоҳим, билмон,
Кўз ёшидин ўзга узроҳим² билмон.
Бир ҳам назар этмас, эътиқодимни билур,
Хар лаҳза итоб³ этар, гуноҳим билмон.

Кечрак келасен, бу хастадин тўйдунгму?
Дил сафҳасидин ҳарфи вафо йуйдунгму?⁵
Номусу ўёт керак, уй⁶, от сахлдуурп⁷,
Юз қўй учун ул эшикка юз қўйдунгму?

Фам хонаси сори гузар⁸, эй жон, қилма!
Ишрат уйини кулбай аҳзон¹⁰ қилма!
Зулфунг киби кўнглумни паришон айлаб,
Лаълинг¹¹ киби бағримни тўла қон қилма!

¹ Р а б(б) — Оллоҳ.

² У а р х о ҳ — узр сўраш.

³ И т о б — ғазаб.

⁴ Б и л м о н — билмайман.

⁵ Й у й д у н г м у — ювдингми?

⁶ У й — корамол.

⁷ С а ҳ л — осон топилади.

⁸ Г у з а р — ўтмоқ, бормоқ.

⁹ И ш р а т — шодлик.

¹⁰ К у л б а и аҳзон — ғамхона.

¹¹ Л а ъ л — лаб.

Хар зулфтин, эй күнгүл, паришон бўлма,
Хар юзга ҳам асрү¹ зору ҳайрон бўлма.
Мен сенга демонки, тарки ишқ эт, лекин,
Андоқ килким, сўнгра пушаймон бўлма!

Мунча мени зор, эй юзи хуршид², этма,
Фуркат³ аламини менга жовид⁴ этма.
Тенгридин агар сенинг умидинг бордур,
Тенгри учун, эй ой, мени навмид⁵ этма.

Давлатқа етиб, меҳнат элин унутма!
Бу беш кун учун ўзунгни асрү⁶ тутма!
Борғонни, кел эмди, ёд қилмай, эй дўст,
Бориш-келишингни лутф⁷ этиб, ўксутма!⁸

¹ А с р у — роса, жудаям.

² Х у р ш и д — қуёш.

³ Ф у р к а т — жудолик, айрилик.

⁴ Ж о в и д — абадий, доимий.

⁵ Н а в м и д — ноумид, умидсиз.

⁶ А с р у — жуда мағрур.

⁷ Л у т ф — илтифот.

⁸ Ў к с у т м а — камайтирма, озайтирма.

Хижрон¹ аро ёд этиб мени шод айла,
Мажур² кўнглумни ғамдин озод айла³
Бу хатни анинг учун битидим мунда,
Кўрган сойи⁴ хатимни мени ёд айла!

Кўз равшан эди сенинг жамолинг бирла,
Кўнгул хуш эди сенинг висолинг бирла.
Бас⁵ тийраю⁶ нохуш этти ҳажринг бизни,
Эмди қилалинг хў⁷ хаёлинг бирла.

Рухум яратиб эдинг латофат⁸ бирла,
Килдинг анга танни ҳамраҳ офат бирла.
Рухумни чу тан уйига келтурдунг пок,
Мундин нори элтма касофат⁹ бирла.

¹ **Хижрон** — айрилик, жудолик.

² **Мажур** — айрилика қолган.

³ **Озодайла** — кутқаргин.

⁴ **Сойи** — сайнин.

⁵ **Бас** — жуда, юят.

⁶ **Тийра** — ғамли.

⁷ **Хў** — одатланмоқ, кўниуммоқ.

⁸ **Латофат** — латифлик.

⁹ **Касофат** — гуноҳкорлик, осийлик.

Сен анда фарофу¹ айшу ишрат бирла,
Мен мунда хароб² ранжу³ меҳнат⁴ бирла.
Асрармен ўзум бирла сени накш килиб,
Хурсанд бўлурмен ушбу сурат бирла.

Нетгай киши бу фалак нифоқи⁵ бирла,
Этгай бу фалак оту сўроқи бирла.
Гаҳ тиргузадур висол айёмидин,
Гаҳ ўлтурадур шоми фироқи⁶ бирла.

Рафторию⁷ каддига равоним⁸ садқа,
Бир боқишиға икки жаҳоним садқа.
Оғзию белига буду нобудум⁹ сарф,
Кўзию лабига жисму жоним садқа.

¹ **Ф а р о ф а т** — хотиржамлик, роҳат-фарофат.

² **Х а р о б** — зор; озғин.

³ **Р а н ж** — кийналиш, азоб.

⁴ **М е ҳ н а т** — азоб-машакқат.

⁵ **Н и ф о қ** — макр, келишмовчилик.

⁶ **Ф и р о қ** — айрилиқ, жудолик.

⁷ **Р а ф т о р** — юрим.

⁸ **Р а в о н** — жон; кон.

⁹ **Б у д у н о б у д** — бору йўқ.

Бобур мутаважжих¹ ўлса Лангар^{*} сориға,
Килмас назаре бихишту² кавсар³ сориға.
Сендин тилагумдур мадад, эй шох Фиёс⁴,
Хар вақткы, азм⁵ айласам ҳар сориға.

Азм⁶ айла, сабо⁶, ет гули хандонимға,
Не тулки, қүёшдек моҳи⁷ тобонимға⁸.
Етгил дөғи иштиеқ ила Бобурдин,
Зинхор дегил салом тукқонимға⁹.

Келдим санга юз умид бирла, эй моҳ,
Лекин, бордим юзунгни күрмай, юз ох,
Ҳамсухбату ҳамрахни нетай бу йўлда?
Дардинг менга ҳамсухбату ишқинг ҳамроҳ¹⁰

¹ Мутаважжих — жўнамок, йўлга тушмок.

² Бихишт — жаннат.

³ Кавсар — жаннатдаги ҳовуз.

⁴ Азм — йўл олмок, жўнамок.

⁵ Азм — жўнамок, бормок.

⁶ Сабо — тонги ел, сарин ел.

⁷ Моҳ — ой.

⁸ Тобон — порлоқ.

⁹ Туккон — туғишган, кариндош.

¹⁰ Ҳамроҳ — йўлдош.

^{*} Лангар — Хуросондан Хиндистонга борадиган йўлдаги
“Лангари Мир Фиёс” васф этилган. Шоҳ Фиёс —
Афғонистондаги Фурийлар сулоласи вакили Султон
Фиёсиддин Фурий. (Масъул муҳаррир).

Не хеш¹ мени хушлар-у, не бегона,
Не ғайр² ризо мендину, не жонона.
Хар нечаки яхпилиқта қилсам афсун³,
Халқ ичра ёмонлиғ била мен афсона⁴

Бу дахр⁵ аро гар әхтимоли бўлса,
Мендек сенга ёри лоуболи⁶ бўлса.
Ул ёр басе⁷ нозику, йўқ менда адаб,
Мендин, не ажаб, агар малоли бўлса.

Ёр улдурким, шеърға майли бўлса,
Нетгай киши шеър ғайр⁸ хайли⁹ бўлса?!
Ағёрнинг¹⁰ озорини хар ҳол била
Чеккаймен, агар ёр туфайли бўлса.

-
- ¹ **Хеш** — қариндош.
² **Ғайр** — ўага, бегона, ёт.
³ **Афсун** — сўз, гап, панд-насихат.
⁴ **Афсона** — гап-сўз; машхур, таниғлиқ.
⁵ **Дахр** — олам, дунё.
⁶ **Лоубол** — бепарво, локайд.
⁷ **Басе** — жуда, ўта.
⁸ **Ғайр** — ёт, бегона.
⁹ **Хайл** — гурух, давра.
¹⁰ **Ағёр** — бегона, ёт.

Дунё бориси манга мусаххар¹ бўлса,
Уқбода² доғи³ Худой ёвар⁴ бўлса.
Будур тилагим икки жаҳонда Ҳақдин,
Хар не тиласам, бори мұяссар бўлса!

Бобур била Мир^{*} иттифоки бўлса,
Йўқтур ғам агар жаҳон нифоқи⁵ бўлса.
Будур тилагимки, шоҳ даргоҳида
Мен банд⁶ учун ҳамиша боқий бўлса!

Кўнглунгга нечаки, сайд матлуб⁷ ўлса.
Ахбобни⁸ сўрмок доғи марғуб⁹ ўлса.
Гар ҳажринг имтиододи¹⁰ мундин ортар,
Колмас манга сабр — сабри Айюб^{*} ўлса.

¹ М у с а х х а р — эгалланган.

² У қ б о — у дунё, боқий дунё.

³ Д оғ и — ҳам.

⁴ Ё в а р — мададкор, ҳомий.

⁵ Н и ф о қ — келишмовчилик.

⁶ Б а н д а — қул.

⁷ М а т л у б — исталган, талаб этилган.

⁸ А х б о б — дўстлар, қадронлар.

⁹ М а рғ у б — ёқимли, дилкаш.

¹⁰ И м т и д о д — муддат, узайиш.

* М и р — Бобурнинг сафдоши Ҳожа Калон. А й ю б — Куръонда бевосита зикр этилган, Шарқ мумтоз адабиётида сабр бардош тимсолига айланган пайғамбар. (*Масъул мұхаррір*).

Нече бу фалак солғуси ғурбатқа¹ мени,
Хар лаҳза тугонгусиз машаққатқа мени.
Не чора қилай, нетайки, Тенгри гүё,
Мехнатни² менга яратти, мехнатқа — мени.

Бедард ҳабиб³ билмади дардимни,
Туфрокча күрмади рухи⁴ зардимни⁵
Мендин неча күнглида ғубори бўлғай,
Кеттим муна⁶, эмди топмағай гардимни.

Кўнгли тилаган муродига етса киши,
Ё борча муродларни тарк этса киши.
Бу икки мұяссар ўлмаса оламда,
Бошини олиб бир сорига кетса киши.

*

¹ **Ф у р б а т** — ғариблик, ватандан йирокларда яшаш.

² **М е х н а т** — азоб-машаққат.

³ **Ҳ а б и б** — дўст, қадрдон.

⁴ **Р у х** — юз, чехра, бет.

⁵ **З а р д** — сарик, заҳил.

⁶ **М у н а** — мана.

Ёд этмас эмиш кишини ғурбатта киши,
Шод этмас эмиш күнгүлни меңнатта киши.
Күнглүм бу ғарифликда шод ўлмади, ох,
Ғурбатта севунмас эмиш, албатта, киши.

Хуш улки, баҳор фасли бу дунёда,
Бүлгай тараб¹ асбоби бори омода².
Гар бўлмаса асбоб, этолинг дангона³,
Мендин газаку таом, сендин — бода⁴.

Аҳробқа қилсанг гузар⁵, эй ел, ногох,
Ул жамъни⁶ бу сўзумдин этгил огох.
Сиз кўргандек эсон-саломаттурмиз,
Сиз доғи⁷ эсон бўлғосиз, иншооллоҳ!⁸

¹ Т а р а б — шодлик, хурсандчилик.

² О м о д а — тайёр, тайёрланган.

³ Д а н г о н а — ҳалфана.

⁴ Б о д а — май.

⁵ Г у з а р — ўтмоқ, бормоқ.

⁶ Ж а м ъ — гурух, давра.

⁷ Д о ғ и — ҳам.

⁸ И н ш о о л л о ҳ — Худо хоҳласа.

Жон вола¹ эрур лаъли² шакарборингға³,
Кўнглум ҳам эрур хароб⁴ рухсорингға⁵
Гуфторинг⁶ эрур бошдин-аёқ борчаси хўб⁷,
Мен банда⁸ бўлай боштин-аёқ борингға.

Эй, ой юзунг оллида қуёш шарманда,
Ширин сўзу яхши хулкунгга мен банда,
Хижронда неча нома⁹ била сўзлашалинг,
Ё сен бери кел, ё борайин мен анда.

Оворалиғ¹⁰ асрү хонумондин яхши,
Бир гўша манга икки жаҳондин яхши.
Овора бўлурни яхши эрмас дематил,
Бўлсам агар овора, не ондин яхши?!

¹ В о л а — мафтун, маҳлиё.

² Л а ў л — лаб.

³ Ш а к к а р б о р — шакарсочар, ширинсўз.

⁴ Х а р о б — зор, интик.

⁵ Р у х с о р — юз, чехра, бет.

⁶ Г у ф т о р — сўз, нутк.

⁷ Х ў б — яхши, нафис.

⁸ Б а н д а — кул.

⁹ Н о м а — хат, мактуб.

¹⁰ О в о р а л иғ — дайдилик, сайдилик.

Хар сўзники дермен санга, лоф ўлмағуси,
Бемаъниу харзаю¹ газоф² ўлмағуси.
Ул ишта агар мухолафат³ айларсен,
Тенгри хаки, бу сўзда хилоф ўлмағуси.

Эй ёр, жафо расми чикормок не эди?!
Ё меҳр гиёхини қўнформок⁴ не эди?
Бир меҳр, яна лутф, яна жавр недур?
Бир бординг-у, келдинг, яна бормок⁵ не эди?

Гар меҳр била бу чарх⁶ эврулса⁷ эди,
Жонлардин анинг жавфи⁸ керак тўлса эди.
Бобур киби жонға меҳр боғлар эрдим,
Гар ушбу жаҳонда Мехржон⁹ бўлса эди.

¹ **Х а р з а** — bemanya.

² **Г а з о ф** — бехуда.

³ **М у х о л а ф а т** — мухолифлик.

⁴ **Қ ў н ф о� м о к** — юлиб ташламок.

⁵ **Б о р м о к** — кетмок.

⁶ **Ч а р х** — фалак, олам.

⁷ **Э в р у л с а** — айланса.

⁸ **Ж а в ф** — бағир, қўйин.

⁹ **М е х р ж о н** — Бобуринг қизи.

Холимға, керак, ҳабиб¹ эврулса² эди,
Ишрат қадаҳи ҳабибин тұлса эди.
Хүш вакттуур ёз, вале³ нохушмен,
Хүшвакт бўлур эдим, чоғир⁴ бўлса эди.

Жон аҳди бор, эй нигор, етмасму эди?
Ул аҳд била қарор етмасму эди?
Эмди доғи⁵ васл интизорин берасан,
Мунча маҳал⁶ интизор етмасму эди?

Фурбат⁷ тузи⁸ ёпқон рухи⁹ зардимниму¹⁰ дей?
Ё хажр чиқарғон оҳи сардимниму¹¹ дей?
Холинг недурур? Билурмусен дардимни?
Холингни сўрайму, йўқса, дардимниму дей?!

¹ **Ҳ а б и б** — дўст.

² **Э в р у л с а** — айланиб-ўргилса.

³ **В а л е** — лекин.

⁴ **Ч оғ и р** — май.

⁵ **Д оғ и** — хам.

⁶ **М а ҳ а л** — вакт, пайт.

⁷ **Ф у р б а т** — гариблик, ёт юртда яшаш.

⁸ **Т у з** — чанг, гард.

⁹ **Р у х** — юз, чехра.

¹⁰ **З а р д** — сариқ.

¹¹ **С а р д** — совук.

Ишванг била ғамзангниу¹ нозингниму дей?
Жаврунг била сўзунгу тудозингниму² дей?
Сўзунг, килифинг, навозишишингму³ айтай?
Овоуз усулингниу созингниму дей?

Кўзум уйи юзидин мусаввар⁴ бўлди,
Бу важх⁵ била кўнгул мунаввар⁶ бўлди.
Юз шукрки, Бобур киби ошиқликда,
Хар неки тилаб эдим — муюссар бўлди.

Хаттингни кўруб, кўнгулга хайрат бўлди,
Шеъринг эшитиб, жонға масаррат⁷ бўлди.
Бу неча маҳал тағофул⁸ эттинг, демагил,
Толеъ йўқ эдики, мунча ғафлат бўлди.

-
- 1 **Ғ а м з а** — кўз сузиш.
2 **Г у д о з** — куйдириш.
3 **Н а в о з и ш** — эркалаш.
4 **М у с а в в а р** — расм солинган.
5 **В а ж х** — сабаб, боис.
6 **М у н а в в а р** — ёруғ.
7 **М а с а р р а т** — шодлик.
8 **Т а ғ о ф у л** — ғафлатда қолиш.

Эй пайк¹, бориб сано² била қуллук, де!
Ер ўп, дөғи³ қўп⁴, адо била қуллук, де!
Гар ёр мени хастани сўрса зинхор,
Мендин юкунуб⁵, дуо била қуллук, де!

Номангки⁶, тириклигим нишони⁷ эрди,
Хар сатри ҳаёти жовидони⁸ эрди.
Хар лафзида⁹ ошкор юз ҳарфи вафо,
Хар ҳарфда юз меҳр ниҳони¹⁰ эрди.

Ишқингда кўнгул ҳаробдур¹¹, мен не қилай?
Ҳажрингда¹² кўзум пуробдур¹³, мен не қилай?
Жисмим аро печу тобдур¹⁴, мен не қилай?
Жонимда кўп изтиробдур, мен не қилай?

¹ П а й к — элчи, хабар элтувчи.

² С а н о — мадх, мактоб.

³ Д оғ и — ҳамда.

⁴ Қ ў п — тургин.

⁵ Ю к у н м о к — эгилиб таъзим қилмок.

⁶ Н о м а — мактуб.

⁷ Н и ш о н — белги.

⁸ Ж о в и д о н — абадий.

⁹ Л а ф з а — сўз.

¹⁰ Н и ҳ о н — яширин.

¹¹ Х а р о б — адои тамом бўлган.

¹² Ҳ а ж р — айрилик.

¹³ П у р о б — сурсув.

¹⁴ П е ч у т о б — тўлғаниш.

Шоҳим, санга маълум эмастур, не қилай?
Оҳим санга маълум эмастур, не қилай?
Мен юзу қошинг дермен-у, сен — бадру¹ ҳилол²,
Моҳим, санга маълум эмастур, не қилай?

Бошимни туфайл³ ул саромадқа⁴ қилай,
Жонимни фидо ўшал сиҳи⁵ қадқа қилай.
Бу хаста кўнгул била ҳамида⁶ қадни
Кўзи била зулфиға анинг садқа қилай.

Етсам санга, қуллуғумни чўқ⁷ арз қилай,
Сен етсанг-у, мен десамки, йўқ, арз қилай.
Кўптур сўзуму маҳрам⁸ эмас ҳеч киши,
Рухсат эса, тобуғунгда-ўқ⁹ арз қилай.

¹ Бадр — тўлин ой.

² Ҳилол — янги ой.

³ Туфайл — садқа, бағишламоқ.

⁴ Саромад — мумтоз.

⁵ Сиҳи — тик, адил.

⁶ Ҳамида — букик.

⁷ Чўқ — кўп.

⁸ Маҳрам — сирдом.

⁹ Тобуғундада-ўқ — қаршингдаёқ, олдингдаёқ.

Ҳажрингда¹ бу тун кўнгулда қайғу эрди,
Васлингға етишмадим — жиҳат² бу эрди:
Оҳим тутуни бирла кўзумнинг ёшидин
Йўл балчик эди, кеча қаронғу эрди!

Ҳажрингда, агарчи жонға бедод³ эрди,
Сенсиз манга юз фифону фарёд эрди.
Фикрингдин эрди, валек⁴, хурсандлиғим,
Зикринг била бу хаста кўнгул шод эрди.

Хотирға хутур⁵ этти бу сўз ёнгла⁶, ахи⁷,
Айтай сенга, сен қулок солиб онгла, ахи.
Умрунгни бу кун хуш кечир ахбоб⁸ илаким,
Топилмагусидур ушбу кун тонгла⁹, ахи.

¹ Ҳ а ж р — айрилик.

² Ж и ҳ а т — сабаб.

³ Б е д о д — зулм.

⁴ В а л е к — лекин.

⁵ Х у т у р — дахл, келиш.

⁶ Ё н г л а — яқиндагина.

⁷ А х и — ахир.

⁸ А х б о б — дўистлар.

⁹ Т о н г л а — эрта, эрта эрталаб.

Эшитса киши бу шўру шеван¹, не дегай?
Доим бу тарийк² ичкуни³ кўрган не дегай?
Душман сўзига кирма, эпит дўст сўзин,
Эшитмаса сўзни дўст, душман не дегай?

Хижрон⁴ аро неча нома⁵ тахрир⁶ қилай,
Хома⁷ тили бирла ҳол такрир⁸ қилай.
Хуш улким, сўзум санга десам воситасиз,
Сен андаю мен мунда — не тадбир қилай?

Менинг тилагим будурки, то зинда⁹ бўлай,
Ҳар қанда эсанг, банда¹⁰ дори¹¹ анда бўлай.
Не хулқ эди, ёна кўнглум олдинг сўз ила,
Ширин сўзу яхши хулқунгга банда бўлай!

¹ Ш ў р у шеван — гавро-тўполон.

² Т а р и й к — йўсин.

³ И ч к у — ичимлик.

⁴ Х и ж р о н — айрилиқ.

⁵ Н о м а — хат, мактуб.

⁶ Т а х р и р — ёзмок.

⁷ Х о м а — қалам, ёзғич.

⁸ Т а қ р и р — баён этмок.

⁹ З и н д а — тирик.

¹⁰ Б а н д а — қул, мен.

¹¹ Д о р и — ҳам.

Хуснунгни сенинг кимки таақкул¹ қилғай,
Сендин бошқа нечук тажаммул² қилғай?
Бу табъу³, бу ихтилотким⁴, сендацуур,
Не менки, бори олам элин қул қилғай.

Ашъорингким⁵, шеър оти то бўлғай,
Табъ ахли⁶ анга волаю⁷ шайдо бўлғай.
Хар лафзи⁸ дурру⁹ баҳри маоний¹⁰ анда,
Ким кўрди дуреки, анда дарё бўлғай.

Арбоби ҳасадки¹¹, дунёдин дур¹² ўлғай,
Истар севаридин киши мажжур¹³ ўлғай.
Доим кўрайин юзунг ало¹⁴ рағми¹⁵ ҳасуд¹⁶,
Хар ким кўра олмаса, кўзи кўр ўлғай.

¹ Т а а қ қ у л — аклни ишлатмок.

² Т а ж а м м у л — безаниш, пардоzlаниш; дабдаба.

³ Т а б ъ — кобилият, истеъод.

⁴ И х т и л о т — муносабат.

⁵ А ш ъ о р — шеърлар.

⁶ Т а б ъ а х л и — шоирлар.

⁷ В о л а — мафтун.

⁸ Л а ф з — сўз.

⁹ Д у р р — гавхар.

¹⁰ Б а ҳ р и м а о н и й — маънолар денгизи.

¹¹ А р б о б и ҳ а с а д — ҳасадчилар.

¹² Д у р — йирок.

¹³ М а х ж у р — жудо, йирок.

¹⁴ Р а ғ м — қасдига, аксига.

¹⁵ А л о — эй.

¹⁶ Х а с у д — ҳасадчи.

Носих¹ сўзи санга неча мардуд² ўлғай.
Яхпию ямон қошингда нобуд³ ўлғай.
Бор, эмди маош⁴ бир навъ этким,
Ҳак розиу олам эли хушнуд⁵ ўлғай.

Юз жаҳд⁶ ила етмай санга, эй ой, нетай?
Хажринг⁷ аламида неча йиғлой, нетай?
Йўқ санга вафою раҳму парвой⁸, нетай?
Эй вой, нетай? Вой, нетай? Вой, нетай?

Мен неча жафою жаврунга сабр этай?
Бир зарра вафою меҳр йўқ сенда, нетай?
Чун бошим аёғингга қўярга ярамас,
Бошимни олиб аёқ етганча кетай!

¹ Носих — насиҳатчи.

² Мардуд — рад этилган, номаъкул.

³ Нобуд — мавжуд эмас.

⁴ Маош — тирикчилик.

⁵ Хушнуд — шод.

⁶ Жаҳд — тиришмок.

⁷ Хажр — айрилик.

⁸ Парвой — парво, эътибор.

Ахбоб¹, фироқингиз² била эл нетгай?
Сизларга киши не чора айлаб етгай?
Жамъиятингизни жамъ тутқай Тенгри,
Бобурни дөғи³ бу жамъда жамъ этгай.

Қосидки⁴ ийбординг, айлади шод мени,
Доим бу йўсунлук айлагил ёд мени.
Озодингга қул бўлайки, хатинг кетуруб,
Хажринг ғамидин айлади озод мени.

Ҳар ким деса бурно⁵ ё агар ёнгла⁶ мени,
Ўзунгга мусоҳибу⁷ муҳиб⁸ англа мени.
Бу кун мени ёд этиб, унутма тонгла⁹,
Зинхорки, кўз тут ушбу кун тонгла мени.

¹ А х б о б — дўстлар.

² Ф и р о қ — айрилик.

³ Д о ғ и — ҳам.

⁴ Қ о с и д — элчи, хабарчи.

⁵ Б у р н о — бурун, илгари.

⁶ Ё н г л а — янгигина, хозиргина.

⁷ М у с о ҳ и б — сухбатдош.

⁸ М у ҳ и б(б) — севимли.

⁹ Т о н г л а — артага.

Шеъринг эшитур фикрини Бобур қилди,
Не фикри хушу яхши тасаввур қилди.
Кўзини ёрук айлади саводи¹ бирла,
Мазмуни била қулоқни пурдур² қилди.

Хижрон³ ғамидин заиф жоним сўлди,
Фурбат⁴ алами бирла ичим кон бўлди.
Юз шукрки, мунча йилғи ғам бирла алам
Роҳат била ишратқа⁵ мубаддал⁶ ўлди.

Толеъ йўқи жонимға балолиғ бўлди,
Ҳар ишники, айладим — хатолиғ бўлди.
Ўз ерни кўйиб, Ҳинд⁷ сори юзландим,
Ё Раб, нетайин, не юз қаролиғ бўлди?!

¹ Савод — ёзув қораси, сиёхи.

² Пурдур — гавҳарга тўла.

³ Хижрон — айрилиқ.

⁴ Фурбат — гариблик.

⁵ Ишрат — кайф-сафо.

⁶ Мубаддал — бир нарсани иккинчи нарсага айланиб қолиши.

⁷ Ҳинд — Ҳиндистон.

Хуснунгки сенинг шухрай¹ офок² ўлди,
Жон бирла кўнгул васлингга мушток³ ўлди.
Ҳажринг⁴ аро интизор ҳаддин ошти,
Кел ё мени иста — тоқатим тоқ ўлди.

Идрокинггу табъу⁵ хушунга банда⁶ бўлай,
Овозу усулу жўшунга банда бўлай.
Тақсим⁷ килурда нақшларға абёт⁸,
Таъриб⁹ била ўқушунга банда бўлай.

Бу чехраи зардимдин¹⁰ ўёлсанг, нетгай?
Рахмат¹¹ назарини манга солсанг, нетгай?
Бир ишва¹² била кўнгул бериб Бобурға,
Бир бўса била кўнгулни олсанг, нетгай?

¹ Шухра(т) — маюхур.

² Офок — олам.

³ Мушток — зорикмок.

⁴ Ҳажр — айрилиқ.

⁵ Табъ — қобилият, истеъод.

⁶ Банда — кул.

⁷ Тақсим — бўлиш.

⁸ Абёт — байтлар.

⁹ Таъриб — арабча ифода билан (ўқиш).

¹⁰ Зард — сариқ.

¹¹ Рахмат — шафкат.

¹² Ишва — аёлнинг мафтун этувчи хатти-харакат.

Гар сид¹ била бировки, ошик бўлғай,
Маъшук висоли анга лойик бўлғай.
Пир оллида топқуси муродин бешак²,
Хар кимки, агар муриди содик³ бўлғай.

Ишқинг, нетай, ихтиёрсиз қилди мени,
Сабримни олиб, қарорсиз қилди мени.
Оlam эли ичра орсиз қилди мени,
Зухд⁴ аҳлифа эътиборсиз қилди мени.

Хар вақтки, қўргасен менинг сўзумни,
Сўзумни ўкуб, соғинғасен ўзумни.
Васлинг била қўнглумни Худой айлаб шод,
Хуршиддек⁵ ёрутти юзунг била қўзумни.

¹ Сидк — чинакам.

² Бешак — шубҳасиз.

³ Содик — хакикий.

⁴ Зухд — тақводорлик.

⁵ Хуршид — куёш.

Ёр күб бемехрдур, толеъ басе ноиътамид¹,
Ваҳки, кун-кундин бўлурмен ўз-ўзимдин ноумид.
Васли² борғондек кўнгулдин, борди илгимдин³ кўнгул,
Не менга андин хабардур, не анга мундин навид⁴

Келки, бормай, сени кўрмай юз туман⁵ армон била,
Мақдамингда⁶ нақди умрум сарф айлай жон била.
Неча истарсен менинг дардимга дармон, эй табиб,
Ишқ дарди яхши бўлгайму экин дармон била?

Неча меҳрсизликни хижрон⁷ йўлиға борғай?
Ким бу йўлдин, эй кўнгул, ул қуёшни қайтарғай?
Хеч эпиттмайин сўзни, ғамга солдилар ўзни,
Ё кўнгулни, ё қўзни, — қайси бирисин қарғай?

¹ Ноиътамид — ишончсиз.

² Васл — висол.

³ Илгим — қўлим.

⁴ Навид — хушхабар.

⁵ Туман — ўн минг.

⁶ Мақдам — келиш, ташриф буюриш.

⁷ Хижрон — айрилиқ.

Маснавийлар

Сабо¹, ул гул харимиға² гузар қил,
Менинг ҳолимдин ул гулга³ хабар кил.

Саломим еткур ул ороми жонға,
Яна мундок⁴ дегил ул дилситонға;⁵

“Юзунгни күрсатиб, күнглумни олдинг,
Олиб күнглумни, күздин мени солдинг”⁶.

Дегил дилдорлиғ мундок бўлурму?
Тарийқи⁷ ёрлиғ мундок бўлурму?

Сени мундок тасаввур қилмас эрдим,
Бу янглиғ раҳмсиз ҳам билмас эрдим.

Сени деб барча оламдин кечибмен,
Рафиқу ёру ҳамдамдин кечибмен.

Замоне қилмадим сендин фароват⁸,
Вале⁹, бордур сенга мендин фароват¹⁰

¹ С а б о — тоңг ели.

² Х а р и м — манзил, жой.

³ Г у л — мажозан: киз.

⁴ М у н д о к — бундай.

⁵ Д и л с и т о н — дилни маҳлиё этувчи.

⁶ С о л д и н г — нари улоқтирдинг.

⁷ Т а р и й қ — расм, одат, йўсин; йўл.

⁸ Ф а р о в а т — хузур-халоват.

⁹ В а л е — бирок.

¹⁰ Ф а р о в а т — йироқлик, безорлик.

Мени аввал ўзунтга ҳамдам эттинг,
Ёна¹ билмон нега номаҳрам² эттинг.

Сўзунгким, Хизр суйидин⁴ нишондур,
Вале, ул сув киби мендин ниҳондур¹

Не, яъни мунча биздин сўз ёшурмок,
Жафо ойинини хаддин ошурмок?

Бироннингким, бирондин кўнгли колур,
Киши юз сўз била кўнгулни олур.

Ажабким, мендин, эй дилдор, тўйдунг,
Менинг кўнглумни бир сўз бирла қўйдунг.

Узатма мунча ҳам, Бобур, сўзунгни,
Бу сўзлар бирла хор этма³ ўзунгни.

Агарчи кўп сўзунг бор, муҳтасар⁶ қил,
Ул ойға сўзнинг аслидин хабар қил.

Гар ул сўзким, ёшурдунг, айтмассен,
Бу янглиғ одатингдин қайтмассен.

¹ Ёна — яна.

² Номаҳрам — ёт, бегона.

³ Хизр суйи — обихаёт. Хизр — Куръонда билвосита зикр этилган пайғамбар.

⁴ Нижон — япирин.

⁵ Ойин — расм, йўсин, одат; қонун-қойда.

⁶ Хор этма — хўрлама.

⁷ Муҳтасар — киска.

Сенинг севмаслигингни жазм¹ этармен,
Бош олиб ўзга бир сори кетармен.

Агар ботрок² йибормассен жавобим,
Бу хатдин ортуқ ўлур печу тобим”³

Эй пайки сабо⁴, қотимға⁵ келгил!
Эшит бу сўзумни, дөғи⁶ билгил!

Елдек етиб ул қуёш⁷ қошиға,
Куюн киби эврулуб⁸ бопиға,

Юз хасрату иштиёқ бирла,
Юз минг алами фирок⁹ бирла,

Мендин тобурида¹⁰ бўйла¹¹ арз эт,
Бу хидматни ўзунгга фарз¹² эт:

“К-эй подشاҳи вилояти хусн!
Шонингда¹³ келибтур ояти хусн!

¹ Жазм — йўймоқ, сезмок.

² Ботрок — тезроқ.

³ Печу тобим — тўлғанишим.

⁴ Пайки сабо — тонг ели даракчиси.

⁵ Қот — олди, ёни.

⁶ Дөғи — ҳам, ҳамда.

⁷ Қуёш — мажозан: маҳбуба, ёр.

⁸ Эврулмоқ — айланмок.

⁹ Фирок — айрилик.

¹⁰ Тобурида — олди, ёни.

¹¹ Бўйла — бундай.

¹² Фарз — парт, зарур.

¹³ Мон — шаън.

Сен ҳусн сарири¹ подшохи!
Мен ишк факири додхони²

Хажру³ ғаминг этти зулму бедод⁴,
Эй жону жаҳон, фифону фарёд!

Ойрилғали, эй нигор, сендин,
Ойрилди хушу карор мендин.

Кўзумда, агарчи, йўқ жамолинг,
Кўнглумдадурур, vale⁵, хаёлинг.

Фикрим будуурки, сенга етсам!
Зикрим будуур — сўзунг эшитсам!

Бормади⁶ кўнгулдин ул сочу юз,
Ёд эттим аларни кеча-кундуз.

Чун йўқ қошинга етарга ҳаддим⁷,
Кошинг ғамидан эгилди қаддим.

Зулфунг гирихига⁸ бастадурмен⁹,
Кўзунг хавасида хастадурмен.

¹ С а р и р — тахт.

² Д о д х о х — арз этувчи.

³ Х а ж р — айрилик.

⁴ Б е д о д — зулм, шафқатсизлик.

⁵ В а л е — бирок.

⁶ Б о р м а д и — кетмади.

⁷ Ҳ а д — илож, чора.

⁸ Г и р и х — жингалак.

⁹ Б а с т а — боғланган.

То оқ юзунг йирок тушти,
Икки күэум ичра оқ тушти.

Оғзинг ғамидинки, тангдилмен¹,
Үлмай юрурам, не сангдилмен²

Лутф этки, хароб бўлди холим,
Рахм айлаки, қолмади мажолим³

Хуш улки, юзунгни ёна⁴ кўрсам,
Хайрон боқибон юзунгта турсам.

Ўпсам аёфинг кўюб юзумни,
Суртуб анга хар замон кўзумни.

Бўйнунгға кўлум ҳамойил⁵ этсам,
Сарвингни⁶ ўзумга мойил этсам.

Гах илкима⁷ ғабгабингни⁸ олсам,
Гах оғзима ул лабингни олсам.

Кўзумни кўтармасам кўзунгдин,
Юзумни кўтармасам юзунгдин.

¹ Тангдил — юраги сикилган, зик.

² Сангдил — тошбагир.

³ Мажол — мадор.

⁴ Ена — яна.

⁵ Ҳамойил — кўлни бўйинга ҳалқа қилиш.

⁶ Сарв — ёр комати маъносида.

⁷ Илким — кўлим.

⁸ Ғабғаб — бақбақа, ияк.

Гах оғзимға тилингни олсам,
Гах оғзингға тилимни солсам.

Хосилки¹, агар қошинғға етсам,
Күнглум тилаганча ишрат этсам.

Юзунг яна күрсам эрди, эй жон,
Үлсам дағи² колмас эрди армон.

Юз мунча хаёллар қилурмен,
Единг била холлар қилурмен.

Мен ушбу хаёллар била шод,
Сен мени қилурсен ўзгача ёд.

Мажжур³ күнгулни шод қилмай,
Яхши сүз бирла ёд қилмай.

Ёлғон сүз ила итоб⁴ этарсен,
Юз қаҳр била хитоб этарсен.

Гар ёлғони бўлса зохир⁵, эй дўст!
Шарманда бўларсен охир, эй дўст!

Эй ёр, сен айлама тасаввур —
Ким, күнглини ўзга қилди Бобур.

¹ **Хосил** — хуллас.

² **Дағи (доғи)** — хам.

³ **Мажжур** — жудоликдаги.

⁴ **Итоб** — вазаб.

⁵ **Зохир** — ошкора.

Юз хурсифат қошимға келса,
Юз тифи¹ жафо бошимға келса.

Күнглумда ҳануз ўшал вафодур!
Бошимда дағи² ўшал ҳаводур!³

Фикрим ўшалу, хаёл ўшалдур!
Дардим улу зор ҳол ўшалдур!

Гар мунда тараддуд этса ойим,
Бу сўзда гувоҳ эрур Худойим.

Ҳол ул эдиким, ҳикоят эттим,
Гах шукру, гахи шикоят эттим.

Ҳар неки кўнгулда эрди — дедим,
Эмди сендин будур умидим:

Ҳар ишта шитоб⁴ килмағайсен!
Бу тавр⁵ итоб⁶ килмағайсен!

Қолғон кўнглумни олғасен бот⁷,
Олғон назарингни солғасен бот.

¹ Т и ф — ханжар.

² Дағи — ҳам.

³ Ҳ а в о — ҳавас.

⁴ Ш и т о б — тезлик, шошқалоқлик.

⁵ Б у т ав р — бундай.

⁶ И т о б — ғазаб.

⁷ Б о т — тез, дархол.

Гар яхшию гар ямон қилурсен,
Дедим санга, эмди сен билурсен.

То дахр¹ дурур, саломат ўлғил!
Хүшлүк била то қиёмат ўлғил!

Хушвақтлигинг мудом бўлсун!
Давлат санга мустадом² бўлсун!"

Хотиримни тилар эсанг, кел, қўп!
Бу сўзумни эшитгил, эй ел, қўп!

Ул парининг ҳаримиға³ гузар эт!⁴
Мени девона ҳолидин хабар эт!

Дегил аввал анга саломимни,
Яна арз айла бу паёмимни⁵ —

Ким: "Санга номалар⁶ равон қилдим⁷,
Холатимни борин баён қилдим.

Сени дедим умид ила, эй ёр —
Ким, олиб кўнглум ўлғасен дилдор.

¹ Даҳр — дунё, жаҳон.

² Мустадом — ҳамиша.

³ Ҳарим — хос маскан.

⁴ Гузар эт — ўтгин, боргин.

⁵ Паём — хабар, дарак.

⁶ Нома — хат, мактуб.

⁷ Равон қилдим — жўнатдим.

Йўкким, кўнглумга жавр қилғайсен,
Ёлиғни бу тавр қилғайсен!

Кам эмас эрди ёр оламда,
Хар тараф ёр бор оламда.

Боридин сени ихтиёр эттим¹,
Жонни ишқингда бекарор эттим.

Гарчи, кўп фурқатингда² қон юттум,
Лек, доим висола кўз туттум.

Билмадимким, фироқ³ кўргаймен,
Мехнати⁴ иштиёқ кўргаймен.

Номалар ёздим изтироб била,
Сарфароз⁵ этмадинг жавоб била.

Мунча чоғлиқ ниёз⁶ зохир этиб,
Мунча сўзу гудоз⁷ зохир этиб.

Бўлмади, эй нигор, нозинг кам,
Не қилай, элдин эҳтирозинг⁸ кам.

¹ И х т и ё р эттим — танладим.

² Ф у р қ а т — айрилик.

³ Ф и р о қ — жудолик.

⁴ М е х н а т — машақкат.

⁵ С а р ф а р о з — сийлов; сийланган, баҳтли.

⁶ Н и ё з — ёлборим.

⁷ С ў з у г у д о з — куйиб-ёним.

⁸ Э ҳ т и р о з — тортиномок.

Фаму дарду алам била түлдүм,
Охир ул-амр¹ ноумид ўлдүм.

Ноумид ўлуб, ўлтуруб эрдим,
Мутахайир² бўлуб, туруб эрдим —

Ким, яна нома³ бирла ёд эттинг,
Қайгулук хотирикни шод эттинг!

Қўюбон бошқа, бекарор ўлдүм,
Яна боштин умидвор ўлдүм*.

Лутфлар айладинг, вале⁴, не суд?⁵
Эмдиким, васл ишидуур нобуд⁶

Эй жафожўй⁷, мундоғинг бор эмиш,
Кўнглунг, эй ёр, мунча юмшор эмиш.

Не бало, бердинг интизор манга,
Кўп жафо килдинг, эй нигор, манга.

¹ О х и р у л-амр — пировардида.

² М у т а ҳ а й ы и р — ҳайрон, ҳайрагда.

³ Н о м а — хат, мактуб.

⁴ В а л е — лекин.

⁵ С у д — фойда.

⁶ Н о б у д — йўқ.

⁷ Ж а ф о ж ў й — зулмкор.

Бу қулунг санга чун керак эрди,
Бу иноят¹ бўрун керак эрди.

Эмдиким, ваъдага вафо қилдинг,
Мени ўзунгга оғно қилдинг.

Хеч билмонки², чинмудур бу сўзунг,
Яхшилиққа яқинмудур³ бу сўзунг?

Ё бу ҳам ишваю фирибмудур?
Дўстлукта булар ҳасибмудур?⁴

Ёрлиғни, агар, қилур бўлсанг,
Ёрлиғ таврини⁵ билур бўлсанг.

Аҳду қавлунг⁶ дурусту махкам қил!
Ваъда чун айладинг, вафо ҳам қил!

¹ Иноят — лутфу марҳамат.

* Маснавийдаги ушбу байтда “бош” сўзини ишлатишда ўзига хос сўз ўйинидан фойдаланилган. Айни маҳалда мактубни “бошқа” (бош остига) қўйиб, “бекарор” (безовта) бўлиш, “боштин” (янгидан) умидвор бўлиш Захириддин Мухаммад Бобур тақдиридаги сир тутилиши кўзланган ишкий муносабатлардан бирини тараннум этади. (*Маснав мұҳаррир*).

² Билмон — билмайман.

³ Яқин — аниқ.

⁴ Ҳасиб — ҳисоб.

⁵ Тавр — усул, йўсин.

⁶ Қавл — сўз, гап.

Чун бу дам васл иши йирокдуур,
Күнглумиз хастай фирокдуур¹

Хар қачон васл иши ёвуқлашса²,
Фаму хижрон черики^{*} тарқашса.

Ёнмогил³ айткон ҳадисингдин!⁴
Тонмагил айткон ҳадисингдин!

Шодмон қил мени висол била,
Ихтилот⁵ эт бу хастахол била.

Банда⁶ Бобурни мухтарам⁷ қилғил,
Маҳрам эт васлинга, карам⁸ қилғил!

Санга күнглумдагин дедим, эй ёр,
Эмди сендин жавоб умидим бор.

Хат жавобиға йўлда бўлди кўзум,
Вассалом, эмди хатм бўлди⁹ сўзум".

¹ Фирок — айрилик.

² Ёвуқлашса — яқинлашса.

³ Ёнмогил — қайтмагин.

⁴ Ҳадис — сўз, гап.

⁵ Ихтилот — муомала, аралашув.

⁶ Банда — кул.

⁷ Мухтарам — азиз, ҳурматли.

⁸ Карам — марҳамат, олижаноблик.

^{*} Черик — қўшин, лашкар.

⁹ Хатм бўлди — тугади.

Эй сабо¹, елмакни қўйгил, ҳазм² қил!
Сарвинозим қўйи³ сори азм қил!⁴

Ел киби ет сарвинозим қопиға!
Хам қуюндеқ эврул⁵ онинг бошиға!

Бош қўюб ерга, ниёзим⁶ арз қил!
Сўрса ҳолим сарвинозим, арз қил!

Ойтгил ул хусн мулки⁷ хониға,
Демайин хон, балки жонлар жониға:

“Кўрмайин юзунгни бемор ўлмишам,
Фойибона⁸ ошиқи зор ўлмишам.

Хеч билмонким, билурсен, эй нигор —
Ким, неча йилдур чекармен интизор.

Бир доғи ёд этмадинг бу неча йил,
Хотирим шод этмадинг бу неча йил.

¹ С а б о — тонг ели.

² Ҳ а з м — ҳушёрлик.

³ К ў й и — манзили.

⁴ А з и к и л — боргин.

⁵ Э в р у л — айлан.

⁶ Н и ё з — ёлбормок.

⁷ М у л к и — мамлакати.

⁸ Ф о й и б о на — кўрмай туриб.

Баҳрае кўрмай висолингдин даме¹,
Холи йўқ эрдим хаёлингдин даме.

Фикринг эрди дўстдору² ҳамдамим,
Ёдинг эрди ғамгусору³ маҳрамим.

Зарра⁴, эй ой, қилмадинг парво манга,
Не бало кўрсаттинг истиғно⁵ манга!

Қилмадинг бир зарра истиғнони кам,
Бу на истиғнодурур, эй жонакам?⁶

Сен бу янглиғ⁷ масть ҳуснунг жомидин,
Мен мунингдек айру васлинг комидин.

Нечаким, қилдим вафо, кўрдум жафо,
Нечаким, кўрдум жафо, қилдум вафо.

Ёвушиб эрдимки, навмид⁸ ўлғамен,
Ишқдин бегона жовид⁹ ўлғамен.

¹ Д а м е — бирор лахза.

² Д ў с т д о р — севимли.

³ Ғ а м г у с о р — ғамхўр.

⁴ В а с с а л о м — одатий хитоб.

⁵ З а р р а — заррача, хеч.

⁶ И с т и ғ н о — эътибор бермаслик.

⁷ Ж о н а к а м — жонгинам.

⁸ Б у ё н г л иғ — бундай.

⁹ Н а в м и д — ноумид.

⁹ Ж о в и д — мангалик.

Ишк роху¹ расмини унукамен.
Зухд тавру² шевасини³ тутқамен —

Ким, баякногох⁴ келди қосиде⁵,
Ёрдин огох келди қосиде.

Васлидин бир мужда⁶ берди ул манга.
Жондин ортуқ мужда эрди ул манга.

Васфини нечук қилай бу мужданинг,
Чинини қандин^{*} билай бу мужданинг?

Бўлса чин бир нома⁷ келмасму эди,
Бир насими лутф елмасму эди?

Кўйгил, эй қосид⁸, булар ёлғондуур,
Мехру хусн аҳли, бу не имкондуур?!

Мен кўрубмен хублар⁹ жаврини кўб,
Мен билурмен хублар таврини¹⁰ хўб.

¹ Рах (рох) — йўл, йўсин.

² Тавр — йўсин.

³ Шева — одат, расм.

⁴ Баяк ногаҳ — тўсатдан.

⁵ Қосид — хабарчи.

⁶ Мужда — хушхабар.

⁷ Нома — хат-мақтуб.

^{*} Қандин — қайдан?

⁸ Қосид — хабарчи.

⁹ Хублар — гўзаллар.

¹⁰ Таври — қилири, одати.

Гар сўзунг чиндур, яна билмак керак,
Ёрдин бир хат олиб келмак керак.

Етгил аввал хидматига ёрнинг,
Бўйла арз эт ҳазратига¹ ёрнинг:

“Яхши пайғомингни² еткурди расул³,
Лутфу икромингни еткурди расул.

Гарчи қилдинг лутф, эй дилбар, манга,
Келмади лекин булар бовар⁴ манга.

Хажр⁵ ўтиға неча ёнсун бу кўнгул,
Андоқ айтгилким, инонсун бу кўнгул.

Гар вафо қилмоқ хаёлинг бордуур.
Кўй жафониким, кўнгул музтардуур⁶

Бир иноятнома⁷ бирла ёд қил!
Қил иноят⁸, хотиримни шод қил!

Ё мени қошингға еткур, қил карам⁹,
Ё қошимға кел, кўзумга бос қадам.

¹ Ҳазрати — қабули.

² Пайғом — хабар, дарак.

³ Расул — хабарчи.

⁴ Бовар — ишонч.

⁵ Хажр — айрилик.

⁶ Музтар — начор.

⁷ Иноятнома — йўқлов хати.

⁸ Иноят — илтифот.

⁹ Карам — илтифот, олижаноблик.

Хар неким кўнглунгга келса, эй пари,
Ул иноятномада¹ ёзғил бари.

Гар сенинг васлинг умиди бўлмаса,
Васлинга етмак навиди² бўлмаса,

Ўзга бўлмас ўзни билмаклик манга!
Балки мушкилдур тирилмаклик манга!

Васл ила фарсуда³ жисмим зинда⁴ қил!
Лутф ила Бобурни боштин банда⁵ қил!

Хат жавобиға чекармен интизор,
Бот⁶ жавобини йибортгил, эй нигор!

Хар не кўнглумда эди — дедим тамом,
Хатм⁷ бўлди сўзум, эмди вассалом!”

Бир кеча хотирим мушавваш⁸ эди,
Кўзда сув, кўнглум ичра оташ⁹ эди.

¹ И но ят н о м а — илтифотнома, йўқлов хати.

² Н а в и д — хушхабар.

³ Ф а р с у д а — эзилган.

⁴ З и н д а — тирик.

⁵ Б а н д а — кул, асири.

⁶ Б о т — тез, дархол.

⁷ Х а т м — тамом, никоя.

⁸ М у ш а в в а ш — паришон.

⁹ О т а ш — олов.

Даҳр¹ ишидин фиғон² қилур эрдим,
Хотиримни ямон қилур эрдим.

Ҳар замон даҳрни хитоб қилиб,
Ўлтуруб, гах қўпуб³, шитоб қилиб.

Дер эдим: “Эй вафоси йўқ золим,
Зулмдин етти ўлгали ҳолим!

Зулмдин ўзга ишни билмайсен,
Мени мискинга⁴ раҳм килмайсен.

Гар мен ўлтургулукмен — ўлтургил!
Йўқ эса, сўргулук эсам — сўргил!

Ҳар нечук тавр⁵ қил, бу жавр этма!
Ҳар нечук жавр қил, бу тавр⁶ этма!

Йўқ эди ҳеч ишим сенинг бирла,
Ненг бор, эй даҳри дун⁷, менинг бирла?

¹ Даҳр — дунё.

² Фиғон — фарёд, дод.

³ Қўпуб — туриб.

⁴ Мискин — бечора, боякиш.

⁵ Тавр — йўсин.

⁶ Бу тавр — бундай.

⁷ Даҳри дун — тубан дунё.

Кунжи узлатта¹ рў² килиб эрдим,
Фаму меҳнатта³ хў⁴ килиб эрдим.

Эй хуш улким, жамии ҳамдамдин,
Дема ҳамдамки, жумла⁵ оламдин,

Фориғ⁶ эрдим, қаноатим бор эди,
Конеъ⁷ эрдим, фароғатим⁸ бор эди.

Гўшае⁹ ихтиёр килғон эдим,
Faфлат уйқусидин ойилғон¹⁰ эдим.

Яна юз ишваю фириб била,
Хеч билмонки, не хасиб¹¹ била.

Давлат ўтрусиға¹² мени солдинг,
Faфлат уйқусиға мени солдинг.

¹ К у н ж и узлат — танхолик гўшаси.

² Р ў — юз, чехра.

³ М е х н а т — машаккат.

⁴ Х ў — одатланган.

⁵ Ж у м л а — барча.

⁶ Ф о р иғ — тинч, хотиржам.

⁷ К о н еъ — қаноатли.

⁸ Ф а р оғ а т — хотиржамлик.

⁹ Г ў ш а е — бир гўша, бир чекка жой.

¹⁰ О й и л ғ о н — уйғонган.

¹¹ Х а с и б — ҳисоб.

¹² Ў т р у — олди, рўпараси.

Бори ахбобни¹ қилиб масур²,
Бори аъдони³ айладинг макхур⁴.

Ота тахтида фориғ⁵ ўлтурдум,
Бал⁶, отам кўрмаганни мен кўрдум.

Олти ой ичра олти тахт олдим,
Етти иклима⁷, балки, кўз солдим.

Дедим, эмди муродима еттим,
Билмадимки, ғалат⁸ хаёл эттим.

Ишрату айш⁹ вақти етган чоғ,
Мехнату фусса оти йитган¹⁰ чоғ,

Яна маҳруми хонумон¹¹ қилдинг,
Яна оввораи жаҳон қилдинг.

Дарду ғамни манга анис¹² эттинг,
Мехнату ранжни жалис¹³ эттинг.

¹ А х б о б — дўстлар.

² М а с р у р — шод.

³ А ъ д о — душманлар.

⁴ М а к х у р — мағлуб, шикаст кўрган.

⁵ Ф о р иғ — хотиржам.

⁶ Б а л — балки.

⁷ И қ լ ի м — қитъасимон жуғрофий тушунча, мінтака.

⁸ Ғ а л а т — ҳато.

⁹ И ш р а т у айш — роҳат-фароғат.

¹⁰ Й и т г а н — йўқолиб кетган.

¹¹ Х о н у м о н — уй-жой.

¹² А н и с — меҳрибон.

¹³ Ж а л и с — ҳамдам, ҳамсухбат.

Айш ила ишратимдин айрилдим,
Давлату иззатимдин айрилдим.

Давлату тахту иззу¹ жох² қани?
Ҳамдаму ҳамнишинлар³, ох, қани?

Борди ул айшу комронлилар⁴,
Эмди ким кўрса ҳолатим — йиғлар.

Кўрсатиб давлат, эмгакинг⁵ на эди?
Ерга урдунг, кўтартмагинг на эди?

Бу нечук зулмдур — ниҳояти⁶ йўқ?
Бу на янглиғ ситамки⁷ — ғояти⁸ йўқ?

Даҳрға⁹ не вафодуру не раҳм,
Даҳр кўп бевафодуру бераҳм.

Йўқтурур мөхри ҳеч кишига анинг,
Эътимод¹⁰ этма ҳеч ишига анинг.

¹ И з з — иззат-хурмат.

² Ж о х — амал, мартаба.

³ Ҳ а м н и ш и н — ҳамдам.

⁴ К о м р о н л и ф — давру даврон суриш.

⁵ Э м г а к — машаққат.

⁶ Н и ҳ о я т — сўнг, охир.

⁷ С и т а м — зулм.

⁸ Ғ о я т — чегараси.

⁹ Даҳр — дунё.

¹⁰ Э ъ т и м о д — ишонч.

Гоҳ куфр аҳлини мусаллат¹ этар,
Аҳли диннинг ишини мунҳат² этар.

Гоҳ бир қулни подшоҳ қилур,
Шоҳни банда³ гоҳ-гоҳ қилур.

Гоҳ жоҳилни сарбаланд⁴ айлар,
Гоҳ оқилни пойбанд⁵ айлар.

Жону кўнглида жуз⁶ жаҳолат йўқ,
Хеч ишида анинг адолат йўқ.

Не вафо қилганини билса бўлур,
Не жафосига сабр қилса бўлур.

Не қилай, не кишидин истай дод?⁷
Кимга даҳр илгидин⁸ қилай фарёд?

Даҳри дундин⁹ шикоятим қўптур,
Даҳр элидин¹⁰ ҳикоятим қўптур!"

¹ М у с а л л а т — мағлуб.

² М у н ҳ а т — пастлаштиrmок.

³ Б а н д а — қул.

⁴ С а р б а л а н д — ғолиб, донгдор.

⁵ П о й б а н д — ёғи боғлик, маҳбус.

⁶ Ж у з — бошқа, ...дан ўзга.

⁷ Д о д — инсоф, адолат.

⁸ Даҳр илгидин — дунё дастидан.

⁹ Даҳр и дун — тубан дунё.

¹⁰ Даҳр эли — ҳалқ.

Ушбу ҳолатта нотавон¹ күнглум,
Фуссадин топмоғон омон күнглум.

Үз қатиқ ҳолатиға йиғлар эди,
Күз қатиқ ҳолатиға йиғлар эди.

Келди бошимға субхидам² охир,
Мехрдин урди субх³ дам охир.

Мени “ўз” деди меҳрибонлиғдин,
Неча сўз деди меҳрибонлиғдин.

Манга сўзларки, тонг бу тун қотти⁴,
Жонима ўқлар эрди, тонг отди.

Субхи содиклиғи чу зохир эди,
Нафаси субхнинг муассир⁵ эди:

“К-эй фалоний, бу не разолаттур?
Не жаҳолаттуру не ҳолаттур?

Неча дунё ғамидин айтмаклик,
Кўп сўз онинг учун эшитмаклик.

Арзимас ғам емакка бу дунё,
Бал⁶, отин ҳам демакка бу дунё.

¹ Н о т а в о н — мадорсиз, шўрлик.

² С у б х и д а м — тонготар.

³ С у б х — тонг.

⁴ Қ о т т и — айтди.

⁵ М у а с с и р — таъсирчан.

⁶ Б а л — балки.

Тамаъ¹ уэгил бу эски дунёдин,
Хотирингдин чикар бу дун² ёдин.

Давлат учун күнгүлни зор этма!
Иzzат учун ўзунгни хор этма!

Күз очиб-боккуча сафо³ йўк анга,
Күз юмуб-очкучча бако⁴ йўк анга.

Дахрдин⁵ кимга бўлма мултамаси⁶,
Беш⁷ эмас орзу била ҳаваси.

Нафснинг касбидур ҳавою ҳавас,
Рух оллидадур булар ярамас.

Нафс душмандуур, яқин⁸ билгил,
Дўстум, бу сўзумни чин билгил.

Душманедур, агарчи, ўтру⁹ эмас,
Лек, бир лахза сендин айру эмас.

¹ Т а м а ъ — умид.

² Д у н — паст, ярамас.

³ С а ф о — мусаффолик; бахт-саодат; рохат-фарогат.

⁴ Б а к о — доимий.

⁵ Д а х р — дунё.

⁶ М у л т а м а с — илтимос; бунда: илтимос қилгувчи.

⁷ Б е ш — кўп, ортиқ.

⁸ Я қ и н — аник.

⁹ Ў т р у — юзма-юз.

Гарчи зохирда түғридектур нафс,
Жисминг уйида ўғридектур нафс.

Бурногилар¹ сўзин назар қилғил,
Үйнинг ўғрисидин ҳазар қилғил.

Нафс тавсанини² ром кил ўзунга,
Кодир ўл ҳарна сўз десант сўзунга.

Неча нафс илкида³ забун⁴ бўлмок,
Сухраи⁵ зумраи⁶ жунун⁷ бўлмок.

Не десант нафснинг ризоси⁸ била,
Неки қилсант анинг ҳавоси била,

Фиск⁹ қилмоқдин ўзга фикринг йўқ,
Фаҳш¹⁰ демакдин ўзга зикринг йўқ.

¹ **Бурногилар** — кадимгилар.

² **Тавсан** — асов, чарс от.

³ **Илги** — қўли, дасти.

⁴ **Забун** — ожиз.

⁵ **Сухра** — масхара.

⁶ **Зумра** — гурух.

⁷ **Жунун** — телба.

⁸ **Ризо** — рози.

⁹ **Фиск** — бузукчилик.

¹⁰ **Фаҳш** — бузукчилик.

Ўйла разлу¹ лаванд² ўлубсенким,
Халқ аро ришханд³ ўлубсенким.

Ҳар замон бир лаванди масхарае⁴,
Маъсият⁵ дудидин⁶ юзи қарае.

Ўзни ёндоштуруб ўзунг бирла,
Сўзни чирмаштуруб сўзунг бирла.

Они ўзунгга сен билиб ҳамдам,
Они сўзунгга сен қилиб маҳрам⁷

Қилғасиз халкни туман ғийбат,
Дегасиз отингизни хушсухбат.

Ҳар ямон бор — ёр қилғайсиз,
Ҳар ямонлиғки бор — қилғайсиз.

Ногаҳон бир жавон⁸ гузор айлаб,
Оллида ўзни бекарор айлаб.)

Ҳар йигитким, кўрунса ҳол қилиб,
Кейнида юз туман хаёл қилиб.

¹ Р а з л — разиллик.

² Л а в а н д — бебош.

³ Р и ш х а н д — кулки.

⁴ М а с х а р а е —

⁵ М а ъ с и я т — гуноҳ.

⁶ Д у д — тутун.

⁷ М а ҳ р а м — сирдош.

⁸ Ж а в о н — ёш, ўспирин.

Бу не умру бу не балоли¹дур?
Бу не тавру¹ не юз қаролидур?

Йүктуурүр хеч эътимид² санга,
Тенгридин йүкмудур умид санга?

Лодалиф³ бирла умрум ўтти, нетай?
Қай сориға бу умр бирла кетай?

Умр ғафлатта ўткариб борасен,
Эй иигит, воқиф ўл, қариб борасен.

Ҳак таоло нега яротти сени?
Одамийлар сониға қотти сени —

Ким, ўзунг бирла фикр қилғайсан,
Ғафлат уйқусидин ойилғайсан⁵

Билгасен жаҳд ила бори сиғатин,
Қилғасен дарк⁶ Тенгри маърифатин.

Рост қилғайсан эътиқодингни,
Билгасен мабдаъю⁷ маодингни”⁸

¹ **Т а в р** — йүсін, қилиқ.

² **Э ъ т и м и д** — ишонч.

³ **Л о д а л и ф** — ахмоклик.

⁴ **Қ о т т и** — күшди.

⁵ **О й и л ғ а й с е н** — уйғонасан.

⁶ **Д а р к** — идрок, фахм-фаросат.

⁷ **М а б д а ъ** — ибтидо, башланыш.

⁸ **М а о д** — охири, сұнги.

Жисмингга заъф¹ эса, жоним садқа!
Жонингга икки жаҳоним садқа!

Кўзунгга бу тани бемор фидо,
Белингга бу бадани зор фидо!

Сенсизин жисм била жонни нетай?
Дард сендин эса дармонни нетай?

Манга сенсен бу жаҳондин мақсад,
Не жаҳон, жисм ила жондин мақсад.

Қоматинг янглиғ узун ёш топқил!
Умр хуснунг киби дилкаш топқил!

Қосидинг² келди — сафо³ келтурди,
Хабари меҳру вафо келтурди.

Номани⁴ манга равон айлабсен,
Жони йўқ жисмима жон айлабсен.

Кўрубон номани ўздин бордим,
Ўқубон сўзини сўздин бордим.

¹ З а ъ ф — хасталик.

² Қ о с и д — хабарчи.

³ С а ф о — шодлик.

⁴ Н о м а — хат, мактуб.

Күргач-ўк¹ кўзума суртуб ўптум,
Ўқигач-ўк² бошима қўюб қўптум³

Борча мазмуни анинг хуб эрди,
Бори лафзи⁴ дағи марғуб⁵ эрди.

Ёрда меҳру вафо бор эрмиш,
Лиллаҳил-ҳамд⁶, вафодор эрмини.

Туну кун фикру хаёлим будурур,
Ою йил тавруму⁷ холим будурур.

Ҳажрнинг⁸ кулбасидин кетгаймен,
Васл кошонасиға⁹ етгаймен.

Васлингга Тенгри мени еткурса,
Лутф этиб, манга сени еткурса.

Етгач-ўк¹⁰ эврулайин¹¹ бошингдин!
Фойиб ўлмай нафасе кошингдин!

¹ Күргач-ўк — қўрган захотиёк.

² Ўқигач-ўк — ўқиган захотиёк.

³ Қўптум — ўрнимдан турдим.

⁴ Лафз — сўз.

⁵ Марғуб — ёқимли.

⁶ Лиллаҳил-ҳамд — Оллоҳга мактовлар бўлсин!

⁷ Тавр — йўсин.

⁸ Ҳажр — айрилик.

⁹ Кошона — кулба, хона.

¹⁰ Етгач-ўк — етган захоти.

¹¹ Эврулайин — айланай.

Мен демасменки, дудогини¹ ўпай,
Гар илик² берса, аёгини ўпай.

Бир замон холи эмон³ фикрингдин,
Бир нафас ғофил эмон зикрингдин⁴

Гар десам жисм ила жондин сенсен,
Фаразим⁵ икки жаҳондин сенсен.

Ой юзунг йўқда қаро кун бўлсун!
Еру кўқ остину устун бўлсун!

Хар не кўнглумда эди мен дедим,
Эмди сендин будуур уммедиим!

Мехрнинг расмини унутмағосен,
Бевафолик йўлини тутмағосен.

Бурногидек⁶ мени ёд этгайсен,
Хотири хастани шод этгайсен!

Файри⁷ ихлосу дуо бирла салом,
Не дейин ўзга, сўзум бўлди тамом!

¹ Д у д о ф — лаб.

² И л и к — имкон, илож.

³ Э м о н — эмасман.

⁴ З и к р — эсламоқ, номини айтмоқ.

⁵ Ф а р а з — мақсад.

⁶ Б у р н о г и д е к — аввалгидек.

⁷ Ф а й р — бошқа.

Хотирим сақлар әсанг, кел, қўпғил!
Бу сўзумни эшит, эй ел, қўпғил!¹

Аҳли дил оллида суръат била ет!
Санга ҳар неки десам, сен ара эт!

Мушкилим оллида такрир этгил,
Холатим шархини бир-бир этгил.

Дегасен мұътақиду² маъмудум³,
Равишу тавру⁴ сулуку⁵ йўлум.

Бордур андоққи, аён айлабмен,
Мен “Мубаййин”да⁶ баён айлабмен.

Бир анинг бирла иш очилмас эмиш,
Дарди дил чорасини қилмас эмиш.

Нетайин, не қилайин дардим учун?
Чора кимдин тилайин дардим учун?

Чора дардимға магар пир этгай,
Чорасиз ишима тадбир этгай.

¹ Қўпғил — тургин, қўзгал, ёс!

² Мұътақид — ихлосли, эътиқодли.

³ Маъмудум — оразубоп.

⁴ Таvr — йўсин.

⁵ Сулук — тарикат.

⁶ “Мубаййин” — Бобур асари.

Найлайин муршиду¹, нетай иршод?²
Қобилият қанию истеъдод?

Мустаъид³ бўл-у, кил ўзни қобил⁴,
Файзлар то санга бўлғай восил⁵

Сенда не саъю⁶ ўзингда не қабул,
Не ишинг яхши, не сўзунг мақбул.

Не оёқким, талабида юругай,
Не кўнгулким, ҳавасида чуругай⁷

Не анинг ишини қилмоққа илик⁸,
Не анинг кунҳини⁹ билмакка билик¹⁰

Шаҳвату нафс гирифторисен,
Дад¹¹ била дев намудорисен¹²

Шаҳвату нафс қавий¹³ душмандур,
Минг сенингдекни забун¹⁴ қилғандур.

¹ Муршид — пир.

² Иршод — тўғри йўл кўрсатиш.

³ Мустаъид — тайёр; хозирлантан.

⁴ Қобил — қобилиятили.

⁵ Восил — муяссар.

⁶ Саъй — харакат.

⁷ Чуругай — жўшади.

⁸ Илик — қўл.

⁹ Кунҳ — мохият.

¹⁰ Билик — билим.

¹¹ Дад — йирткич; йирткич хайвон.

¹² Намудор — намунаси.

¹³ Қавий — кучли.

¹⁴ Забун — ожиз.

Лаззати егулуку ичкулугунг,
Хушийи кайфияту ичкулугунг.

Мазаи аширибаю¹ ҳаззи² яхоб³,
Холату нашъаи⁴ маъжуну⁵ шароб.

Хурвашлар⁶ била ҳамдаст⁷ ўлмок,
Майкаш⁸ эл бирла ичиб мааст ўлмок.

Нашъаи субҳу сабухий⁹ напъя,
Майкаш эл қуввати рухи нашъа.

Тунд¹⁰ рахшингни¹¹ миниб елдуруборон,
Элга ўзни танитиб — билдуруборон.

Хукмунг ўлмок бори элга жорий¹²,
Сўзунг ўлмок бори ерда корий¹³.

Тобеъинг мулки Хурросон* бўлмок,
Хинду Чин* олмоғинг осон бўлмок.

¹ А ш р и б а — шарбатлар, ичимликлар.

² Ҳ а з(з) — хузур.

³ Я х о б — муз суви.

⁴ Н а шъ а — кайф.

⁵ М а ъ ж у н — кайф берувчи модда.

⁶ Ҳ у р и а ш — хурсимон.

⁷ Ҳ а м д а с т — кўл тутишмоқ, кўлдош.

⁸ М а й к а ш — майхўр.

⁹ С а б у х и й — тонгги майхўрлик.

¹⁰ Т у н д — асов.

¹¹ Р а х ш — от (хайвон).

¹² Ж о р и й — юргизиладиган.

¹³ К о р и й — ўтадиган.

Куллуқу хидматинг этмак йилу ой,
Насли Жўжию уруғи Чигатой*.

Борча ишга бўлубон дастрасинг¹,
Келиб илкингга², неким, бор ҳавасинг.

Бори фонию³ бори ҳечтурур,
Сени дунё боридин кечтурур.

Билмишам ҳар неки, қилдинг таҳрир⁴,
Фаҳм қилдим ғаразингни⁵ бир-бир.

Бу демактин, бу битиктин⁶ не суд⁷,
Талабеким, керак улдур нобуд⁸.

Тенгри килгайму экин турфа сабаб,
Хосил ўлғайму экин ушибу талаб?

Тенгри тавфики⁹ магар ёр ўлғай,
То киши Ҳақни талабгор ўлғай.

¹ Д а с т р а с — имкон.

² И л г и н г — қўлинг.

³ Ф о н и й — ўткинчи.

⁴ Т а ҳ р и р — ёзилтани.

⁵ Ф а р а з — мақсад.

* Осиёдаги минтақалар ва мамлакатлар, Чингизхон авлодлари.

⁶ Б и т и к — мактуб.

⁷ С у д — фойда.

⁸ Н о б у д — йўқ, мавжуд эмас.

⁹ Т а в ф и к — мадад.

Тенгри тавфики де-ю, тек турайин,
Не қилай, чорани кимдин сүрайин?

Тут қулоқким, будурур тахқиқи¹,
Тенгрининг бўлмағуча тавфики,

Мумкин эрмас бўла олмок ҳеч иш,
Нега керак санта мунча пешиш!²

Кирдигоро³, манга тавфиқе бер!
Юрумакка раҳи⁴ тахқиқе бер!

Умр ғафлат била ўткормишмен,
Нафс буйруғи била бормишмен.

Нафс ёғисини⁵ мағлуб эттил!
Ишларимни борини хуб эттил!

Бори ҳаздин⁶ мени осон ўткар!
Ишларимни менинг осон буткар!

Гўшу⁷ хушумни сўзунг сори қил,
Жону кўнглумни ўзунг сори қил!

¹ Т а ҳ қ и қ — ҳакиқат.

² П е ч и ш — уринавермок.

³ К и р д и г о р о — эй Оллоҳ!

⁴ Р а ҳ — йўл.

⁵ Ё ғ и(й) — душман.

⁶ Ҳ а з(а) — қуазур-ҳаловат.

⁷ Г ў ш — қулоқ.

Гамларинг бирла овут күнглумни!
Маърифат бирла ёрут күнглумни!

Кўйма Бобурни бу ҳолат бирла!
Они ўлтурма батолат¹ бирла!

Бир кишини анга ғамхор этгил!
Химматин бадрақаю² ёр этгил!

Токи дардиға даво еткургай,
Тортибон они сенго еткургай.

Неча исён³ била олудалиғинг,
Неча хирмон⁴ аро осудалиғинг?

Неча нафсингға бўлурсан тобеъ,
Неча умрунгни қилурсан зоеъ?

Нияти ғазв⁵ илаким юрубсен,
Ўлмакингни ўзунгга кўрубсен.

Кимки ўлмак ўзига жазм этар⁶,
Ушбу холатта билурсенки нетар.

¹ **Б а т о л а т** — бадбаҳтлик.

² **Б а д р а қ а** — йўл бошлиовчи.

³ **И с ё н** — шарнат буйрукларини бажармаслик.

⁴ **Х и р м о н** — љироклик; маҳрумлик (Худодан).

⁵ **Ғ а з в** — дин ўйлида ғазот (жангі).

⁶ **Ж а з м этмоқ** — аҳд қилмок.

Дур¹ этар барча маноҳидин² ўзин,
Аритур жумла гунохидин ўзин.

Хуш қилиб ўзни бу кечмакликдин,
Тавба қилдим чоғир³ ичмакликдин.

Олтуну нукра⁴ суроҳиую⁵ аёғ⁶,
Мажлис⁷ олоти⁸ тамомин ул чоғ

Хозир айлаб, борини синдурурдум,
Тарк этиб майни, кўнгул тиндурурдум.

¹ Д у р — узок.

² М а н о ҳ и — манъ этилган нарсалар.

³ Ч о ғ и р — май.

⁴ Н у к р а — кумуш.

⁵ С у р о ҳ и — шимса.

⁶ А ё ғ — кадах.

⁷ М а ж л и с — базм.

⁸ О л о т — асобб-ускуна.

Туюқлар

Васлдин сўз дерга йўқ ёро¹ манга,
Ҳажр² аро раҳм айлагил, ёро³, манга.
Ўқунг этти кўп ёмон ёро⁴ манга,
Марҳами⁵ лутфунг била ёро⁶ манга.

Улки, хар кўзи ғазоли⁷ Чин⁸ дуур,
Қошида пайваста⁹ онинг чин¹⁰ дуур.
Чунки кўп ёлғон айтти ул манга,
Гар десам ёлғончи они чин дуур.

Мени бехол айлаган ёр ойдуур —
Ким, онинг ғасли менга ёрайдуур.
Гар висоли бўлмаса, кетар ерим
Ё Хуросон, ё Хито, ё Ройдуур*.

¹ Ёро — хол; қувват.

² Ҳажр — айрилик.

³ Ёро — ёй ёр!

⁴ Ёро — яра, жароҳат.

⁵ Марҳам — малҳам.

⁶ Ёро — ярагин.

⁷ Ғазол — кийик.

⁸ Чин — Хитой.

⁹ Пайваста — доим.

¹⁰ Чин — қош чимирилиши.

* **Хуросон** — Амударёдан жанубдаги кенг минтақа. **Хито** — қадимий мамлакат. **Рой** — Эрон мамлакатидаги қадимий Рай шахри, ҳозирги Текрон ўтмишдоши.

Ишқ ахли ишқ дардини танинг,
Кўп ёмондур, дарди ишқидин танинг.
Ҳар неча кўзум оч эрса, кўз тўёр
Гар очилса сиймдек¹ нозик танинг.

Меҳрким², кўкка қилур оҳанг³ тонг,
Оллида бўлса, эмас беранг⁴ тонг.
Холиу икки лабидек бўлмағай,
Хинду ар⁵ келтурса шаккар тонг-тонг⁶.

Кел, қиласай жонни нисоринг⁷, о, ёrim,
Накди жонни борму сендин оёrim?!⁸
Бўса берсанг гар тамом оғзинг била,
Кунжи⁹ оғзингдин олойин оёrim.

¹ С и й м – кумуш.

² М е х р – қуёш.

³ О х а н г – юрмок, кўтарилемок.

⁴ Б е р а н г – туссиз.

⁵ А р – агар.

⁶ Т о н г-т о н г – халта-халта, қоп-қоп.

⁷ Н и с о р – сочки.

⁸ О ё р и м – айдиганим.

⁹ К у н ж – бурчак; мийик.

Сен киби бир дилрабони билманам¹,
Ошиқи содикки² дерлар, бил, манам³,
Кил тасаввур кўз ёшимни бир тенгиз,
Ўзга ошиқ ашки⁴ янглиғ билма нам.

То чиқарди хат⁵ узори покидин⁶,
Гул юзи озурда бўлди покидин⁷.
Истар эрди эл бурун⁸ юз меҳр ила,
Эмди ул юз меҳри кетти покидин⁹.

То кўнгул бердим ўшал қойсориға¹⁰,
Борғонини билмадим қой сориға.
Дўстлар, ёрға мени соғиндурунг¹¹,
Солсангиз ногаҳ қулоқ қойсориға.

¹ **Б и л м а н а м** — билмайман.

² **С од ик** — ҳақиқий.

³ **М а н а м** — менман.

⁴ **А ш к** — кўз ёши.

⁵ **Х а т(т)** — устки лабдаги туклар.

⁶ **П о к** — тоза.

⁷ **П о к и** — устара.

⁸ **Б у р у н** — илгари.

⁹ **П о к и д и н** — мутлақо, буткул.

¹⁰ **Қ о й с о р** — кайсар, ўзбошимча.

¹¹ **С оғ и н д у р у н г** — эслатинг.

Шах, супурай остоңинг юз ила,
Тийманакдин¹ неча урай юз ила,
Икки юзлук мұддайдин² не ғамим,
Гар ишим түшса алардин юзида?!

Не бало бийиктурур³ давлат тоғи,
Күхі⁴ ғамни не билур давлаттоғи?⁵
Химмате тут, доғи⁶ давлат истагил,
Химматинг бўлса, бўлур давлат тоғи⁷.

Жонға солди даҳр⁸ ғурбат⁹ норини¹⁰,
Кўз ёшим бўлди мўғулнинг норини*.
Бу арода мен дегандек бўлмаса,
Кўзлай Иссикқўлу* андин норини¹¹.

¹ Т и й м а н а к – супурги.

² М у д д а и й – булхавас, даъвогар.

³ Б и й и к – юксак.

⁴ К ў х – тоғ.

⁵ Д а в л а т т о ғ и – давлат эгаси.

⁶ Д оғ и – ҳамда.

⁷ Т оғ и – ҳам, тарин.

⁸ Даҳр – дунё.

⁹ Ғ у р б а т – ғарифлик.

¹⁰ Н о р и – олови.

¹¹ Н о р и – нари.

* Н о р ин – Ўрта Осиёда бирмунчага тарқалған мўғул таоми.

И с с и к қ ў л – машхур кўл.

Килмаса ул ой¹ менга назар, не тонг?²
Тенгри толеъ чун манга ёртмади³.
Үки ёрар эди күнглум дардини,
Нетайин, күнглум учун ёр отмади.

Каддимни фирок⁴ меҳнати⁵ ё қилди⁶,
Күнглум ғаму андух⁷ ўтиға ёқилди.
Холимни сабоға⁸ айтиб эрдим, эй гул,
Билмон⁹, санга шарх¹⁰ килмади ё қилди?!

¹ Ой — маҳбуба, ёр.

² Не тонг — не ажаб, ажаб эмас.

³ Ёртмади — яратмади.

⁴ Фирок — айрилик.

⁵ Меҳнат — машақкат.

⁶ Ёқилди — камондай букди.

⁷ Андух — қайғу, алам.

⁸ Сабо — тонг ели.

⁹ Билмон — билмайман.

¹⁰ Шарх — изоҳ.

Байтлар

Холимни санга айтиб, ҳажр¹ ўтиға ўртондим²,
Эй ёр, ямон қилдим, ҳар неки дедим — ёндим³.

Санбұса сенинг күңглунг гар истаса, андок қил,
Санбұса керак бўлса, сан бўса иноят қил⁴.

Басе⁵, фирокида⁶ ичсам чоғир⁷, йигим келадур,
Манга чоғирни кетурмангки, аччиғим келадур.

Тутмагил, эй гул, равоким, ишқинг ичра бир ғариб,
Ерга бош қўйғай хазон яфроғи янглиғ сарғариб.

Бўл талабгор истар ар бўлсанг отанинг давлатин,
Тангри носири⁸ бўлса, эй Бобур, жаҳонгир ўлғасен!

¹ Ҳ а ж р — айрилик.

² Ў р т о н д и м — куйдим.

³ Е н д и м — кайтдим.

⁴ И н о ю т қ и л — бергин.

⁵ Б а с е — кўпинча.

⁶ Ф и р о к — айрилик.

⁷ Ч оғ и р — май.

⁸ Н о с и р — мададкор.

Ул икки лаби рамзи дард ахлиға қилмайдур,
Гул ғунчасидур гүё, биэларга очилмайдур.

Бор арчи¹ боиси юз шўру² юз гуноҳ чоғир³,
Чоғир фироқи⁴ қилди ҳалок мени, ох, чоғир!

Фироқингдин ёвуштум⁵ ўлгали, эй ёр, келгайсен!
Висолинга басе⁶ муштоқмен⁷, зинхор⁸ келгайсен!

Ул пари рухсора⁹ ҳаргиз¹⁰ нотавонлик¹¹ кўрмасун!
Яхшидур яхни киши, ҳаргиз ёмонлик кўрмасун!

¹ А р ч и — гарчи, шундай эсада.

² Ш ў р — ровға.

³ Ч оғ и р — май.

⁴ Ч оғ и р ф и р о қ и — май ичмаслик.

⁵ Ё в у ш т у м — яқинлашдим.

⁶ Б а с е — жуда.

⁷ М у ш т о қ — зор, интизор.

⁸ З и н х о р — албатта.

⁹ П а р и рухсора — пари юзлик.

¹⁰ Ҳ а р г и з — ҳеч ҳам, ҳеч качон.

¹¹ Н о т а в о н л и к — хасталик, беморлик.

Сендин айру найлагаймен айшу сахбо¹ хушлувин,
Ки, сенинг учун тилармен барча дунё хушлувин.

Сенинг учун ватаним күхү² дашт бўлғусидур,
Анинг учунки, вафосиз ғазол³ кўрунасен.

Борму эркин ҳеч нима оламда хижрондин⁴ ёмон,
Хар неким ондин ёмонроқ йўқ, будур ондин ёмон.

Ёр кадрин билмадим то ёрдин айрилмадим,
Ёр кадри мунча ҳам душвор⁵ экандур, билмадим.

Кўруб хижрон⁶ ғамин, жононга еттим,
Агарчи ранж⁷ чектим, жонга еттим.

¹ С а х б о — кизил май.

² К ў х — тоғ.

³ Ғ а з о л — кийик.

⁴ Х и ж р о н — айрилиқ.

⁵ Д у ш в о р — оғир, кийин.

⁶ Х и ж р о н — жудолик.

⁷ Р а н ж — азоб, кийналиш.

Мени хижронда күйдурсанг, кўнгул сендин
совутмасмен,
Агарчи сен унуттунг мени, сени мен унутмасмен!

Қовун бирла узумнинг ҳажрида¹ кўнглумда ғам
хар сў²,
Оқар сувнинг фироқидин кўзумдин ҳар дам
оқар су(в).

Жаҳон элию жаҳон борча гар адам³ бўлса,
Адам йўлини тутай зарра менда ғам бўлса.

Истарам етсам қуюндеқ гулъузорим⁴ қошиға,
Оллида туфроғ бўлуб, эврулсам⁵ онинг бошиға!

¹ Ҳ а ж р — айрилик.

² С ў — томон.

³ А д а м — йўқ, йўқолган; йўқлик, ўлим.

⁴ Г у лъ у з о р — гул юзли.

⁵ Э в р у л с а м — айлансанам.

Гарчи оламда висол айёми¹ дилкашдур², ахий³,
То билингай васл қадри, хажр⁴ ҳам хушдур, ахий.

Мехрибон соғинғоним номехрибон⁵ эрмиш, нетай?
Яхшилиғ күз тутғоним асру⁶ ёмон эрмиш, нетай?

Неча ул ёр ёд этмай, мени ағёр⁷ соғинғай⁸,
Не кун бўлғай мени дилхастани ул ёр соғинғай.

Бу дунёдин фарах⁹ йўқтур мени маҳзунға¹⁰
жононсиз,
Жаҳондинким, десун, биллоҳ¹¹, керакмас манга
жон онсиа!

¹ В и с о л а и ё м и — учрашув қунлари.

² Д и л к а ш — кўнгилли, ёқимли.

³ А х и й — ахир.

⁴ Х а ж р — айрилик.

⁵ Н о м е х р и б о н — меҳрсиз.

⁶ А с р у — ғоят, жуда.

⁷ Ағेर — ракиб, ёт, бегона.

⁸ Соғинғай — деб ўйлади, йўйади, хисоблайди.

⁹ Ф а р а х — шодлик.

¹⁰ М а ҳ з у н — хафа.

¹¹ Б и л л о ҳ — Худо ҳаки!

Дўстлукни гар тиларсен, айласант исбот, кел,
Сұхбатингга асру кўп муштоқдирман, бот¹ кел!

Хуш ул бурунқи² замонларки, ўттию борди³,
Хуш ул кишики, замонларни яхши ўткорди.

Мурод⁴ васлинг эрур — айла ёд Бобурни,
Унутмогил яна бу номурод⁵ Бобурни.

Кўзумнинг нурисен, кўнглум хузури,
Таним хуррамлиғи, жоним сурори⁶.

Сабзаю гуллар била жаннат бўлур Кобул баҳор,
Хосса⁷ бу мавсумда Борон ёзисию⁸ Гулбаҳор.

¹ **Б о т** — дарҳол, тез.

² **Б у р у н қ и** — илгариги.

³ **Б о р д и** — кетди.

⁴ **М у р о д** — мақсад, оразу.

⁵ **Н о м у р о д** — шўрлик, баҳтсиз.

⁶ **С у р у р** — шодлик.

⁷ **Х о с с а** — хусусан, айникиса.

⁸ **Ё з и** — дашт.

Файрға¹ неча ул ой вафо қилур,
Нече жонима менинг жафо қилур?

Қади фироки² мени дуто³ қилур,
Қоши хажри қоматимни ё⁴ қилур.

Улфатим эл бирла оздур, күбдур эл жаври менга,
Не менинг таврим⁵ ёқар әлга, не эл таври менга.

Захри ҳижрон⁶ ичмишам, бер бода⁷ тарёки⁸ манга,
Май хумори бошта чүхтур⁹, тут өғири¹⁰, соқий, манга.

¹ **Файр** — ёт, бегона.

² **Фирок** — жудолик.

³ **Дуто** — букилган.

⁴ **Ё(й)** — ёш, камон.

⁵ **Тавр** — йүсін; феъл-хўй.

⁶ **Хижрон** — айрилик.

⁷ **Бода** — май.

⁸ **Тарёк** — доривор; захарни кесадиган дори.

⁹ **Чүхтур** — кучли, күп.

¹⁰ **Өғири** — май.

Күрмас жаҳонда ҳаргиз кўнглини шод Бобур,
Топмас муроди дилни, эй номурод¹ Бобур.

Боғ неча хўб эса, кўйича² йўқтур,
Сарвни мавзун³ деса, бўйича йўқтур.

Афёрга ўқ урубон, дардиға даво қиласур,
Бисёр⁴ ёмон борадур, ул ёр хато қиласур.

Бормоққа не маскан мұяссар,
Турмоққа не давлат мұқаррар⁵.

Билинг муни давлат, гар ўлса мұяссар
Рахиқи⁶ мураввак⁷, рафиқи⁸ суханвар⁹.

¹ Н о м у р о д — шўрлик, баҳтсиз.

² К ў й — манзил, макон.

³ М а в з у н — ҳушбичим.

⁴ Б и с ё р — жуда.

⁵ М у қ а р р а р — аник, тайёр.

⁶ Р а х и қ — май.

⁷ М у р а и в в а к — соф, тиник.

⁸ Р а ф и қ — ўртоқ, дўст, оғанини.

⁹ С у х а н в а р — сўзамол.

Ишікни ҳар кимки қилур ихтиёр,
Мен киби оламда бўлур хору зор.

Жамолингдин қүёш асру¹ бот ўётлиғ,
Сочингта банда² боғ ичра сунбул отлиғ.

Ваҳму³ усраттин⁴ амоне⁵ топтук,
Янги жон, тоза жаҳоне топтуқ.

Кел, эй рафиқи гулройй⁶, кетур раҳики гулранг⁷,
Ўзунг ичиб, манга куй, кўтар наво тузуб чанг.

Бир фикру бир ҳаводадурур⁸ ҳар нафас кўнгул,
Ҳар лаҳза бир ҳавас қиладур булҳавас⁹ кўнгул.

¹ А с р у — жуда, кўп.

² Б а н д а — кул, асири.

³ В а ҳ м — қўрқув.

⁴ У с р а т — танқислик.

⁵ А м о н е — омонлик, ҳалослик.

⁶ Г у л р ў й — гул юзли.

⁷ Г у л р а н г — гул рангли, қизил.

⁸ Ҳ а в о — ҳаёл, оразу; ҳавас

⁹ Б у л ҳ а в а с — ҳавоий.

Бизга чун меҳринг йўқ, элга меҳрубонлиғ қилмасил,
Яхшилиғ чун қилмадинг, бори¹ ёмонлиғ қилмасил.

Ё Раб², хавос³ жамъида⁴ Бобурни хос⁵ қил,
Ёхуд авом⁶ тафриқасидин⁷ халос қил.

Яшурди отини файр⁸ иттифоки бирла ул ҳамдам⁹,
Дедим отини элга, фош қилдим иттифоқин ҳам.

Гўшае¹⁰ тутсам, жаҳоннинг элидин ғам кўрмасам,
Истарам эл кўрмаса мению, мен ҳам кўрмасам.

¹ **Б о р и** – ҳеч бўлмаса.

² **Ё Раб(б)** – Эй Оллохим!

³ **Х а в о с** – улуғлар.

⁴ **Ж а мъ** – гурух, жамоа.

⁵ **Х о с** – мансуб, тегишли.

⁶ **А в о м** – жохиллар.

⁷ **Т а ф р и қ а** – ғавғо, айирмачилик.

⁸ **Ф а й р** – ёт, бегона.

⁹ **Ҳ а м д а м** – сухбатдош.

¹⁰ **Г ў ш а е** – бир бурчак; узлат.

Ишқ юки айлади сипехри¹ аълони² хам³,
Не ажаб, ар⁴ айласа менингча шайдони⁵ хам.

Рақиб йўлдошу мен ҳажрдин⁶ дуто⁷ ўлдум,
Фариб⁸ турки⁹ ситамгарга¹⁰ мубтало ўлдум.

Сафар азмини¹¹ қилдинг, мен бора олмай туруб
колдим,
Назар катъини¹² қилдинг мендин-у, мен телмурууб
колдим.

¹ Си пе хр – осмон.

² Аъло – юксак.

³ Хам – букик, этилган.

⁴ Ар – агар.

⁵ Шайдо – ўта маҳлиё.

⁶ Ҳажр – айрилик.

⁷ Дуто – букилган.

⁸ Фариб – гаройиб.

⁹ Турк – гўзал, санам.

¹⁰ Ситамгар – зулм қилувчи.

¹¹ Азм – йўлга тушмок.

¹² Катъ – узмок.

Гар күзүнгдин туштум эрса, күрдүм они бодадин¹,
Бўлди таксир², эмди сен ўткор³ мени афтодадин⁴.

Бошим қадам қилибон висолинга етайин,
Муяссар бўлмаса васл, бош олибон кетайин.

Қадин кўз жўйбориға⁵ ул ой бехост⁶ келтурса,
Оёғидин⁷ кўтармай бошни, Тангри рост келтурса⁸.

Ҳаж йўлиға кир, кўнгул, химмат била,
Бир қазок⁹, ар ўлса юз минг кофил¹⁰.

-
- ¹ **Б о д а** — май.
- ² **Т а к с и р** — хато, нуксон.
- ³ **Ў т к а р** — кечир.
- ⁴ **А ф т о д а** — заиф, дармонсиз.
- ⁵ **Ж ў й б о р** — ариқ.
- ⁶ **Б е х о с т** — кутилмаганда, қўккис.
- ⁷ **А ё ғ** — 1. Оёқ. 2. Қадах.
- ⁸ **Р о с т к е л т и р с а** — насиб этса.
- ⁹ **Қ а з о қ** — эркин киши; тож-тахтдан четлашибилган шахзода.
- ¹⁰ **К о ф и л а** — карвон.

Фам юзини күрма, бўлсанг журъаю¹ жоме² била,
Шукр кил, май нўш³ қилсанг гар гуландоме⁴ била.

Мени йўқ эътиқоди деб, бори эл ичра ёд этма,
Худой учун бори элни ўзунгдек эътиқод этма⁵.

Баҳор мавсуми етти-ю, хуш ҳаво ўтти,
Тағофул⁶ айлама сокийки, ўтти,xo, ўтти!

Ичиб чогирни⁷, ишим телбаликка ёвушти⁸,
Нечук таҳаммул⁹ этай, ичимга ўт тушти.

-
- ¹ Журъа — бир култум май.
 - ² Жом — кадах.
 - ³ Нўш — ичмок.
 - ⁴ Гуландоме — бир гул юзли.
 - ⁵ Эътиқод этма — ўйлама.
 - ⁶ Тағофул — бехабарлик.
 - ⁷ Чогир — май.
 - ⁸ Ёвушти — яқинлашди.
 - ⁹ Тахаммул — сабр-тоқат.

Не малак андоқ эрур, не эрур онча киши,
Қамар¹ аниңг мукирри², қүёш аниңг қаёши³.

Бўлди ҳажринг⁴ дўзахининг бартараф бўлмок чоғи —
Ким, висолингнинг далилидур қўзумнинг учмоғи.

Хар кимки, бўюнни қўймас, они тийгай,
Чопқай, талофай, мутеъю⁵ мунқод⁶ этгай.

Қадинг жаннат риёзининг⁷ нихоли,
Эрам^{*} гулзори хадингнинг⁸ мисоли.

¹ Қ а м а р — ой.

² М у қ и р(p) — тан берувчи, икрор этувчи.

³ Қ а ё ш — урув-аймок, қариндош.

⁴ Ҳ а ж р — айрилик.

⁵ М у т е ъ — карам.

⁶ М у н қ о д — бўйин эгувчи.

⁷ Р и ё з — боя.

⁸ Ҳ а д — ёнок.

^{*} Э р а м — афсонавий гўзал боя; жаннатдан киноя.

МУНДАРИЖА

Сүзбоши
5

Фазаллар
24

Рубоийлар
158

Маснавийлар
228

Туюқлар
266

Байтлар
272

ЗАҲИРИДДИН МУҲАММАД БОБУР
ФАРИБИНГ АНДИЖОНИЙДУР

Сайланма шеърлар

"Шарқ" нашриёт-матбаа
акциядорлик компанияси
Бот таҳририяти
Тошкент – 2008

Мухаррир: *Б. Сайдомонов*
Бадиий мухаррир: *А. Мусахўжаев*
Техник мухаррир: *Д. Габдрахманова*
Саҳифаловчи: *Л. Цой*

Босишга рухсат этилди 08.08.2008. Бичими 70x100 ^{1/32}.
“Петербург” гарнитураси. Офсет босма. Шартли босма табори 11.0.
Нашриёт-хисоб табори 9.0. Адади 5000 нусха. Буюртма № 4775.
Бахоси келишилган нарҳда.

“Шарқ” нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси босмахонаси,
100083, Тошкент шаҳри, Буюк Турон кӯчаси, 41.